

Országgyűlési Napló

Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Gelencsér Attila, Tordai Bence***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	6543
Napirend előtti felszólalások:	
Szabó Sándor (MSZP).....	6543
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	6545
Dr. Oláh Lajos (DK).....	6547
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	6548
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	6550
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	6552
Schmuck Erzsébet (LMP).....	6554
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	6555
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)	6557
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	6559
Dr. Latorcai János (KDNP)	6560
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	6562
Dunai Mónika (Fidesz)	6563
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	6565
Bejelentés napirend utáni felszólalókról	6566

Kérdések

Rig Lajos (Jobbik) - a miniszterelnök úrhoz: „Lassan felkerül a korona is?” címmel.....	6567
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	6567
Dr. Molnár Zsolt (MSZP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „Mi lesz a halálút sorsa?” címmel	6568
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	6569
Hajdu László (DK) - a belügyminiszter úrnak: „Miért nincs felelőse két év után sem a Pillangó utcai metróbalesetnek?” címmel	6570
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	6570
Csárdi Antal (LMP) - az emberi erőforrások miniszterének: „Óvoda-pedagógiai célok ellehetetlenítése megér néhány százmillió forintot?” címmel	6571
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	6572
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd) - az emberi erőforrások miniszterének: „A kormányban nem fontosak az apák?” címmel.....	6573
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	6574
Pócs János (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszterének: „Hogyan áll az EFOP 4.1.3.-17. számú felhívás forrásainak felhasználása, mekkora értékű felújítások fejeződtek eddig be, illetve mekkora összeg vár még felhasználásra?” címmel	6575
Dr. Vítályos Eszter Zsuzsanna , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	6576
Magyar Zoltán (Jobbik) - az agrárminiszternek: „Miért szüntetik meg az Agrárminisztériumot?” címmel.....	6576
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	6577
Korózs Lajos (MSZP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „Mikor mentesítik végre Albertirsát a napi 200 kamion forgalma alól?” címmel	6578
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	6579

Dr. László Imre (DK) - az emberi erőforrások miniszterének: „Miért kell még saját, pozitív kezdeményezésüket is elpuskázni?” címmel.....	6580
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	6580
Schmuck Erzsébet (LMP) - a pénzügyminiszternek: „Hajlandó-e a kormány a 2019. évi nyugdíjat a várható infláció mértékével emelni?” címmel.....	6581
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	6582
Tordai Bence (Párbeszéd) - a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: „Miért üzletel a kormány a 4-es metróval összefüggő család gyanúsítottjaival?” címmel.....	6583
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	6584
Hubay György (Fidesz) - a honvédelmi miniszter úrhoz: „Vajon felmérte-e a kiszivárogtató politikus, hogy cselekedetével milyen károkat okozhat egy katonára és családjára?” címmel.....	6585
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár.....	6586
Bana Tibor (Jobbik) - az agrárminiszternek: „Miért nem az őrségek szempontjai érvényesülnek az Őrségben?” címmel.....	6586
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár.....	6587
Szabó Sándor (MSZP) - a pénzügyminiszter úrnak: „A második világháború előtti munkakörülmények várnak a dolgozókra a jövő évtől!” címmel.....	6588
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár.....	6589
Varju László (DK) - az innovációért és technológiáért felelős miniszter úrnak: „A légi folyosók hatása Újpestre” címmel.....	6590
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	6590
Schmuck Erzsébet (LMP) - az emberi erőforrások miniszterének: „Miért késnek a Kormány környezetegészségügyi intézkedései, mikor lesz új Nemzeti Környezetegészségügyi Program?” címmel.....	6591
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	6592
Farkas Gergely (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszter úrnak: „Milyen konkrétumok ismerhetők meg az M9-es tervezett építéséről?” címmel.....	6593
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	6594
Korózs Lajos (MSZP) - a pénzügyminiszter úrnak: „Miért a nyugdíjasokon spórol a kormány?” címmel.....	6595
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	6595
Székely Sándor (DK) - a pénzügyminiszter úrnak: „Kell-e félnünk az ünnepektől?” címmel.....	6596
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár.....	6597
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Csárdi Antal (LMP).....	6598

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról.....	6599
Dr. Brenner Koloman (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének: „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel.....	6599
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	6600
Viszonzválasz:	
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	6601
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	6601

Korózs Lajos (MSZP) - a miniszterelnök úrnak: „A kormánynál prémium és fizetésemelés, az egészségügyben adósság, tartozás?” címmel	6602
Gulyás Gergely , Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	6602
Viszontválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	6603
Gulyás Gergely , Miniszterelnökséget vezető miniszter	6604
Arató Gergely (DK) - a miniszterelnök úrnak: „Miért üldözték el Magyarországról a CEU-t?” címmel... ..	6604
Gulyás Gergely , Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	6605
Viszontválasz:	
Arató Gergely (DK).....	6605
Gulyás Gergely , Miniszterelnökséget vezető miniszter	6606
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	6606
Csárdi Antal (LMP) - a pénzügyminiszter úrnak: „Kit választ a kormány?” címmel	6607
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár.....	6607
Viszontválasz:	
Csárdi Antal (LMP)	6608
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	6608
Tordai Bence (Párbeszéd) - a honvédelmi miniszternek: „Mi folyik itt miniszter Úr?” címmel.....	6609
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár	6610
Viszontválasz:	
Tordai Bence (Párbeszéd)	6610
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár	6611
Böröcz László (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: „Milyen eszközökkel lép fel a kormány az antiszemitizmussal szemben?” címmel	6611
Gulyás Gergely , Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	6612
Viszontválasz:	
Böröcz László (Fidesz)	6613
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnök úrnak, ő következők: „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel.....	6613
Gulyás Gergely , Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	6614
Viszontválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	6615
Gulyás Gergely , Miniszterelnökséget vezető miniszter	6615
Nacsa Lőrinc (KDNP) - a külgazdasági és külügyminiszternek: „Hogyan segíti a V4-es együttműködés a gazdasági fejlődésünket?” címmel	6616
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	6617
Viszontválasz:	
Nacsa Lőrinc (KDNP)	6618
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	6618
Korózs Lajos (MSZP) - a pénzügyminiszter úrnak: „Óriási drágulással jön a karácsony?” címmel... ..	6619
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	6620
Viszontválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	6620
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	6621
Napirend utáni felszólalások:	
Becsó Zsolt (Fidesz)	6621
Dúró Dóra (független)	6623
Fülöp Erik (független)	6625
Ágh Péter (Fidesz)	6626

Dr. Fónagy János ,(Fidesz)	6628
Schmuck Erzsébet (LMP)	6629
Ungár Péter (LMP)	6631
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	6633
Magyar Zoltán (Jobbik)	6635
Ander Balázs (Jobbik).....	6637
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	6638
Hajdu László (DK).....	6640
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	6642
Az ülés bezárása	6642

Az ülésen jelen voltak:

GULYÁS GERGELY, Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. VITÁLYOS ESZTER ZSUZSANNA államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
26. ülésnapja
2018. december 3-án, hétfőn
(11.02 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Gelencsér Attila és Tordai Bence)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 26. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Tordai Bence jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm a kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük a munkánkat, ezt követően 12 óra 15 perctől 13 óra 45 percig a kérdésekre kerül sor, majd körülbelül 13 óra 45 perctől 14 óra 45 percig az azonnali kérdések és válaszok órája következik, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjából: „A fogyatékkal élő emberek világnapja alkalmából” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 1992 óta december 3. a fogyatékos emberek nemzetközi világnapja. Az ENSZ által létrehívott világnapnak az a célja, hogy felhívja a figyelmet a betegség vagy baleset következtében fogyatékoská váló embertársaink sorsára. Magyarországon 600 ezer emberről van szó, egyébként pedig a helyzetük vagy sorsuk alakulása közvetlenül a lakosság egyharmadát érinti.

A fogyatékos emberek világnapja alkalmából engedjék meg, hogy napirend előtt azokról az egészségkárosodott emberekről szóljak, akikről azt gondoljuk, hogy az elmúlt 8 év kormányzása hátrányosan érintette őket, talán úgy is lehet mondani, hogy a kormány egy kicsit az út szélén hagyta őket.

Kezdjük talán a legdrasztikusabb intézkedésünkkel, ami a rokkantsági nyugdíj megszüntetését jellemezte. 2010-ben önök több mint 200 ezer embert küldtek el rendkívüli felülvizsgálatra azzal, hogy megállapítsák újra, hogy ezek az emberek valóban állami gondoskodásra szorulnak-e. Ezen rendkívüli, embertelen felülvizsgálatokat követően megállapították, hogy több százezer ember van, aki nem jogosult állami támogatásra, csökkentették 50 százalékot meghaladó mértékben az ellátásukat vagy teljes egészében elvették azt, pedig ezek az emberek nem lettek egészségesebbek. De győzött az igazság: nemrégiben az Alkotmánybíróság kimondta, hogy amit önök tettek 2012-ben, az teljes egészében jogtalan volt, ahogy egyébként az egész rendszert 2012-ben átalakították, aránytalan terhet róva az érintettekre az ellátások meghatározásával vagy azok jelentős mértékű csökkentésével. Mi már akkor is világossá tettük, hogy amit tesznek, az igazságtalan és embertelen, a rok-

kantakat nem lehet bűnbakká tenni, az összes erre felépített intézkedésük embertelen, és sajnos ennek a döntésüknek súlyos következményei is lettek, hiszen megaláztatás, elszegényedés, hajléktalanság, sok esetben öngyilkosság követte tetteiket. Az AB mostani döntése alapján az MSZP pár hete benyújtotta a rokkantnyugdíjasok azonnali kártérítéséről szóló javaslatát, azonban a Népjóléti bizottság fideszes többsége még csak tárgyalni sem kívánta a javaslatunkat. Nem tudjuk pontosan, hogy mennyi rokkantnyugdíjast érint az Alkotmánybíróság döntése, de feltehetően több tízezer emberről van szó, sok milliós kártérítési összegről beszélhetünk.

Nézzünk egy másik ügyet, az otthonápolás kérdését. Az érintettek évek óta küzdenek azért, hogy az általuk végzett tevékenységet az állam végre munkaként ismerje már el, és legalább a minimálbér szintjére emelje az állami támogatás mértékét. Hosszas küzdelem után végre sikerült elérni az érintetteknek, civileknek, ellenzéki pártoknak egyaránt, hogy valamit azért tegyen is a kormány ebben az ügyben, ez a lépés azonban a jogosultak csak egy részének jelentősebb változást, és nekik sem pontosan azt, amit egyébként szerettek volna elérni. Bruttó százezer forintba kívánják emelni a gyermekek otthonápolásának díját, amelyre azok lesznek jogosultak, akik gyermeküket ápolják, akárhány éves emberről is van szó. Ez lényegében a nagykorú gondozottakat is gyerekként kezeli, ami önmagában megalázó az ápoltakra nézve. Ugyanakkor azok, akik más közeli hozzátartozójukat, például a saját szüleiket ápolják, nem részesülnek ekkora támogatásban, számukra csak 15 százalékos emelés jár, ami az elmúlt évek értékvesztését sem kompenzálja. Mindezen problémák megoldása érdekében szintén javaslattal éltünk, az volt a javaslatunk, hogy az állami támogatás alapösszege a minimálbér mindenkori összege legyen, nem a családi jogállástól kell véleményünk szerint ugyanis függővé tenni az ellátás összegét, hanem az ápolott egészségügyi állapota kell hogy meghatározó legyen.

De nem csak a fogyatékos személyek ellátása terén vannak problémák. Életük egyéb részét meghatározó dolgokban is jelentős lemaradásban vagyunk az európai országokhoz képest. Itt van például az akadálymentesítés kérdése: nem csak a kormányhivatalokba kell eljutni fogyatékos embereknek, ügyeket kell intézni, boltba kell járni, orvosi rendelőbe kell menni, azt gondolom, hogy itt még van probléma, van lemaradás; vagy éppen a választójog gyakorlásának a kérdése. Az értelmi fogyatékosok országos érdekvédelmi szervezete jó ideje küzd azért, hogy felhívja a közel 60 ezer emberre a figyelmet. A kormány szerint persze ezzel sincs probléma, ami azért érdekes, mert még Kósa Ádám fideszes EP-képviselő szerint is diszkriminatív a jelenlegi helyzet.

Összefoglalva tehát azt tudjuk elmondani, hogy a kormány az elmúlt nyolc évben féltette a fogyatékosok problémáit, néha ugyan csepegtetett számukra valamit, de intézkedései érdemi javulást nem okoztak sem az érintettek jövedelmi helyzetében, sem a mindennapi életkörülményeikben.

A szavak szintjén természetesen most is jobban tetszettek teljesíteni, a valóság azonban ettől eltérő.

Kérem önöket, hogy a jelenleginél jóval többet tegyenek meg a fogyatékossgal élő honfitársaink mindennapjaiért. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, az elmúlt években nemcsak különböző tanácskozások vagy deklarációk szintjén, hanem érdemben is sikerült előrelépni, olyan előrelépéseket tenni, amelyek a fogyatékossgal élő embereket segítik; segítik abban, hogy nagyobb gondoskodást érezzenek az állam részéről akkor, amikor saját ellátásukra nem képesek, ugyanakkor a teljes értékű élet-höz közelebbi élet megélésének lehetőségét akkor, ha valamilyen részben még munkát tudnak vállalni, önmagukat el tudják látni.

Ha csak azt nézem, hogy a fogyatékossgal élőket célzó kormányzati intézkedési tervben 2015 és 2018 között mennyi kormányzati intézkedést valósítottunk meg, akkor 80 olyan lépésről van szó, amelyek hol kisebb, hol nagyobb, hol részlet-, hol főirányú kérdésben, de segítették a fogyatékossgal élő embereket.

Ön két fő kérdést említett, tisztelt képviselő úr: az egyik a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásával kapcsolatos alkotmánybírósági döntés, a másik pedig az otthonápolásnak a kérdése.

Azzal szemben, ami az önök idejében történt, hogy ezeket az embereket is magukra hagyták, és a foglalkoztatottsági szintjük 2010-ben 18 százalék volt, most ez 40 százalékra emelkedett. Tehát lehet, hogy önök egy-két szép mondatot elmondtak különböző világnapokon, de hagyták 18 százalékon az ő foglalkoztatásukat. Mi különböző adómódosításokkal, rehabilitációs kártya nyújtotta kedvezményekkel viszont valós, érdemi segítséget tudunk adni, ahogy mondtam, a foglalkoztatási szintjüket 18 százalékról 40 százalékra emelni.

(11.10)

S ha még csak az utóbbi éveket nézi, például a 2014. és a jövő évi költségvetés között a rehabilitációs foglalkoztatásra szánt kormányzati tételeket nézi, amelyek az önök idején természetesen ugyanúgy a megszorítások áldozatává estek, mint a szociális szférában dolgozóknak a bére, ahol elvettek önök minden szociális dolgozótól egyhavi bért, most itt viszont a bővülés van: 34 milliárdról 42 milliárd forintra emelkedik, 8 milliárd forinttal, 23,5 százalékkal a rehabilitációs foglalkoztatásra biztosított összeg. Ezek nemcsak szavak, hanem komoly kormányzati források, és ezek a kormányzati források jól célzottak, hiszen meg is hozzák az eredményüket.

Ha megnézzük, hogy mennyi munkáltató volt 2010-12 környékén, aki a rehabilitációs kártya nyújtotta járulékkedvezményrel foglalkoztatott megváltozott munkaképességű munkavállalókat, akkor még csak 3217-et találtunk, most 9125. Közel háromszorosára emelkedett az új járulékszabályoknak köszönhetően azon munkáltatók száma, akik megváltozott munkaképességű embereket foglalkoztattak Magyarországon. De még nagyobb mértékben, ennél is nagyobb ütemben nőtt a foglalkoztatottak száma. Hiszen rehabilitációs kártyával 2012-ben 5500 embert foglalkoztattak, most 37 200-at. 6,7-szeresére, több mint hatszorosára emelkedett azoknak az embereknek a száma, akit így sikerült munkához juttatni. Nem segélyből, nem kiszolgáltatottan, hanem önállóan tudnak élni.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön említette az otthonápolás kérdését. Önök a kormányzásuk utolsó ciklusában lényegileg befagyasztották ezt az ellátási formát, nem emeltek rajta semmit. Mi ezzel szemben 2010-18 között a leginkább súlyos állapotban levő hozzátartozó-jukat otthon ápolóknak a díját 65 százalékkal emeltük, hiszen egy új, az alap- és emelt kategória mellett egy kiemelt kategóriát is létrehoztunk, és ezek tételeit folyamatosan emeltük. A kiemelt kategóriának pedig kiemelt díjazás is jár.

2019. január 1-jétől pedig bevezetjük - ahogy ön is említette - a gyodot, a gyermekek otthongondozási díját, amelynek az összege 100 ezer forint lesz. Ha valaki több gyermekét gondozza otthon, és itt a gyermek, ahogy ön is mondta, csak szerintem pontosan rossz értelmezési keretet adott neki, hiszen a gyermek nemcsak 18 éves koráig számít, hanem amíg valaki a leszámítottját, a gyermekét otthon ápolja, addig ez a kedvezmény jár neki, és nem szűnik meg a gyermek 18 vagy 23, vagy bármennyi éves korában. Nos, ha valaki több ilyen gyermekét ápolja otthon, ez 150 ezer forintos díjat jelent, és a következő években úgy fog emelkedni, hogy 2022-re ez a minimálbér akkori összegének megfelelő összeg lesz. Ez egy olyan mértékű emelés, amelyről az önök ciklusában álmodni sem lehetett. Ezen túlmenően, aki nem a gyermekét ápolja, hanem más hozzátartozóját, ott is érezhető, radikális emelkedés fog történni: jövő év január 1-jétől 15 százalékos emelkedés mindenki esetében, majd a következő évben 5, aztán újra 5, aztán újra 5 százalék. Ez azt jelenti, hogy 2022-ig itt egy 30 százalékos díjemeslésre kerül sor.

Tisztelt Képviselő Úr! Aki munkaképes, azoknak most már eredményesen tudunk munkát adni. Aki nem munkaképes, ott pedig egy radikális, minimálbér szintjére történő vagy 30 százalékos emelés a következő évek kormányzati célkitűzése, az előző időszak bizonyos esetekben akár 65 százalékos emelkedése után. Azt hiszem, a fogyatékossgal élők ezen a napon is csak a nemzeti kormányra számíthatnak. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti

felszólalásra jelentkezett Oláh Lajos képviselő úr, Demokratikus Koalíció: „Ma CEU, és holnap?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tegnap még volt magyar egyetem a világ száz legjobb egyeteme között, úgy tűnik, nemsokára már nem lesz. Hadd gratuláljak, fideszes képviselők! Sikerült elüldözni a legsikeresebb hazai egyetemet. Ez nem semmi! Ilyet épeszű kormány tényleg nem csinál saját hazájában.

Mondhatjuk, hogy ez egy egyedülálló teljesítmény, amire Rákosi Mátyás is büszke lenne. Mert azt önök is tudják, hogy egyetemeket csak diktatúrában zárnak be, egyetemi szakot csak diktatúrákban tiltanak be, demokráciákban soha. Sikerült a kistílű lát-szatháborújuk közben egyetlen döntéssel olyat beleírni a magyar oktatásba, amit érezni fog még sok-sok éven át.

Beszélhetünk majd száz év múlva is a C-vitaminról, Szent-Györgyi Albertről és Semmelweisről, mert új zsenik ebben az országban nem lesznek; önök így döntöttek. Lehet tovább meglátni, hogy mi mindenre voltunk képesek az elmúlt ezer évben, nehogy arról kelljen beszélni, hogy mi lesz belőlünk a következő százban.

Nem kell majd elüldözni több magyar Nobel-díjast, mert nem lesz, aki ezt az országot akarná képviselni a tudásával. Magyarországra nem kell a tudás, nem kell a tudomány, és nem kell az oktatás. Ezt üzenik önök a CEU elüldözésével, az MTA kivézetésével. A kutatók és a tudósok értik az üzenetet. A jövő magyar felfedezései és találmányai majd amerikai és német felfedezések lesznek, mert ezek az emberek nem kellenek az önök Magyarországra.

Egyetlen bűnük, hogy nem hisznek a háromszavas óriásplakátoknak, márpedig aki képes saját gondolatokra, az veszélyes a hatalomra. Értjük, értik ők is. Értették az üzenetet akkor is, amikor az önök propagandalapja elkezdte listázni őket mint Soros-ügynökök, és értik most is, amikor önök azt mondják nekik, hogy nem kell kutatás és szabadság, meg nem kell a világ egyik legjobb egyeteme. Majd összeszereljük mások autóit, aztán nosztalgiazunk arról, hogy milyen sikeres volt ez a nemzet akkor, amikor még nem üldözték a gondolkodó embert. A szökevénybűnözők jöhetnek, az okos emberek meg az egyetemeik meg mehetnek!

Marad a gulyás meg a Túró Rudi, képviselőtársak, a magyar innovációnak vége. És folytathatnám, hogy mi minden nem leszünk, és hogyan rombolja le a magyar találmányságról kialakult nemzetközi képet a maguk diktatúrájának rombolása, de tudom, hogy ez önöket nem nagyon hatja meg.

Beszéljünk inkább a pénzről, képviselőtársaim! Önök úgyis csak ebből értenek. Önöknek a pénzről szól a politika, mindenki annyit ér, amennyije van; amije van, ahogy Lázár János mondta. A CEU 10 milliárd forintot hozott Magyarországra a nemzetközi kutatási alapból. 10 000 millió (sic!) forintot kuthattak úgy, hogy ez a magyar adófizetőknek egy forintjukba sem került. Ezt önök nem fogják pótolni,

mert kell a pénz a focira; ahogy nem fogják pótolni a CEU ösztöndíjprogramját sem.

Önök azt mondják, hogy a szegény gyerekeknek nem jár a tudás, aki tanulni akar, az fáradjon a kasz-szához, ahogy ezt már elkezdtek a Corvinnal. Aki pedig szegénynek született, az maradjon csak szegény; ez a világ rendje maguk szerint.

Mi, európai magyarok nagyon máshogy látjuk a világot. Mi azt mondjuk, hogy mindenkinek jár a lehetőség, hogy tehetsége és szorgalma szerint boldoguljon. Ezt képviselte a CEU is. Nem baj, ha valaki felcsúti faluból jön, ha tehetséges, akkor azt is kifizetik neki, hogy Oxfordban tanuljon. Ahogy az Orbán-kormány számos tagja végzett a CEU-n, ha nem kapják meg a lehetőséget, ma nem állami Audiban ülnének, nem államtitkárok lennének, és nem milliós fizetésük lenne. Azt akarják, hogy mások ne kapják meg ezt a lehetőséget, amit önök megkaptak.

Most jön az, hogy a legokosabb európai magyar fiatalok már nem az egyetem után mennek majd külföldre, hanem már előtte, akár már a középiskola alatt. Ez az ország ma nem az európai magyaroké, hanem az önöké, de mi, európai magyarok ebbe nem fogunk beletörődni. Itt vagyunk, és itt leszünk akkor is, ha önöknek ez nem tetszik.

Ma önök a labancok! Ma önök árulják a hazát, ma önök képviselik Bécs érdekét. Ma önök miatt megy el egy egyetem Budapestről Bécsbe, amit tárt karokkal várnak ott. Ma a CEU, holnap az MTA, a Corvinus, és folytathatnám még a sort. Köszönöm szépen. *(Taps a DK, az MSZP, az LMP és a függetlenek padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván választolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön abban az évben beszél arról, hogy nehezebb a magyar fiataloknak, a szegény sorsú magyar fiataloknak a felsőoktatásba bekerülni, amely évben a kormány a szociális ösztöndíjak 40 százalékos emeléséről döntött. Ma tehát sokkal kevésbé probléma, és a jövő év szeptember 1-jétől még inkább sokkal kevésbé lesz probléma egy nehezebb sorsú magyar fiatalnak bejutni az egyetemekre, hiszen arra számíthat *(Gréczy Zsolt közbeszól.)*, hogy a szociális jellegű ösztöndíjaik 40 százalékkal emelkednek.

Nem az az időszak van, tisztelt képviselő úr, mint az önök idejében, amikor minden közalkalmazottnak, így akár a tanároknak is és az egyetemi tanároknak is elvették egyhavi bérét *(Gréczy Zsolt: 15 ezerrel többen jártak egyetemre!)*, hanem az az időszak van, amikor a magyar felsőoktatás forrásai összességében is, ha a hallgatói normatívát nézi, 119 ezer forintról 166 ezer forintra nőnek kettő esztendő alatt. *(Közbeszólás a DK padsoraiban.)* És minden leendő hallgató Magyarországon arra számíthat, hogy sokkal kevésbé lehet gond az egyetemi tanulmány anyagilag, hiszen 40 százalékkal magasabb a magyar felsőoktatásban a

szociális ösztöndíjak mértéke, vagy ennyivel lesz magasabb a következő két esztendőben.

(11.20)

Arról nem is beszélve, hogy aki az egyetem után akar továbbtanulni - ön beszélt a jövő magyar Nobel-díjasairól -, 1300 hallgató helyett 2 ezer hallgatónak finanszírozzuk a PhD-tanulmányait, hogy az egyetem után tudományos fokozatot szerezzon - nem 1300, hanem 2 ezer. Ez az összeg is növekedett, hogy aki tehetséges, ne csak 1300 fiatalnak fizesse ki most már ezt az állam, hanem 2 ezer magyar fiatalnak fizeti ki. *(Gréczy Zsolt: 15 ezerrel járnak kevesebben egyetemre!)* Az első lépés 6,5 milliárd forint többlet, a második lépés pedig 745 millió forint többlet a tehetséges, magyar és nehezebb anyagi helyzetben lévő fiatalok továbbtanulása érdekében. Ezt adja hozzá ahhoz a 43 százalékhoz, amennyivel növeltük a felsőoktatás kereteit. S ennek bizonyos szerencsére sok területen megvannak a nemzetközi elismerései is.

Azt mondta ön, hogy magyar innovációk csak a Soros-egyetemtől várhatók. Mondjon egyet! *(Gréczy Zsolt: Nem mondott ilyet! Miért mondasz ilyet?)* Mondjon egyet! Egyet sem tud mondani, tisztelt képviselő úr. *(Gréczy Zsolt: Nem mondott ilyet! Miért hazudsz?)* Ön beszél valamiről, ami nincs. Lehet, hogy van gender szak, de hol vannak azok az innovációk, amiről ön beszélt, ami Magyarországot előrébb vitte volna?

Tisztelt Képviselő Úr! Ön azt mondja, Magyarország innovációban milyen rosszul áll. Akkor miért jön ide a BMW? Akkor miért itt építi ki a Jaguar a fejlesztőközpontját? Az önök idejében ilyenekről nem beszélhettünk. *(Gréczy Zsolt: És ki hozta ide a Mercedest?)* Most pedig ilyen valós innovációk vannak. Tisztelt Képviselő Úr! Ilyen időszakot élünk. Ön nem tud mondani egyetlen innovációt sem ezek szerint, ami Magyarországot jobb országgá tette volna.

Tisztelt Képviselő Úr! Önök teljesen igazságtalannul, és a magyar egyetemi oktatókat, a magyar egyetemi hallgatókat rendkívül lenéző módon egyenlőségjelet tesznek a Soros-egyetem és a magyar felsőoktatás közé, miközben a magyar felsőoktatásban sok százezer szorgalmas magyar fiatal tanul, sok ezer és tízezer oktató nap mint nap képzzi ezeket a hallgatókat, a Soros-egyetemen pedig 1700 hallgató tanul, akiknek körülbelül a 80 százaléka külföldi hallgató. Önök mégis egyenlőségjelet tesznek a Soros-egyetem és a magyar egyetemek közé.

S azt is mondta, hogy tehetséges hallgatók csak a Soros-egyetemen vannak, és lenézte az összes többi sok százezer magyar hallgatót, hogy közülük nem lesz Magyarországon Nobel-díjas *(Gréczy Zsolt: Nem mondott ilyet! Ne hazudj már!)*, köztük nem lesz Magyarországon egyetlenegy olyan fiatal sem, aki akár innovatív, akár Magyarország sorsát előre tudja vinni.

Őn azt mondta, hogy az összes magyarországi egyetem, a Soros-egyetemen kívül, csak és kizárólag összeszerelő országot épít. Hát, ezt teljes mértékben visszautasítjuk, tisztelt képviselő úr. És nemcsak mi

utasítjuk vissza, hanem ha megnézi, az Academic Ranking of World Universities-en 2018-ban öt magyar egyetem szerepelt: az ELTE, a Szegedi Tudományegyetem, a Semmelweis Egyetem, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem és a Debreceni Egyetem. A Times Higher Education 2018-as rangsorában hét magyar egyetem van ott, a Semmelweis Egyetem, az Eötvös Loránd Tudományegyetem, a Pécsi Tudományegyetem, a Szegedi Tudományegyetem, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, a Budapesti Corvinus Egyetem és a Debreceni Egyetem.

Amikor ön azt mondja, hogy a Soros-egyetem egyenlő a magyar felsőoktatással, azokat az egyetemeiket, amelyek valós teljesítmény alapján a világ kiválóságai közé be tudtak kerülni... *(Gréczy Zsolt: Miért hazudsz?)*

ELNÖK: Képviselő urak! *(Gréczy Zsolt: De hát, elnök úr, összevissza hazudozik!)* Kérem, vita nincs! Képviselő úr egész idő alatt végig kommentált. Nem ön szólalt föl, és ne haragudjon, de nincs joga kommentálni. Nem párbeszéd zajlik. Első figyelmeztetés! Köszönöm. Folytassa, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Szóval, tisztelt képviselő úr, önnel sikerült több százezer magyar hallgatót, több tízezer magyar oktatót megsértenie csak azért, hogy Soros György mellett letegye itt a parlamentben is a hűségesküjét. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Dr. Oláh Lajos hosszan tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr választát. Köszönöm, uraim. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport: „Kinek az érdeke?” címmel. Képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ott folytatnám, ahol az elmúlt héten kedd éjszaka befejeztük, s egyúttal, nem tudtam, de ezek szerint Rétvári államtitkár úr kérdésére is válaszolni fogok a napirend előtti felszólalásomban.

Azt mondta ugyanis múlt héten kedden vagy hétfőn Sziijártó Péter külügyminiszter úr, hogy a Magyarországon beruházó észak-rajna-vesztfáliai cégek már régóta kérték, hogy biztosítsák nekik a szükséges munkaerőt. Most örülnek a kormány erre irányuló javaslatának. Megkaptuk a választ, hogy kinek az érdeke a munka törvénykönyvének új módosítása. Amikor ezt a törvényjavaslatot elolvastam, az első, ami eszembe jutott, hogy ez a törvény, a munka törvénykönyvének nevezett munkáltatói törvénykönyv hatéves. Miért most jutott eszébe a kormányzatnak az, hogy ezt módosítani kellene, méghozzá úgy, hogy 400 óra túlmunkát lehet elrendelni? Megkérdeztem, hogy miért most, miért így, hiszen egyéni képviselői

indítványként került benyújtásra, és mi lehet az az aktualitás, amitől most hirtelen ilyen durván és keményen bele kell csapni honfitársaink, munkavállaló honfitársaink életébe. Aztán összeállt a kép, hiszen Sziijártó Péter külügyminiszter úr is megadta a választ annak a BMW-gyárnak, amely, úgy tűnik, Magyarországra egy újabb összeszerelő üzemet szeretne építeni.

Amikor ez a kérdés felmerült, és a kormány, talán a kormányfő jelentette be, akkor megint elkezdtem gondolkodni, ha a BMW-gyár a magyar adózási viszonyok kedvezősége miatt ide akar egy új gyárat telepíteni, akkor miért nem Sopron környékére, hogy minél hamarabb odajutna az alkatrész, az alapanyag. Miért kell ehhez Debrecenig átmenni, átutazni az egész országon? Hiszen azt senki nem gondolja, hogy Ukrajnában, Romániában, Bulgáriában és Oroszországban hirtelen olyan mennyiségű BMW-t akarnának vásárolni, ami miatt feltétlenül Debrecen környékére kell ezt telepíteni. Majd megkaptam a választ, hiszen van 20 ezer ukrán munkavállaló Magyarországon, ők voltak a főpróba. Tehát elképzelhető, kedves képviselőtársaim, hogy úgy jön ide ez a BMW-gyár dolgozni, hogy nemcsak abban tetszettek megállapodni, hogy a magyar állam ajándékba odaadja azt a területet, ma sem tudom, miért 44 milliárdért, hiszen azért egy egész megyét lehet Debrecen környékén vásárolni, de mondjuk, 44 milliárdért, hogy még az ukrán munkavállalókat is majd importálni fogjuk Debrecenbe a BMW-gyárba. És nem a magyar munkavállalók, nem a magyar innováció, nem a magyar érdekek, hanem az olcsó, akár Ukrajnából hozható munkaerő az, amelyre a BMW-gyár Debrecenben számíthat.

Nagyon furcsa, ha végig tetszenek gondolni, mióta ezt a debreceni beruházást bejelentette a kormány, a BMW úgy hallgat, mintha köze nem lenne hozzá. Rájöttem, hogy ez a hallgatás azért van, mert először megvárják, hogy Debrecen felveszi ezt az óriási, 44 milliárdos kölcsönt, hogy a földterületet megvásárolja és odaadja ajándékba, megvárja, hogy neki 20 százalékkal kevesebb embert kelljen alkalmazni, hiszen 400 óra túlmunkát tud tőle követelni, és így már talán a BMW-gyárnak is megéri majd Debrecenben új összeszerelő üzemet létesíteni.

Tisztelt Kormány! Tisztelt Előterjesztő! - hiszen egyéni előterjesztésben hallgattuk ezt a borzalmas törvényjavaslatot. Nem lenne inkább érdemes elmondani, őszintén elmondani a magyar embereknek, hogy mi ennek a valódi célja. Tudjuk persze, hogy a munkaerőhiány is lehet, hiszen ez azt jelenti, ha 400 óra túlmunkát lehet végezni, akkor a magyar munkaerőt túlterheljük, nem kell helyettesítőt, nem kell többlet munkaerőt beszerezni akár jóval drágábban, mint eddig, hiszen ma a munkavállalók tárgyaló pozícióba kerültek a munkaadókkal szemben.

Azt kérem tehát, hogy tessenek megválaszolni, hogy a munka törvénykönyvének ez a módosítása vajon kinek az érdeke. De azt is kérem majd a válaszadótól, hogy amikor már felsorolja, hogy a Jobbik identitásválságban van, pénzügyi problémái vannak, nőverő, zsidógyűlölő, Simicska-bérenc, lelket elvesztő,

tehát amikor ezt majd mind fel tetszenek sorolni a válaszában, akkor egy kicsi időt szánjanak arra, hogy azt is megválaszolják, a munka törvénykönyvének ez a módosítása kinek az érdekét szolgálja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Bodó Sándor államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Hölgyek és Urak! Azzal, hogy egy politikai közösség hogyan és miképpen jellemzi önmagát, azt gondolom, nekem nem kell vitába szállnom annak elmondójával. Azzal viszont mindenképpen vitatkoznom kell, tisztelt képviselő asszony, hogy ön olyan tendenciákat vázol a magyar munkaerőpiacról, ami köszönőviszonyban sincs a valósággal. Engedelmevel fölhívnám a figyelmet arra a nagyon pozitív elmozdulásra, ami az utóbbi időszakban történt, és ennek az egyik legfrissebb eredménye, hogy ma Magyarországon több mint négy és fél millióan dolgoznak. Ezek makacs tények, ezekkel azért nehéz vitatkozni, remélem, ön sem teszi.

(11.30)

A munkanélküliségi ráta 3,7 százalék, ami valóban egy olyan mutatószám, amit nagyon sokan megirigyelnének Európában. Azt meglehetősen furcsán vélem kihallani az ön szavaiból, hogy a BMW-beruházás kapcsán ön Kelet-Magyarország ellen beszél. Kelet-Magyarország ellen beszél, néhány alkalommal korábban pedig talán pont azt reklamáta, hogy miért nem születnek olyan gazdasági befektetések, olyan kormányzati döntések, ami ennek a régióknak is lehetőséget biztosít. Érdemes lenne ezt végig gondolni, hogy melyik a valós gondolatai közül.

A munkaidő-szervezés és a munkaerő-kölcsönzés minimális kölcsönzési díjának tárgyában benyújtott törvénytervezet egyrészt a munkaidő beosztásának jelenlegi szabályait, illetve a munkaidőkeret jobb alkalmazásának feltételeit célozza módosítani, másrészt a kölcsönzési díj meghatározásán keresztül a kölcsönzött munkavállalók bérének garanciáját célozza. A tervezett cél tehát semmiképpen nem a vállalkozások adóelkerülésének ösztönzése vagy a munkavállalók jogainak csorbítása. Épp ellenkezőleg: a tárgyalás alatt álló javaslat olyan szabályokat fektet le, olyan jogokat és kötelezettségeket rögzít, amellyel a munka világának jobb működését kívánja elősegíteni, s ezzel valamennyi szereplőnek, a munkáltatók és munkavállalók érdekeit is szolgálja.

A munkaidő megszervezésének korszerűsítése számos gazdasági területen elsősorban az általánostól eltérő munkarendben foglalkoztatott munkavállalók, valamint az őket alkalmazó munkáltatók számára szükséges, mert ezzel a jelen gazdasági környezethez igazodó munkakörülmények kialakítása válik lehetővé. A munkaerő-kölcsönzés jelenlegi szabályaira

vonatkozó módosítás pedig egy másik, szintén a jelenkorban egyre nagyobb számban megjelenő munkavállalói kör jogszerű foglalkoztatásának körülményeit szándékozza elősegíteni.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat ugyanis felhatalmazást ad a kormánynak, hogy a munkaerő-kölcsönzésért fizetendő minimális kölcsönzési díj rendeletben történő meghatározása megvalósuljon. A rendeletben rögzített, munka-kölcsönzéséért kötelezően alkalmazandó minimális kölcsönzési díj bevezetése ugyanis egyrészt azt garantálja, hogy a kölcsönzött munkavállalók hozzájussanak a garantált bérminimumhoz, minimálbérhez, másrészt pedig, tisztelt képviselő asszony, az ilyen rögzített díj ahhoz is hozzájárul, hogy a munkabér utáni közterheket a vállalkozások befizessék.

A javaslat tehát nemhogy a munkabéreket elcsaló, adóelkerülő munkáltatókat támogatná, hanem pont az ilyen jellegű, jogellenesen működő vállalkozásokat lehet ezzel az eszközzel kiszorítani a gazdasági életből. Mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy a gazdaság működése az elmúlt években megváltozott.

A felgyorsult termelés rövid határidőkkel dolgozik, ahol gyors válaszokra van szükség, hogy a felmerülő problémák megoldása megszülethessen. A termelési ciklusok, a gyártási folyamatok mind a korábbiaktól eltérő szabályok mentén működnek, és ehhez a jogszabályoknak is alkalmazkodni kell.

A munkaerő-kölcsönzés a munkaviszony általános szabályaihoz képest atipikus foglalkoztatási formának minősül; bizony, ma már ezekre is szükség van annak érdekében, hogy a megfelelő munkaerőpiaci reagálás megtörténjen. A hatályos munkajogi szabályok értelmében a magyar munkáltatóknak, amennyiben felszámolási eljárás alá kerülnek, a felszámolás körébe tartozó vagyonából elsődlegesen a munkabért és egyéb bérjellegű juttatásokat kell kifizetnie. Ha erre a felszámolás alá került munkáltatónak nincs fedezete, a bérgarancia-törvény értelmében a felszámolási vagy kényszerterelési eljárás alatt álló gazdálkodó szervezeteknek a munkavállalóval szemben fennálló, kiegyenlített bértartozásából a törvény által meghatározott összeg előlegezhető meg. A támogatás iránti kérelmet a felszámolónak vagy meghatalmazottjának kell benyújtani az állami foglalkoztatási szerv felé.

A kormány tehát az elmúlt időszakban határozott lépéseket tett a munkabérek színvonalának jelentős emeléséért és a gazdaság kihéberítéséért. A javaslat ennek a folyamatnak a része. A kormánypárt nemhogy lerontaná a munka világának szabályait, hanem támogatja működését.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP-képviselőcsoport részéről: „Kinek az oldalára áll a magyar kormány Katowicében?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tegnap kezdődött Katowicében a klímacsúcs, aminek tétje sokkal nagyobb, mint a korábbi részes felek találkozóié. Azt gondolom, még a párizsi klímacsúcsnál is nagyobb, hiszen nemrég jelent meg az IPCC-jelentés, amely elég sötét képet fest a jövőről. És ha nem cselekszünk gyorsan és érdemben, akkor bizony a jövőnket veszélyeztetjük. Csak emlékeztetőül: a párizsi klímacsúcs azt tűzte ki célul, hogy a hőmérséklet-emelkedés 2 Celsius-fokon belül maradjon, de a 1,5 Celsius-fok a kívánatos. Azt viszont már tudjuk, hogy ha az önkéntes vállalkozásokat nézzük, amit összeadtak, amit a kormányok önkéntesen vállaltak a csökkentésre, az 3 Celsius-fok felett marad. Ami nagyon-nagyon nagy probléma, és ez tragikus jövőt fog jelenteni az emberiség számára. Ezzel szembe kell néznünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos a világ országai különböző arányban, de összességében elfogadhatatlan mértékben és egyre gyorsuló ütemben élnek fel a Föld igencsak véges erőforrásait. Az ember felelőtlen viselkedése következtében napjainkra az emberiség egyik legnagyobb közös problémája az éghajlatváltozás lett. Az ENSZ legutóbbi jelentése szerint az emberiségnek alig tíz éve maradt arra, hogy csökkentse a légkörbe jutó és az ott felhalmozott szén-dioxid-mennyiséget, különben drámai környezeti, társadalmi és gazdasági változásokkal kell szembesülnünk.

A kritikus szintet jelentő 1,5 Celsius-fokos globális átlaghőmérséklet-emelkedés elérése már 2030-ra várható, még akkor is, ha addigra minden egyes ország legalább 45 százalékkal csökkentené a szén-dioxid-kibocsátást, és a hasznosított energiaforrások 85 százaléka megújuló energiaforrásból származna. De mit tesz Magyarország, miközben Európában az egyik legérzékenyebb és legsérülékenyebb térség vagyunk az éghajlatváltozás tekintetében? Mit tesz a magyar kormány, hogy hazánk és tágabban a Kárpát-medence ne váljon egy élhetetlen, kietlen régióvá? Sajnos szinte semmit.

A nemzeti éghajlatváltozási stratégia, amit nemrégiben tárgyalt a parlament, nem túlzok, ha azt mondom, hogy megkésett és nagyon kevés. Több éves csúszással és a megváltozott hazai körülményeket nem figyelembe véve került az Országgyűlés elé. Ugyanis egy olyan kiinduló helyzetre épült, mint amilyen a rendszerváltás utáni gazdaságszerkezeti átalakítás, illetve a pénzügyi és gazdasági válság hatásainak következtében volt. Ezzel szemben a szén-dioxid-kibocsátás tekintetében 2015-től évente átlagosan 5,6 százalékos növekedés tapasztalható, ami meghaladja a GDP ez idő alatti 2-4 százalékos növekedési ütemét.

Vagyis a magyar karbonintenzitás romlik, fenntarthatatlan pályát mutat. A NÉS ezért már most elavult. Arról pedig nem is szólva, hogy az alkalmazkodási feladatok számbavétele, meghatározása, azok végrehajtási ütemezése, a végrehajtás feltételeinek biztosítása messze alatta maradnak a szükségesnek. A kormány valódi álláspontját Sziijártó Péter mondta ki nemrégiben: a német autógyárak kiszolgálása fontosabb, mint a magyar emberek egészsége. Sajnos a kormány egész környezetpolitikája ezt támasztja alá.

A környezetvédelmi intézményrendszer teljes leépítésétől kezdve az egyszer használatos műanyagok betiltásának elszabotálásáig, a lakóépületek szigetelése helyett a drága és veszélyes Paksi Atomerőmű bővítéséig terjed a magyar kormány gondolkodása, ha a közös jövőnkéről és a klímaváltozás megfékezéséről van szó.

Tisztelt Képviselőtársaim! A klímaváltozás globális probléma, amit csak más országokkal együtt lehet megoldani, de nem fogják mások helyettünk ezt megtenni. A most zajló klímacsúcson két álláspont lesz: akik elkötelezték a klímaváltozás megfékezéséért, és azok, akik ki akarják magukat vonni. Előbbieknek a bolygónk és a jövőnk megmentése lesz a fontos, utóbbiakban a tőke és a multinacionális cégek további kritika nélküli kiszolgálása. Nagyon reméljük, én nagyon bízom abban, hogy a kormány az első álláspontot fogja támogatni. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Cserenyés Péter államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném leszögezni, hogy a magyar kormány a magyar gazdaság és a magyar emberek egészsége egyaránt fontos. Nem biztos, hogy egy nyilatkozat, ami nem hangzott el, ilyen kifordításra érdemes gondolatot kell hozzon magával.

(11.40)

Tehát annyira fontos nekünk az emberek egészsége, mint az emberek ittlétének és jólétének biztosítását szolgáló magyar gazdaság, és emellett természetesen, miután felszólalásában a klímaváltozásról szól, a környezet is nagyon fontos a magyar kormány számára, a klímaváltozás mérséklése, annak lehetséges megállítása, ami ránk hárul e tekintetben, mindent meg fogunk tenni.

Ugyanis elmondható az, hogy a globális éghajlatváltozás a környezetet és az emberi társadalmat fenyegető probléma, aminek részlegesen a társadalmunk és a gazdaságunk működésének is okát jelentheti. *(Sic!)* Szükséges, hogy ezt a betegséget, ezt a problémát megfelelő diagnózis felállításával, megfelelő megelőzésre törekedve próbáljuk rendbe tenni. Ennek a problémának a helyzetével és következményeivel a kormány tisztában van, a fontosságával is tisztában van, és természetesen tudjuk azt, hogy a Kárpát-medence is mennyire érintett ebben, hazánk mennyire érintett ebben.

Éppen ezért Magyarország az elmúlt időszakban is a globális felmelegedés ügyében és annak kezelésében példaértékűen élen járt. Energetikai pályánk, energiamixünk fejlesztése a tiszta és karbonsemleges működés irányába fejlődik, például a nukleárisenergia-termelés szerepének fenntartásával és a megújuló

energia szerepének növelésével tesszük mindezt. Jelenleg is az Országgyűlés előtt fekszik egy olyan törvényjavaslat, amely arra irányul, hogy a kibocsátási kvótakereskedelemből befolyó bevételeit Magyarország kizárólagosan csak zöldítési, klímavédelmi célokra fordítsa, ezekről ön is biztos tájékozódott.

Ezen forrásokból 2021 és 2030 között várhatóan több száz milliárd forint értékben valósulhatnak meg projektek, amelyek megfelelő kiválasztása jelentős mértékben elősegítheti a hazai energiarendszer fejlesztését, karbonsemleges és tiszta energiákra történő átállását, egyúttal növelve hazánk versenyképességét. Azonban természetesen egyedül nem tudjuk megoldani ezt a problémát, ezért nagyon fontos az együttműködés különböző országokkal vagy éppen a nemzetközi szervezetekkel, azokkal a szervezetekkel, amelyek a klimatikus problémákat kezelni próbálják a különböző klímapolitikai intézkedések és tárgyalások során.

Mi ugyanazt az álláspontot képviseljük, amit a tagállamokkal közösen az EU képviselt, az EU tagállamaival együtt alakítottunk ki. Ennek folyamán legfőbb célunk az, hogy a párizsi megállapodás végrehajtásának 2020-tól való eredményes megkezdhetősége érdekében a megállapodás végrehajtási szabályait tartalmazó úgynevezett párizsi munkaprogram elfogadásra kerüljön, és ezt alkalmazzuk is. Az EU a 2014-ben bejelentett vállalásának végrehajtásával kiemelkedően jól áll.

Elfogadásra kerültek azon EU-s jogszabályok, amelyek biztosítják, hogy a Közösség elérje az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2030-ra kitűzött legalább 40 százalékos csökkentését, ez nincs ellentétben azaz, amit ön is mondott a 45 százalékos célszámmal, már az ön által megfogalmazott célszámmal.

A nemzetközi klímafinanszírozási tárgyalások a klímacsúcson is kiemelt jelentőségűek lesznek. Az EU arányaiban jelenleg a világ legnagyobb klímafinanszírozója. Ebben az erőfeszítésben Magyarország is arányosan részt vesz, mind kétoldali kölcsönös programokon keresztül, mind a nemzetközi szervezetekbe való befizetések által.

A maradék időben hadd mondjak néhány szót arról, hogy milyen eredményeket sikerült nekünk már elérni ezen a területen. A kormány a klímavédelmi célok mellett elkötelezettségének megfelelően kiemelt figyelmet fordít arra, hogy az ország földrajzi és gazdasági adottságaihoz mértén minél alacsonyabb szintre szorítsa a hazai energiatermeléssel együtt járó kibocsátási értékeket, és az atomenergia szerepének stabilizálása mellett növelje a megújuló energiaforrások használatának részarányát. Ez utóbbi téren már Magyarország felülteljesíti az uniós elvárásokat. 2020-ra a számunkra kötelezően előírt 13 százalék helyett már 14 százalék fölött, pontosan 14,65 százalékos megújuló részarány elérését tűztük ki célul, tehát mi ezt túlteljesítettük, már amit ránk róttak az európai uniós szabályok. A bruttó végső energiafogyasztásban már 2016-ban 14,2 százalékos megújuló részarányt értünk el, ami azt jelenti, hogy a 2020-as évhez képest négy évvel korábban teljesítettük a kötelező célszámot.

Fontos hangsúlyozni, képviselő asszony, hogy 2010-ben Magyarországon a tiszalöki erőmű minimális vízenergia-termelése mellett szinte nulla százalék volt a megújuló energiából hasznosítható energia, tehát lehet látni, hogy a kormány elkötelezett a klímavédelem mellett, és elkötelezett a megújuló energia használata mellett is. Köszönöm szépen a figyelmüket *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólásra jelentkezett Kocsis-Cake Olivio képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A múlt héten kiderült, hogy az idei nemzeti konzultáció és Sargentini-ellenes kampány után újabb plakátkampányt indít a kormány, most 4,7 milliárdért. Így most már idén 10 milliárdra rúgnak a konzultációs költségek. Az új kampány munkacíme: „Európa jövőjét érintő nemzetközi és hazai szinten történő kormányzati kommunikációval kapcsolatos feladatok elvégzése”.

Ez azért érdekes, mert nem olyan rég, tavasszal az Európai Unió indított konzultációt Európa jövőjéről, amiben csak a magyar kormány nem vett részt a 27 tagállamból, pedig még a migrációról is volt benne kérdés, persze nem olyan uszító és gyűlöletkeltő formában, ahogy a Fidesz szokta ezt a kérdést kezelni. Ráadásul az európai kérdőívet nem az Európai Bizottság alkalmazottjai írták, hanem 96, az uniós intézménytől független állampolgár. Talán érdemes lett volna ebben részt venni, és így a magyar adófizetők pénzén spórolni.

De itthon is lehetett volna jó párszor lényeges kérdésekről konzultálni. 2011-ben az Alaptörvényről volt egy ugyan elfogult, de értelmezhető konzultáció; értelmezhető, mert voltak benne valódi kérdések. De a válaszokat a Fidesz már nem vette figyelembe. Kérdés volt például, hogy a magyar kormány, a magyar alkotmány vállaljon-e kötelezettséget a jövő nemzedékek iránt, illetve, hogy az új alkotmánynak védenie kell-e a nemzeti vagyont, különös tekintettel a termőföldet és a vízkészletet.

Erre a válaszadók 86 és 97 százaléka mondta, hogy igen. Ehhez képest komoly környezetkárosítók voltak az elmúlt nyolc évben, elég csak a Városligetre vagy az Orczy-kertre gondolni, de ha vízkészletről beszélünk, akkor Pakson a Duna felforralása vagy az Óbudai Gázgyárnál a veszélyes szennyező anyagok Dunába kerülésének kezelése, illetve nem kezelése ügyében biztos, hogy nem a válaszadók szándéka szerint járt el a kormány.

További kérdés volt, hogy az állam a közbeszerzésben való részvételt csak olyan gazdasági társaság számára tegye lehetővé, amelynek a tulajdonosi szerkezete átlátható. Erre 92 százalék válaszolt igennel. Ehhez képest a Fidesz-kormány alatt csak az oknyomozó riportoknak köszönhetjük, hogy tudjuk, Simicska-, Mészáros- és Tiborcz-érdekeltségek nyerik

el a legtöbb közbeszerzést. A letelepedési kötvényekről ne is beszéljünk, ahol egy offshore háttérű cég nyúlta le a profitot.

A legaktuálisabb kérdés, hogy az új alkotmány büntetés terhe mellett tegye kötelezővé a megjelenést annak, akinek az Országgyűlés valamelyik vizsgálóbizottsága meghallgatásra idézést küld. Ezt is támogatta a többség, ehhez képest a Fidesz nyolc év alatt egyetlen vizsgálóbizottságot nem engedélyezett. Kíváncsian várjuk, hogy a macedón miniszterelnök esetén fogja-e engedélyezni a vizsgálóbizottságot.

Ebből is megállapítható, hogy a Fidesz saját konzultációját, saját szavazóinak a véleményét sem tartotta tiszteletben. Vajon ezek után lehet-e bízni a kormány konzultációiban? Lehetne bízni, ha valódi kérdésekben konzultálna. Az elmúlt nyolc évben az új választási rendszerről például lehetett volna konzultálni, ehelyett a Fidesz egyoldalúan átírta a választási rendszert, a választókerületeket úgy alakította át, hogy a mindenkori jobboldalnak kedvezzen, lakótelepeket tettek-vettek, a Dunán is átnyúló választókerületet hoztak létre mindenféle konzultáció nélkül. A magánnyugdíjpénztárak lenyúlásáról is érdemes lett volna konzultálni; 3000 milliárd forintos magánnyugdíjpénztári vagyont államosítása a magyar emberek megtakarításait érintette. A rokkantsági és korrekciós nyugdíj szigorításáról és a lakástakarékok megszüntetéséről sem volt semmilyen konzultáció. A budapesti olimpiáról sem volt, ennek meg is lett a következménye.

De nem maradhat ki a sorból Paks II. Egy ilyen horderejű kérdésben népszavazást kellett volna tartani, de minimum konzultálni. 4000 milliárdot egy egyik napról a másikra aláírt szerződéssel felelőtlenül elkölteni, pedig ez történt. A jelenleg aktuális munka törvénykönyvről viszont elég lett volna a munkavállalókkal és a munkaadókkal konzultálni, de ez sem sikerült. Helyette csak a multinacionális autógyártók vezetőinek javaslatát foglalták törvénybe.

A Párbeszéd igazi konzultációt indított, amelynek jelenlegi állása eredményét képviselőtársaimnak kiosztottuk. Nekünk nincs több tíz milliárdunk kampányolni, de szép számmal válaszoltak a kérdésekre. Látom, hogy az egyik képviselőtársam a földre dobta a konzultáció eredményét, én majd kérem Rétvári államtitkár urat, hogy őt is feddje meg, mint Bangónét, aki összetépte a kérdőívet a legutóbbi alkalommal.

A legfontosabb kérdésünk az egészségügyre vonatkozott. Múlt heti hír, hogy szakorvoshiány miatt egy időre be kell zárni a Honvédkórház koraszülöttcentrumát. Végezetül egy adattal hadd támasszam alá, hogy miért kéne az egészségügyről konzultálnunk.

(11.50)

Egy mentőápoló, egy gépkocsivezető havonta 90-110 ezer forintot visz haza. Egy mentőtiszt 130-150 ezer forintot visz haza. Egy pozsonyi mentős ezzel szemben 450 ezer forintnak megfelelő eurót visz haza. Erről kellene konzultálni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni az elhangzottakra.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Mindig rossz élmény az, amikor itt a Házban azt a szót kell használnunk, hogy hazugság vagy hogy ön hazudik. Amikor ön azt állítja, hogy a kormány nem vett részt az Európa jövőjéről szóló konzultációban, akkor az a helyzet, hogy ön hazudik.

A kormány bejelentette azt, hogy részt vesz ebben a fórumban. Több magyar nagyvárosban tartott telt házú fórumokat. Az itt ülő államtitkárok közül négyen is részt vettek ilyen fórumon Zalaegerszegen, Székesfehérváron, Szombathelyen.

Jómagam egyébként a kecskeméti fórumon vettem részt. Minden ilyen fórum telt házzal ment. Szeretném önt tájékoztatni arról, hogy a fórumok legfontosabb üzeneteit eljuttatjuk az európai intézményeknek és egyébként Emmanuel Macron elnök úrnak is, aki maga is szorgalmazta, hogy legyenek ilyen konzultációk.

Fontos körülmény az, hogy a kormány ezt nem most kezdte, hanem évekkal ezelőtt, és nagyon sok olyan konzultáció volt a kormány részéről, ahol fontos, Európa jövőjét érintő kérdésekről volt szó, fontos jogkörökről, energiaszabályozásról, bevándorlásról, adózásról, ön is emlékezhet erre. Az uniós intézményeknek megküldött beszámolóban ezeknek az eredményeit is mellékeljük, az a helyzet. Tehát mi nem most kezdtük, mint más országok, hanem évekkal ezelőtt. Nagyon sajnálom, hogy bármilyen okból ön vagy nem tájékozódott, vagy tudatosan próbálja meg félrevezetni a közvéleményt.

Ugyanilyen fontos az a körülmény, hogy a családpolitikai konzultációt önök támadják. Csak az a problémám, hogy ennek oka van; mégpedig az, hogy valójában azért támadják, mert a családpolitikai intézkedéseket is támadják. Például az ön elnöke vagy az egyik elnöke, mert több is van önöknél, áprilisban azt mondta, hogy korlátozná a családi adókedvezményt. Októberben önök azt mondták, hogy a CSOK bővítése tévút.

Tehát önök szerint tévút az, hogy a kétgyermekes családok is kaphatnak több kedvezményes hitelt. Aztán Barabás Richárd - talán ő is önöknél van, bár ezt nehéz követni - azt mondta, hogy a CSOK kiterjesztése a kommunizmus legkínosabb időszakát idézi fel. Szeretném őt is tájékoztatni arról, hogy a kommunizmusban nem adtak, hanem elvettek, például ingatlanokat, például az én családomét.

Ha a konkrét javaslatokat nézzük, ott sem rózsás a kép. Önök alapjövédelmet szeretnének, ami odavezetne, hogy sokkal jobban megérné újra segélyjellegű támogatásból élni, mint munkából. Az önök tanácsadója még azon is elmélkedik, hogy hogyan lehetne Magyarországon központi vagyondót bevezetni. Tehát ha az önök intézkedéseit életbe léptetnénk, az nem segítene a magyar családokon, hanem terhet rakna rájuk.

Ami a konzultációban foglalt kérdéseket illeti, például az egészségügyet, hadd tegyem már fel a kérdést, hogy ha tényleg annyira fontos az egészségügy kérdése, akkor miért nem támogatták a 2019-es költségvetést, amely az ideihez képest 101 milliárd forinttal többet tenne erre a területre félre. A gyermekek étkezése is szerepel az itt kiosztott javaslatban. Ez a kormány az, amelyik 630 ezer magyar gyermeknek biztosítja az ingyenes étkezést. Az MSZP, amelyhez önök csatlakoztak választási együttműködésben, ezt nem tudta biztosítani. Támadják például a paksi bővítést, de egyáltalán nem adnak arra választ, hogy ha kiesik a paksi bővítés, ha drágább lesz a magyar áram, akkor kinek kellene ezt a költséget előteremteni. A magyar családoknak vagy a kormánynak? De akkor önök melyik területről vennék el az összegeket?

És hogy egy negyediket is felhozzak: a Párbeszéd, ha jól értem, átadna jogköröket Brüsszelnek, például az igazságszolgáltatás területén. Így tenne az MSZP is, így tenne egyébként a Jobbik is. Számtalan konzultáció, népszavazás és az országgyűlési választás eredménye után azt gondoljuk, joggal gondoljuk azt, hogy a magyar emberek nem szeretnék jogokat átadni Brüsszelnek.

Én azt egyébként fontos és méltányolandó dolognak tartom, hogy a konzultáció intézményében önök már hisznek, megkérdezik a támogatóikat, tiszteletben is tartom a véleményüket, de van egy fajsúlyos körülmény, mégpedig az, hogy önök csatlakoztak választási együttműködésben az MSZP-hez. Nem kértek nagy árat, egyetlen európai parlamenti mandátum reményét kérték. Azokhoz csatlakoztak - csak hogy az ön által felvetett kérdéseket érintsem -, akik az egészségügyet fizetőssé tették volna, akik kórházakat zártak be, akik a családi kedvezményeket nem kibővítették, hanem elvették, akik nem segítő kezet nyújtottak a devizahiteleseknek, hanem teret engedtek a devizahitelezésnek, és mindig a bankok oldalára álltak, és a paksi bővítést egyébként meg támogatták parlamenti határozatban is.

Van még egy kérdés ebben a kiosztott dokumentumban, az pedig a korrupció kérdése. Ha a korrupció elleni küzdelmet önök fontosnak tartják, akkor azt javasolom, hogy kérdezzék meg régi-új szövetségesüket, hogy hogyan is áll Czeglédy Csaba ügye. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Latorcai János képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, a KDNP képviselője: „A magyar társadalom holnap, Szent Borbála napján ünnepli a bányászokat” címmel. Alelnök úr, öné a szó.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nappal a Borbála-nap, a bányászok és kohászok védőszentjének ünnepe előtt engedjék meg, hogy innen is köszöntsem e nagy múltú szakma még aktív és már visszavonult képviselőit és mindazokat, akik őrzik és ápolják e nemes hivatás hagyományait.

Van mire emlékezzünk, és van mit ünnepelnünk, hiszen ez az iparág hosszú évszázadokon át a magyar gazdaság húzóágazatát jelentette nemcsak gazdasági, hanem kulturális értelemben is. Mert valójában a bányászat keretében fejlődött ki a többi iparág többsége is, és a bányászat kebelén belül fejlődött tudomány a szorosán vett bányászati szakterületeken kívül a geológia, az ásvány- és kőzettan, a kristálytan, a gépészet és a mechanika, a mérés- és a kémia, az ipar- és üzemgazdaságtan, hogy csak a legfontosabbakat említsem.

Az, hogy ez a tudományos fejlődés végbemegett, jelentős részben köszönhető az 1735-ben létrejött Bergschulének, a későbbi Bányászati és Erdészeti Akadémiának, amely már a XVIII. században is olyan tudásközpontnak számított, amelyet Európa-szerte elismertek és felkerestek. Selmechánya azért is válhatott a magyar bányászélet központjává és a XIX. század végi szakmai szerveződések kiindulópontjává, mert az intézménytől elvártak a lehető legmagasabb szinten tudta teljesíteni.

De a hazai bányászélet szempontjából kiemelkedő jelentőségű az 1892-ben ugyancsak Selmechányán megalapított Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület, amely a bányászat és a kohászat érdekében számos javaslattal kereste az egymást követő kormányokat, ráirányítva a figyelmüket a szakma kihívásaira, a bányászélet gondjaira, problémáira. Az egyesület létrejöttének is köszönhető, hogy a bányásztársadalom az azóta eltelt több mint száz év, azaz egy évszázad alatt is képes volt megőrizni hagyományait, annak ellenére, hogy a trianoni diktátum következtében sajnos hazánk bányászati jellegét egyik napról a másikra elveszítette.

A második világháborút követően hiába tűzte ki célul a kommunista vezetés, hogy a vas és az acél országává válunk, egy átmeneti fejlődést követően az 1980-as évek közepére, végére a bányai ipar már az összeomlás szélén állt. Ebben az embert próbáló időszakban különösen fontos volt, hogy a bányásztársadalom érdekei, értékei, hagyományai, szellemi tudása megmaradjon. Az 1992-ben megalakult Magyar Bányászati Szövetség nemcsak a hagyományok túlélését segítette, hanem szakmai tudásával hozzájárult a bányászati kutatások új feltételeinek kialakításához és a termálprogramok beindításához is.

A munkahelyek részbeni megóvása érdekében 1993-ban a hazai bányászat továbbélésének biztosítására létrejött a bányászat és a villamosipar, pontosabban: a bányák és erőművek integrációja, amely jó tíz évre biztosította a bányai ipar továbbélését, a munkahelyek megőrzését.

(12.00)

De ugyanezt a célt szolgálta a Szent Borbála-érem kitüntetés megalapítása és a társadalommal való elfogadtatása is. Hiittük és vallottuk, hogy a bányászatra az új tulajdoni, technikai és technológiai feltételek között is szükség lesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elnök Úr! Ahogy azt már a bányászatról szóló törvény módosításának vitája során vezérszónoki felszólalásomban is említettem, a bányászok nemcsak a föld mélyén, hanem szabadidejükben is képesek voltak összefogni, önszervező egyletet létrehozni, kórházat építeni beteg és elaggott bányászai számára, odafigyelni a kultúra ápolására, a hagyományok átadására. Képesek voltak művelődési házakat emelni, maradandót alkotni, dalokat, nótákat írni, amelyeket ma is töretlen kedvvel játszanak a bányászzenekarok.

A bányászszolidaritás és a hagyományok ma is élnek, annak ellenére, hogy hazánkban a legtöbb helyen sajnos már felhagytak a termeléssel. A gazdag bányásztörténelmi tradícióinkat, gyökereinket kötelességünk ápolnunk és átvinni a jövőbe, abba a jövőbe, ahol az energia, különösen pedig az energiafüggetlenség egyre inkább felértékelődik, ahol reményeink szerint új távlatok nyílnak a hazai bányásztársadalom számára is. Ebben bízva és ennek hitet adva kívánok a holnapi ünnepi nap alkalmából bányászköszöntéssel: jó szerencsét! *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A bányászatot, ezt a sok évszázados hazai sikerággazatot az elmúlt évtizedekben jórészt a visszaszorulás jellemezte.

A kormány meggyőződése, hogy a megújult, korszerű alapokra helyezett bányászati ágazatnak helye van a megerősödött magyar gazdaság szerkezetében. A hazai energetikai importfüggőség csökkentése elsődleges nemzeti és energiastratégiai cél, amelynek elérése érdekében a magyar kormány minden szükséges és indokolt lépést megtesz. Ennek egyik elemeként a kormány elkötelezett a hazai energiahordozókészletek nagyobb mértékű, költséghatékony, egyszersmind hangsúlyosan környezetkímélő hasznosítása mellett.

A bányászat sem maradhat ki az innovációból és a fejlődésből. E téren is nagymértékű alkalmazkodásra van szükség korunk legnagyobb kihívása, a klímaváltozás elleni küzdelem eredményessége érdekében. E célok elérése érdekében született meg idén az energetikai, ásványvagyon-hasznosítási, készletgazdálkodási cselekvési terv. A cselekvési tervhez kapcsolódó intézkedések a bányászati iparág fejlesztését, társadalmi megítélésének javítását, a bányászahagyományok megőrzését szolgálják, hogy megfelelő módon legyünk képesek kezelni a XXI. század bányászati, földtudományi, környezeti és gazdasági kihívásait.

A cselekvési terv olyan új módszerek kidolgozását, innovatív megoldások tesztelését és alkalmazását is feladatul tűzte ki, amelyek eredményeként új utak nyílhatnak meg a hazai energetikai nyersanyag-gaz-

dálkodás területén. Ennek érdekében a jövőben a kormány forrást tervez biztosítani a korszerű alap kutatások és a fenntartható ásványvagyon-gazdálkodás támogatására, felülvizsgálja a bányavállalkozók közterheit és az állami földtani adatokkal való gazdálkodás rendjét. Bízunk benne, hogy ezek a lépések segíteni fogják az elmúlt években növekedésnek indult hazai szénhidrogén-kitermelés további tartós bővülését.

Mindemellett azt is szükségesnek tartom megemlíteni, hogy energiafüggőségünk biztosításában a geotermikus energia is fontos szerepet bír. Ennek kutatása és hasznosítása szintén nem képzelhető el a bányászok meglévő tudása és tapasztalata nélkül. A bányászat azonban nemcsak egy iparágat jelent, hanem egy mélybe nyúló történeti hagyományokkal rendelkező, a szolidaritásra számos szép példát adó szakmai közösséget is.

Képviselő úr beszédében elhangzott, hogy a bányástörténelmi tradícióinkat, gyökereinket kötelességünk ápolni és átvenni a jövőbe. Bányászként élni nem egyszerűen egy szakma konkrét művelését, hanem azon túl életformát, közösségi szemléletet, gondolkodásmódot is jelentett mindazoknak, akik részévé váltak a bányásztársadalomnak. A cselekvési terv éppen ezért rögzíti a bányászati szakmakultúra megőrzésének és a társadalommal való megismertetésének feladatát is, amelynek kiemelt eszközei a sorra megújuló bányászati múzeumok.

Természetesen a bányász hagyományokat úgy ápolhatjuk a leghatékonyabban, ha megfelelően gondoskodunk e hivatás köztünk élő művelői életminőségének javításáról. A magyar társadalom nem nélkülözheti a nagy hagyományokkal és szakmai tradíciókkal, valamint a nemzetközi szinten is elismert tudásbázissal és kompetenciákkal rendelkező hazai bányász- és földtudós-társadalom összetartozásának, értékeltvő hivatástudatának és közösségi szellemének példáját.

A kormány nagyra értékeli a bányászok személyes áldozatvállalását, és ahhoz méltó módon minden támogatást megad a bányászat XXI. század igényeihez igazodó fejlesztéséhez és fellendítéséhez. *(Dr. Latorcai János felé:)* A holnap ünnepükhöz, önhöz csatlakozva, én is jó szerencsét, szép ünnepet kívánok. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Dunai Mónika képviselő asszony, Fidesz-képviselőcsoport: „A családok megerősítése a legfontosabb feladatunk!” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Országgyűlés! Legfontosabb feladatunk a családok megerősítése. Négy hete indítottuk el a családok védelméről szóló nemzeti konzultációt.

2010 óta időről időre kikérjük a magyar emberek véleményét a fontos kérdésekben. Egyfajta visszacsatolást kapunk arról, hogy jó-e az irány, amerre kormá-

nyozzuk az országot, és a jövőre nézve is útmutatást kapunk ezáltal. A mostani kérdőívben 10 kérdés szerepel, amelyek fő témája a családok védelme, a családok megerősítése. Erre a nemzeti konzultációra azért van szükség, mert szeretnénk megismerni a magyar emberek véleményét erről a sorskérdésről, egyúttal kijelölni a jövőbeli családtámogatási intézkedéseink alapjait.

Azért kiemelten fontos ez a téma, mert Európa nincsen könnyű helyzetben. Egyetlen országban sincs elegendő megszülető gyermek ahhoz, hogy a népességük fenn tudják tartani. Brüsszelben úgy gondolják, hogy erre a bevándorlás, a népességcsere a megoldás. Mi ezzel nem értünk egyet. Mi a Fidesz-KDNP-ben a magyar családok megerősítésében látjuk a megoldást. Ez a valódi megoldás.

Az elmúlt években azon dolgoztunk, hogy a családokat megerősítsük, hogy a lehető legtöbb támogatást megadjuk a szülőknek és a leendő szülőknek ahhoz, hogy gyermeket vállaljanak, hogy gyermeket neveljenek. Kiemelt célunk, hogy az eddigieknél is erősebben támogassuk a családokat. A családi adókedvezmény összege idén már meghaladja a 300 milliárd forintot is. Ez több mint 25-szöröse annak, amit a liberális kormányok az utolsó évükben adókedvezményként adtak. 25-szöröse! 2010-ben 12 milliárd jutott mindössze erre a célra. *(Gréczy Zsolt közbeszólása.)* Mi egyetértünk azzal a céllal, hogy kétharmados védelmet kapjanak a gyermekes családoknak járó költségvetési támogatások, hiszen emlékezzünk rá, hogy a baloldal egyszer már eltörölte és ismét eltörölné a családi adókedvezményt. Számukra nem természetes az, hogy a munka mellett gyermeket nevelő édesapák és édesanyák adóját csökkentjük és ezzel megélhetésüket segítjük.

Ne felejtsük el, hogy Gyurcsány és a szocialisták kormányzásuk alatt számos megszorítással nehezítették a gyermekesek életét. Elsőként az egy- és kétgyermekesektől vették el a családi adókedvezményt, így a legtöbb gyermekes család zsebéből havi több ezer forintot húztak ki. A Fidesz 2011-től visszaállította a családi adókedvezményt, sőt folyamatosan bővítjük azt.

(12.10)

Bevezettük a családi adórendszert, a gyed extrát, és visszaadtuk a hároméves gyest az édesanyáknak. Minden eddiginél több pénzzel támogatjuk a családok otthonteremtését, és a több gyermeket vállaló családokat segítjük az adósságcsökkentésben, a jelzáloghitel-tartozásból és a diákhitel-tartozásból is jelentős összegeket engedünk el számukra. A minimálbér emelésével együtt a gyed, valamint a diplomásgyed összegét is emeltük, továbbá a csecsemőgondozási és gyermekgondozási díj összege is jelentősen emelkedett az elmúlt években.

Nagyon szeretnénk tovább folytatni a családok megerősítését, ezért tartjuk nagyon fontosnak, hogy minél több ember töltse ki és küldje vissza a kérdőívet akár papíralapon, akár elektronikus formában. Ha sokan így teszünk, erős üzenetet küldhetünk Brüss-

szelnek; azt, hogy Európa megújulása elképzelhetetlen a családok megerősítése nélkül, és Magyarország nem akar bevándorlást, nem akar népességcserét, a belső erőforrásaira szeretne támaszkodni. Egyúttal erős üzenet a magyar ellenzéki politikusoknak is ez, akik egyetértve a brüsszeli bürokratákkal és Soros embereivel, tévesen úgy gondolják, hogy a demográfiai helyzet kezelésére a bevándorlás hatékonyabb módszer, mint a gyermekszületés.

Mi a Fidesz-KDNP-ben maximálisan támogatjuk a családokról szóló nemzeti konzultációt, mivel mindent felülíró szükségesség ma az Magyarországon, hogy több gyermek szülessen. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. A konzultációval kapcsolatban azt szeretném elmondani, hogy nagyon sajnáljuk, hogy az ellenzék a mostani konzultációt is úgy támadja, mint a korábbi konzultációkat, és amikor így tesznek, azt a több millió embert is megsértik, akik ezekben részt vettek az elmúlt években.

Abban reménykedtünk, hogy legalább a családok ügyét fontosabbnak tartják, mint a hatalmi megfontolásait, de csalódnunk kellett, mert nem tartják fontosabbnak. Mire is gondolunk pontosan? Mondjuk, arra, hogy Bangóné képviselő asszony annyit tudott a témához hozzátenni, hogy szétcincálta a kérdőívet, Gyurcsány Ferenc pedig kétes értékű kávézást hirdetett, és műalkotásokat várt a híveitől - igazi, európai értelemben vett szakmaiság -, párttársa eközben simán leírta, hogy inkább a bevándorlókra költene, mint a magyar családokra. A TASZ eközben meg azon morfondírozott, hogy egyáltalán miért kell erőltetni a gyermekszületéseket. Ez most az ellenzék hozzáállása. S van ezeknek a szavaknak előzménye, mert a baloldal egyszer már szétvert egy családtámogatási rendszert, meg is lett az eredménye, és a mostani, legutóbbi országgyűlési kampányban is hadat üzentek az adókedvezményeknek is és az otthonteremtési programnak is.

Éppen ezért ez a konzultáció most nemcsak arról szól, hogy a jövőbeni intézkedésekről döntsünk, hanem arról is, hogy kiálljunk a meglévő programok mellett, mert szerintünk a családok ügye felette van a pártpolitikai megfontolásoknak. Ezt mutatja az is, hogy már több mint félmillióan töltötték ki a kérdőívet. A kormány nevében szeretném megköszönni mindazoknak, akik már elmondták a véleményüket, és azoknak is, akik majd csak ezután fogják.

Tisztelt Ház! Van még itt egy kérdés, amit szeretnék megemlíteni, mert nem mehetünk el szó nélkül mellette. Az elmúlt napokban kiderült, hogy a Jobbik egyik országgyűlési képviselője azzal hancegett, hogy megütött egy nőt, egy zsidó származású nőt. Most

nem szeretném azt felidézni, hogy ezt milyen szavakkal tette, mert a sokat látott parlamenti jegyzőkönyv ezt nem bírná el. Azért hozom fel ezt az ügyet, mert önök napokig azt gondolták, hogy megoldhatják azzal az ügyet, hogy a képviselő lemond a frakcióvezető-helytességről meg a jegyzőségről; napokig így gondolták. Amennyire jól ismerem a híreket, nemrégiben lemondott a parlamenti mandátumáról is.

Ezzel kapcsolatban annyit szeretnék mondani, hogy ez az ügy önmagában is botrányos, de az éppennyira az, hogy a baloldal, a baloldali pártok mindvégig hallgattak. Miközben a Jobbik ugyanaz az erőszakos és antiszemita párt, mint korábban volt, a baloldal hallgatott, és ez mindent elmond róluk; ennyire csak a pénz és a hatalom számít, az elvek pedig semmit sem. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*

Vadai Ágnes korábban monoklit festett magának a parlamentben, Szabó Timea méceszt gyújtott, pár hete az MSZP és a PM beragasztott szájjal tiltakozott a nők elleni erőszak ellen, ott volt Kunhalmi Ágnes, Szabó Timea és Gurmai Zita is. Az ellenzéki pártok egyébként sorozatosan kértek számon mindenféle nemzetközi egyezményeket is a nők jogai tekintetében. Ebben az ügyben pedig nem szólaltak meg. *(Gréczy Zsolt: Nem igaz! Nem nézed a Hír TV-t?)* És tegyük fel a kérdést: hol voltak a jogvédők, és hol voltak a hivatásos aggodalmárok? Miért nem kiáltottak ebben a konkrét esetben farkast? Hol voltak az „Eddig és ne tovább!” kezdetű mondatok? Hol voltak a petíciók? Hol voltak a szerkesztőségi állásfoglalások és a remegő kézzel megírt, brüsszeli jelentések? Nem voltak sehol. Azért nem, mert ezen szereplők kormány iránti gyűlölete minden létező és megmaradt elvüket felülírta.

Szávay István döntése az egyetlen döntés, amit meghozhatott. Szeretnék mi is elmondani, hogy aki ilyen botrányos módon hanceg egy nő megverésével, annak nincsen helye a magyar közéletben. *(Dr. Varga-Damm Andrea és dr. Brenner Koloman közbeszól.)* Annyival legalább beljebb vagyunk, hogy látjuk, hogy a cukiság, a néppártosodás meg a ki tudja még, milyen maszk mögött milyen is a Jobbik valódi arca. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Becsó Zsolt, Fidesz; Dúró Dóra, független; Fülöp Erik, független; Ágh Péter, Fidesz; Fónagy János, Fidesz; Schmuck Erzsébet, LMP; Ungár Péter, LMP; Lukács László György, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Hajdu László, DK, képviselő hölgyek és urak.

Tisztelt Országgyűlés! Most 12 óra 16 perc van. Elkezdjük az azonnali **kérdések** tárgyalását. *(Dr. Rétvári Bence: Sima kérdések...)*

Tisztelt Országgyűlés! Rig Lajos képviselő úr kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Lassan felkerül a korona is?**” címmel. A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat-

és hatáskörrel rendelkező Kásler Miklóst, az emberi erőforrások miniszterét bízta meg. A kérdésre miniszter úr felkérésére Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Rig Lajos képviselő urat illeti a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szóbeli kérdés lesz, nem azonnali, de köszönöm.

November 1-jén este Püspökladányban egy kétes EU-s projekt keretében történő építkezés kerítésénél égő mécsesekből az alábbi két szó van kirakva: jog és igazság. Vajon miért? Miért érezték az ott élők, hogy szeretteik mellett a jog és az igazság sincs már köztük?

Tavaly nagy vihart kavart, amikor a nyírlaki kastélyból pszichiátriai és szenvedélybetegeket akartak kiköltöztetni a környező településekre. A helyiek akkor azt beszélték, valamelyik fideszes oligarchának megetszett a védett park ölelésében található, barokk Tarányi-kastély, ezért lett olyan hirtelen fontos a betegek kiköltöztetése. Lakossági összefogásával sikerült megakadályozni ezt a szakmailag sok szempontból kifogásolható tervezetet és a háttérben meghúzódó kastélymutyit.

Most Püspökladányra került a sor, és hasonló helyzetben van. Akkor sem és most sem a lakosok érdekei számítottak, hanem inkább a pártjuk, valamint az önös érdekeik. Tudjuk, óriási EU-s támogatás jár a pszichiátriai és szenvedélybetegek kiköltöztetésére, és a támogatásokon kívül adókedvezmény is a kastélyok felújítására. Köztudott az is, hogy fideszes oligarchák sorra kebelezik be a vadászkastélyokat. Kezdődött mindez a Ghaiht Pharaon által megvásárolt seregélyesi kastélyal, majd nem sokkal később a turai kastély került Tiborcz István érdekkörébe. Hasonló sors várhat a rábasebesi Széchenyi-vadászkastélyra, és már Mészáros tulajdonába került a bélmegyeri vadászkastély is.

Eljutottunk oda, hogy miközben a nagy király a várba költözik, addig a kiskirályok kijátsszák maguknak a vadászkastélyokat és bekebelezik a vadásztársaságokat. Lassan már tényleg csak a korona hiányzik.

Kérdezem tehát államtitkár urat: meddig akarnak még átgázolni az embereken? Miért veszik semmibe az érdekeiket a saját céljaik elérése miatt? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(12.20)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Van annak egy diszkrét bája, amikor a Simicska Lajos pénzből kampányoló Jobbik oligarcházik itt a parlamentben. Önök teljes mértékben egy oligarchának szolgáltatták ki a saját pártjukat, és ezért a választóik meg is büntették önöket.

Ön elvileg az elmúlt két percben a különböző, akár pszichoszociális fogyatékosokkal élők, akár más

fogyatékosokkal élők úgynevezett kitagolási programját támadta *(Rig Lajos: Pszichiátriai... - Dr. Lukács László György: Eredetileg Soros-terv volt!)*, nevezetesen, hogy különböző nagy, koncentrált lakóotthonokból kisebb, családiasabb környezetbe költöztetjük azokat, akiknek így nagyobb esélye van arra, hogy teljes értékű életet éljenek. És ön mindenről beszélt, csak az ő érdekükről nem. Az ön felszólalásában minden benne volt, csak az együttérzés nem azon emberek iránt, akik ezekben a lakóotthonokban, nagy, zsúfolt lakóotthonokban élnek, és akik a következő években vagy akár évtizedekben is kisebb, családiasabb, az életüket jobban segítő környezetbe kerülnek.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha kilátna ebből a jobbikos buborékból és a fogyatékosokkal élő emberek kapcsán nem csak az oligarcházás jutna az eszébe, akkor észrevette volna, hogy a kormány mely szervezetekkel írt alá egy megállapodást, amelyben ők is teljes mértékben azt támogatják, amit ön itt támadott. Kiket támadott tehát ön? Az Autisták Országos Szövetségét, az Értelmi Fogyatékosokkal Élők és Segítőik Országos Érdekvédelmi Szövetségét, a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségét *(Dr. Lukács László György: Közé nincs hozzá! Pszichiátriai intézményekben vakok és gyengénlátók...)*, a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetségét, a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségét, valamint a Siketvakok Országos Egyesületét. Hiszen az a program, amit végrehajtottunk, azok a kitagolások, amelyek most folyamatban vannak és amelyeket ön itt az előbb támadott, azok pontosan ezen szervezetekkel kötött írásbeli megállapodás szerinti irányt képviselik.

Kérem, hogy legalább a fogyatékosokkal élő embertársaink iránt némi együttérzést mutasson a Jobbik. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Jaj, jaj, jaj!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Molnár Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjából, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „**Mi lesz a halálút sorsa?**” címmel. Molnár Zsolt képviselő urat illeti a szó.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Lassan több mint két éve, hogy több interpellációt és kérdést intéztünk az akkor illetékes miniszterhez a 81-es úton történt halálos balesetek miatt. Miniszter úr megreven elutasította minden felszólalásunkat; gondolom, az ügyi biztosnak kinevezett fideszes képviselő úr fellépését is, hiszen akkoriban ügyi biztosként volt fideszes képviselő. Reménykedem, hogy ön másként látja a problémát.

Féjér megye egyik legfontosabb közútja személyes és teherforgalom szempontjából is a 81-es út; kétsávos közút, amely Székesfehérvár és Győr között teremt kapcsolatot. Sok, Ausztriában dolgozó külföldi vendégmunkás is ezt az utat választja. Az óriási forgalom, különösen a kamionforgalom miatt rendkívül balesetveszélyes, halútnak is nevezik az ország több más útjához hasonlóan. Még a 2014-es országgyűlési

választások előtt az akkori és jelenlegi országgyűlési képviselő Fejér megye 2. választókerületéből útügyi biztos minőségében is ígéretet tett a 81-es út régóta esedékes négy sávra szélesítésére.

Tisztelt Miniszter Úr! A 81-es út jelenlegi állapotában akadályozza a régió gazdasági fejlődését, rontja az itt lakók életminőségét, rontja az itt megtelepült vállalkozók piaci lehetőségét, rontja a régió egyik fontos értékének, a turizmusnak a lehetőségeit. Az úti menti települések lakói egyre nehezebben jutnak el munkahelyükre, egészségügyi intézményekbe, a diákok az iskolába.

A fentiek a Fejér Megyei Kereskedelmi és Iparkamara által 2015. február 10-én szervezett fórumon, valamint a kamara 2016. március 22-én tartott közbiztonsági fórumán is elhangzottak vállalkozók, polgármesterek, turisztikai szakemberek hozzászólásában.

Kérdezem a miniszter urat, fenntartja-e a kormány akkori álláspontját, valóban lekerült-e a napirendről a 81-es út négy sávra bővítése. Milyen tervei vannak Magyarország Kormányának a halálút jövőjével kapcsolatban? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány az ország és a vidék versenyképességét, gazdasági fejlődését, a közlekedésbiztonság javítását minél több négy sávú útszakasz megépítésével kívánja elősegíteni. Kiemelt szakpolitikai cél a ma még csak kétsávú főúton elérhető megyei jogú városok gyorsforgalmi bekötése. Az elsődleges feladat az ebből a szempontból ma még ellátatlannak minősülő települések, térségek bekapcsolása a közlekedési vérkeringésbe.

A 81-es számú főút két olyan magyarországi régióban, a Közép-Dunántúlon és a Nyugat-Dunántúlon halad át, amelyek a gyorsforgalmi úthálózat kiterjedtségét tekintve az ország legkedvezőbb helyzetű régiói közé tartoznak. Belátható, hogy a gyorsforgalmiút-fejlesztésekre fordítható források egy jelentős részét a kormánynak elsősorban a jelenleg még ellátatlan régiókban kell hasznosítania. Ezért a 2022-ig tervezett beruházások között a 81-es számú főút négy sávossítása jelenleg nem szerepel. Ugyanakkor meg kell említenem, hogy az idei évben a hazai finanszírozású komplex útfelújítási program keretében elkészült a 81-es számú főút Mór és megyehatár közötti szakaszának felújítása.

Az M1-es autópálya kétszer háromsávú bővítése érdekében az előkészítés alatt álló vizsgálat kiterjed a sztráda felújításának idején kerülőútként használható hálózati elemek, köztük a 81-es számú főút forgalombiztonsági fejlesztési lehetőségeire is. A javasolt balesetmegelőző intézkedések eredményeként javulni fog várhatóan az útszakasz közlekedésbiztonsági helyzete.

A 8126-os jelű útszakasz felújítása kapcsán pedig arról tájékoztathatom, hogy annak a megvalósítására kiírt közbeszerzések eredménytelenül zárultak. Jelenleg is azon dolgozunk, hogy a beruházás műszaki tartalmát áttekintve megteremtsük egy újabb sikeres kiírás feltételeit. Ennek eredményes lebonyolítása után remélhetőleg már a jövő évben megtörténhet a szerződés kötése, majd megkezdődhet a munka kivitelezése. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Hajdu László, a Demokratikus Koalíció képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Miért nincs felelőse két év után sem a Pillangó utcai metróbalesetnek?”** címmel. Hajdu László képviselő urat illeti a szó.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Budapesten 2016 decemberében volt a rendszerváltás utáni Magyarország egyetlen olyan metróbalesete, amelyben több ember is megsérült. A hivatalos információk szerint 15 ember sérült meg, közülük többen súlyosan, amikor a 2-es metró Pillangó utcai megállójánál az egyik szerelvény hátulról belefutott a másikba, tehát utolérték egymást.

Lassan két év telt el, de az RTL Klub híradójának adott rendőrségi válasz szerint gyanúsítottat még nem jelöltek meg. Két év nyomozás tehát nem volt elegendő arra, hogy egyáltalán meghallgassanak valakit, akiről esetleg később kiderülhet, hogy ő a felelős. Az érintett szakaszon közben azóta is sebességkorlátozás van érvényben, a metró a mai napig nem gyorsulhat 30 kilométernél nagyobb sebességgel. A mai napig nem tudjuk tehát, hogy biztonságos-e az a metrószakasz.

Kérdezem ezért az államtitkár urat, miért nem találta meg a rendőrség a baleset felelőseit közel két év nyomozás alatt. Egyáltalán megállapították, hogy emberi mulasztás történt? Ha nem történt emberi mulasztás, akkor nyilvánvalóan műszaki hiba állhat a háttérben. Mire jutott a rendőrség, melyik okozta a balesetet? Ha műszaki hiba okozta a balesetet, azt úgy kell érteni, hogy a budapestiek a mai napig veszélyben vannak ezeken a szerelvényeken? És kérdezem, a felelőst valaha ebben az ügyben meg fogják-e nevezni. Mi az oka a hallgatásnak? A budapestieknek joguk van tudni, nincsenek-e rossz helyzetben, a biztonságuk milyen a magyar metróban a fővárosban. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ma a biztonság a legfontosabb közösségi érték, amelynek fontos része a közlekedésbiztonság is. Ez többek között magában foglalja a közlekedési balesetek megelőzését és a már megtörtént balesetek kivizsgálását is.

Az ön által kezelt Pillangó utcai metróbalesettel összefüggésben a nyomozás fokozott ügyészi felügyelet mellett zajlik, tömegszerencsétlenséget okozó gondatlan veszélyeztetés miatt. A nyomozó hatóság igen széles körű bizonyítást végez: 105 tanút hallgatnak ki, több bizonyítási kísérletet folytattak le, igazságügyi vegyész szakértőt, illetve igazságügyi vasútbiztonsági, valamint vasútbiztonságberendezésszakértőt is kirendeltek az eljárás során.

(12.30)

Az ügyészség 2018. szeptember 17-én további nyomozási cselekmények foganatosítását határozta meg, amelyek jelenleg is folyamatban vannak. A nyilvánosság tájékoztatására a nyomozás befejezését követően a büntetőeljárásról szóló törvény szabályai szerint nyílik lehetőség. Arra kérem tisztelt képviselő urat, hogy ha önnek fontos a budapestiek biztonsága, mint ahogy a kérdésében többször is említette, akkor ne gyakoroljon nyomást az eljáró hatóságokra, várja meg az eljárás befejezését, amelyről a tájékoztatást meg fogják kapni.

A rendőrségi nyomozással párhuzamosan a közlekedésbiztonsági szervezet az esetet kivizsgálta, és erről jelentésében tájékoztatta a nyilvánosságot. A szervezet ajánlásokat fogalmazott meg az üzemeltető számára, hogy a hasonlóan kedvező időjárási körülmények esetén se történhessen még egyszer baleset. Képviselő úr figyelmébe ajánlom mind a jelentést, mind az ajánlásokat, amelyek 2017 óta elérhetőek a közlekedésbiztonsági szervezet honlapján.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! A hatóságok célja, hogy a tömegközlekedést igénybe vevő emberek a lehető legnagyobb biztonságban utazhassanak, és a jövőben ne fordulhassanak elő hasonló esetek, hasonló balesetek, hanem a jövőben balesetmentesen tudjanak közlekedni a budapestiek, illetve a Budapestre látogató vendégek.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr választ. Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Óvoda-pedagógiai célok ellehetetlenítése megér néhány százmillió forintot?”** címmel. Csárdi Antal képviselő urat illeti a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Rogán Antal polgármestere idején, még 2012-ben saját javaslata alapján adta el az V. kerület a belvárosi Bástya utcai telket, amely a déli Belváros utolsó zöldterületeinek az egyike. Ez ellen az LMP és a környékbeli lakosok karöltve tiltakoztak, és ennek a döntésnek a következtében a belvárosi óvodás gyerekek ebben az évben elvesztették az általuk használt játszótérrel. Ma úgy áll a helyzet, hogy egyáltalán nem tudják igénybe venni ennek a telkeknek a használatát. Elvesztettek egy játszó-

teret, elvesztettek egy kikapcsolódási területet, elvesztettek egy területet, ahol fejlesztési pedagógiai módszerekkel lehetett őket nevelni, tanítani.

A kerület mostani vezetése persze próbálja úgy menteni a dolgokat, hogy Rogán miniszter úr nyilvánvaló felelőssége ne kerüljön szóba, ami - lássuk be - nem egy egyszerű feladat. A dolog jelenlegi állása szerint az annak idején 400 millióért eladott ingatlant most ennek az árának a többszöröséért tudja csak visszaszerezni a kerület, jelentős vagyonszerzés árán, ha egyáltalán sikerül.

Tisztelt Miniszter Úr! Hogy ítéli meg, az óvoda-pedagógiai célok megvalósulását hogyan befolyásolja egy óvodában a játszótér elvesztése? Mit gondol a minisztérium, a parkoló vagy a gyerekek egészsége-e a fontosabb? És ki vállalja a szakmai és a pénzügyi felelősséget ebben az ügyben? Minthogy Rogán Antal, aki bizonyíthatóan felelős a kialakult helyzetért, önnel együtt szintén tagja a kormánynak, nem gondolják-e úgy, hogy a kormánynak bocsánatot kellene kérnie a belvárosi kisgyermekes szülőktől, amiért kockára tettek az óvoda játszótérét és ezen keresztül a gyermekek töretlen fejlődését, valamint nem utolsósorban az egészséges környezethez fűződő jogukat? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az önkormányzatok és egy országos ismertséggel rendelkező testület, etikai bizottságnak hívják *(Ungár Péter: Ismerjük!)*, mindnyájan hallottunk erről a testületről. Azt hiszem, ez a kérdés is ott fog landolni, amit itt most ön felvetett. Hiszen ön azt a 144/2012. június 28-án megszületett határozatot támadja, amely a Bástya utcai telek hasznosítási funkciója tárgyában született, és amelyet az ön párttársa, Árvai Péter, az LMP képviselője elfogadott az önkormányzatban. *(Ungár Péter: Nem tagja! - Kocsis-Cake Olivio felé mutat: Náluk!)* Úgyhogy bízom benne, hogy az etikai bizottság majd ezt ki fogja vizsgálni, és megállapítja, hogy kinek van igaza ebben a kérdésben. Önöknél házon belül majd az etikai bizottság fog igazságot tenni. *(Ungár Péter: PM-es!)*

Ami egyébként a tényeket illeti, tisztelt képviselő úr, akár helyben, akár országosan, ön azt láthatja, hogy valószínűleg az önkormányzati képviselője azért támogatta ezt, hiszen az óvoda közelében két játszótér hozott létre az önkormányzat, egyet a Fővám téren, egyet a Károlyi kertben. A Szerb utcában is az udvar ügyében kialakult jogi helyzet rendezéséig egy játszótér alakított ki, mosdóval és illemhellyel, illetve a Bástya utcai óvodának van tornaterme. Tehát így gondoskodnak az odajáró óvodások testneveléséről, fejlesztéséről és a szabadlevegős vagy zárt téri testmozgásáról.

A kormányzat is országosan igyekszik támogatni az óvodákat, a jövő évi költségvetésben, amit önök nem támogattak, 4,6 milliárd forinttal fordítunk többet az óvodák fenntartói támogatására, mint idén. Ez azt jelenti, hogy 81 700 forintról 97 400 forintra tud nőni az a fajlagos összeg, amivel támogatjuk az óvodákat. 100 milliárd forint az, amit fejlesztésre szánunk ezekben az években óvodák, bölcsődék fejlesztésére, és 2010 óta 9 ezerrel növeltük az óvodai férőhelyek számát, pontosan azért, hogy minden család a gyermekeit biztonságban tudhassa az óvodákban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Mielőtt továbbfolytatnánk a munkát, tájékoztatom Csárdi Antal képviselő urat, hogy a házszabály 20. §-a alapján az ülésvezető elnöknek személyes érintettség kapcsán a napirend lezárását követően van lehetősége megadni a szót.

Tisztelt Országgyűlés! Pócs János képviselő úr, a Fidesz képviselője... *(Jelzésre:)* Bocsnát! Megértésüket kérem, két lapot összefogott az ülésvezető elnök.

Tisztelt Országgyűlés! Kocsis-Cake Olivio, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„A kormánynak nem fontosak az apák?”** címmel. Kocsis-Cake Olivio képviselő urat illeti a szó.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány által bevezetett diákhitel-kedvezményekkel kapcsolatban számos panasz érkezett Székely László ombudsmanhoz, amelyeket az alapvető jogok biztosa ki is vizsgált. Emellett a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája is jelezte, hogy a kormány gondolja újra a diákhitel elengedésének feltételeit.

A probléma az, hogy a diákhitel-elengedési kedvezmény csak az édesanyákra terjed ki, az édesapák semmilyen kedvezményben nem részesülnek, még akkor sem, ha a családban csak az édesapának van diákhitel. Az ombudsman jelentése szerint, amennyiben a családban az édesapának van hiteltartozása, az ugyanolyan teherként jelentkezik, mint ha az édesanyát érintené. Illetve a biztos felveti annak a lehetőségét is, hogy azok a férfiak is kapjanak kedvezményt, akik egyedül nevelik gyermekeiket.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány rendszeresen hangsúlyozza, hogy milyen fontosak számára a családok, most mégis egy olyan kedvezményt ad, amely a családokat nem kezeli családként. A minisztérium azt a tájékoztatást adta, hogy az ombudsman véleményének ellenére sem hajlandóak változtatni a szabályozáson, továbbra is negatív megkülönböztetésben részesítik az apákat. Ezzel pedig különbséget tesznek család és család között. Teszik mindezt úgy, hogy a most zajló nemzeti konzultációban a kormány külön figyelmet szentel az apák fontosságának. Ugye, van egy olyan kérdés: egyetért-e azzal, hogy a gyermeknek joga van anyához és apához? Akkor kérdezem én: hol van itt az apa?

A kérdéseim a következők. Miért diszkriminálja negatívan az apákat a kormány? Miért nem kezelik családként a családokat, amikor a kedvezményről döntenek? S miért nem fogadják el az alapvető jogok ombudsmanának állásfoglalását, és változtatják meg a rendeletet? Köszönöm a választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amikor az ellenzék szemében a kormány éppen nem nőellenes, akkor férfiellenes, amikor éppen nem édesanya-ellenes, akkor édesapa-ellenes, úgy látom a felszólalásaiból az elmúlt években.

Tisztelt Képviselő Úr! Az Alaptörvényben is rögzítettük, hogy vannak olyan kedvezmények, amelyeket a kormány a nőknek, az édesanyáknak szeretne nyújtani. Ez az Alaptörvényben rögzített pozitív diszkrimináció, és itt is, ebben az esetben is egy ilyen állunk szemben, hiszen nyilvánvalóan az édesanyák számára a gyermekvállalás mind fizikailag, mind a karrierjük előremenetelét nézve sokkal több áldozatvállalással jár. Éppen ezért döntött úgy a kormány, hogy bizonyos kedvezményeket kifejezetten a nőknek, kifejezetten az édesanyáknak, adott esetben a nagymamáknak nyújt. Ilyen volt a „Nők 40”, amit egyöntetűen nem támogatott az ellenzéki frakciók összessége. Senki nem szavazta meg ezt az ellenzék részéről. Azt is kifejezetten a nőknek biztosítottuk, hogy 40 év munka, vagy 40 év munkából valamennyi gyermeknevelés és munka után egy ilyen kedvezménnyel tudjanak nyugdíjba vonulni. Bizony, hasonló a célunk a „Nők 40” mellett akkor is, amikor a diákhitelből egy pluszkedvezményt adunk az édesanyáknak. Ezzel szerencsére élnek is, hiszen 1504-en már kérték a törlesztés felfüggesztését, 531-en az 50 százalékos elengedést, 336 fő részére pedig már a teljes elengedés lehetősége megnyílt.

(12.40)

Ez azt jelenti, hogy 796 millió, tehát közel 800 millió forinttal tudtuk az édesanyákat támogatni, ráadásul a diplomás édesanyákat, akik az egyetemet elvégezték, utána gyermeket vállaltak, van, aki már három gyermeket is vállalt, és így tudtunk egy ilyen további kedvezményt is adni.

Ez nem jelenti azt, hogy persze az élet számos területén az édesapák ne kapnának kedvezményt. Kíváncsi vagyok, hogy amikor nemsokára, heteken belül arról lesz szó, hogy az édesapák pótszabadsága első gyermek után ötről nyolc napra emelkedjen, és további kedvezményeket kapjanak az édesapák, meg-szavazzák-e önök itt a parlamentben, vagy pedig nem - heteken belül kiderül.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Pócs János, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Hogyan áll az EFOP 4.1.3.-17. számú felhívás forrásainak felhasználása, mekkora értékű felújítások fejeződtek eddig be, illetve mekkora összeg vár még felhasználásra?”** címmel. Pócs János képviselő urat illeti a szó.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Államtitkár Asszony! A közelmúltban a jászberényi tankerület számos oktatási intézményében került megrendezésre átadó ünnepség. Tapasztalhattuk, volt ok az öröme, ugyanis az EFOP 4.1.3.-17. számú, „Az állami fenntartású köznevelési intézmények tanulást segítő tereinek infrastrukturális fejlesztése” című pályázatnak köszönhetően mintegy 450 millió forint összértékben számos iskola újulhatott meg. Eddig az iskolafejlesztésben érintett települések a Jászságban Jászboldogháza, Jászárokszállás, Jászszentandrás, Jászkisér, valamint Jászberény.

A felújított intézmények közül szeretném kiemelni most a jászberényi Lehel Vezér Gimnáziumot, ahol november 20-án tartottuk a fejlesztés ünnepélyes átadását. A „Negyedszázadnyi megújulás - a Lehel Vezér Gimnázium infrastrukturális fejlesztése” elnevezésű projekt 142,61 millió forint támogatási összegben részesült. A projekt keretén belül megvalósult a nevelési, oktatási tevékenység megvalósításához használt tantermek, oktatási termek és az az azok elérését szolgáló folyosók és közlekedők felújítása. Az energetikai korszerűsítésnek köszönhetően megújult az iskola két épületszárnyának villamos rendszere is. A projekt keretén belül a fizikai és kémiai oktatási eszközök, tantermi bútorok beszerzése is megtörtént.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton szeretném mind a jászságiak, mind jómagam köszönetét kifejezni a kormány felé, hiszen az elmúlt években látható és jelentős fejlesztések valósultak meg és fognak megvalósulni a kormány segítségével. Építettünk utakat, építettünk új csatornahálózatot, felújítottuk az ivóvízhálózat egy részét, fejlesztettük a jászberényi Szent Erzsébet Kórházat, terveztünk számos munkahelyet, adtunk át sportcsarnokot, jégpályát. Tettük mindezt úgy, hogy átváltaltuk az önkormányzatok *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* 2010 előtt felhalmozott hitelét.

Tudjuk, hogy minden fejlesztésben az a legértékesebb, ami a gyermekekről szól, ezért kérdezem tisztelettel államtitkár asszonyt, hogyan áll az EFOP 4.1.3. számú forrásainak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* felhasználása, és mekkora értékkel kezdődhetnek és fejeződhetnek be. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vítályos Eszter Zsuzsanna államtitkár asszonynak, aki válaszol. Ön é a szó, államtitkár asszony.

DR. VITÁLYOS ESZTER ZSUZSANNA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Professzor dr. Kásler Miklós miniszter úrhoz benyújtott kérdésére, engedje meg, képviselő úr, hogy az alábbi választ adjam. A kormány elkötelezett amellett, hogy a legkorszerűbb iskolákba járjanak mind a diákok, mind a pedagógusok, ahol valamennyi, a XXI. század versenyképességi elvárásainak megfelelő feltétel adott a modern, nívós neveléshez, oktatáshoz, ahol az osztálytermek, tornatermek, tanuszodák jól felszereltek, és a tanulási élményszerű. A kormány ennek érdekében mind hazai, mind jelentős uniós forrásokat felhasználva dolgozik a köznevelési intézmények fejlesztésén. A kérdésében említett EFOP 4.1.3. azonosítószámú konstrukció csak egy azok közül a köznevelési intézmények korszerűsítése érdekében megjelentetett felhívások közül, amelyeket az iskolák fejlesztésére fordítunk.

Összességében ebben az időszakban, 2014-2020 között több mint 125 milliárd forint áll erre a célra rendelkezésre. A konstrukciók az állami és a nem állami intézményfenntartók részére egyaránt lehetőséget biztosítanak a fejlesztési terveik megvalósításához, amelyek keretében több mint 600 iskola korszerűsítése történhet meg az idei, illetve az elkövetkezendő három év során.

Ezen konstrukció keretében összesen 437 pályázat nyert támogatást 29,27 milliárd forint összértékben. Ezek közül az idei évben már 115 intézmény felújítása megtörtént 7,86 milliárd forint értékben. A kivitelezési munkálatok és az ezzel párhuzamosan elkészült épületek átadásai folyamatosan zajlanak. Az idei évben még további 265 projekt sikeres befejezése várható, további 16,87 milliárd forint forrás felhasználásával. 57 projekt esetében 2019-ben fog megtörténni a megvalósítás befejezése, amelyre 4,54 milliárd forint áll a kedvezményezettek rendelkezésére. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

A fentiekből is, azt gondolom, jól látható, hogy a kormány az európai uniós források felhasználásával az elmúlt évtizedekben sajnálatos módon *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* nem látott, jelentős fejlesztéseket valósít meg a köznevelési intézményrendszer minél hatékonyabbá tétele érdekében. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár asszony választát. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: **„Miért szüntetik meg az Agrárminisztériumot?”** címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Államtitkár urat egy tippelős játékra hívom. Ön szerint, ha megszűnne a saját tárcája, azt mennyi idő után vennék észre a hazai agrárium szereplői? Több, a mezőgazdaságban dolgozónak is feltettem ugyanezt a kérdést, és a válaszok eléggé nagy szórást mutattak, de abban

mindenki egyetértett, hogy hónapok is eltelhetnének bizony, mire feltűnne bárkinek, hogy az ön minisztériuma már nem létezik.

Különös aktualitást kapott ez a tippelősi, hiszen a múlt héten került a Ház elé egy olyan törvényjavaslat, amely az agrárkamara eddig is már brutális jogköreit még tovább hízalja. A kamara a kötelező tagdíjakon túl EU-s és hazai források milliárdjai felett is diszponál éves szinten, miközben a legtöbb gazdálkodó számára valódi érdemi segítséget nem nyújt a gazdálkodáshoz. Ezt nem én mondom, hanem mindenki, aki érintett ezen a területen, talán államtitkár is sok ilyen panasszal találkozott.

Mindezek után, azt hiszem, joggal várhatnánk el átlátható működést. Ehelyett mit látunk? Különböző sikkasztással meggyanúsított emberek menekülőhelyévé vált az agrárkamara, gyanús informatikai fejlesztésekről szóltak a hírek, és egy rendkívül botrányos kamarai választásról, amit így utólag lehet, hogy még a bíróság is megsemmisít. Rendrakás helyett azonban önök mihez nyúltak? Az elmúlt hetekben megismert törvénymódosítással még tovább növelik a kamara jogait.

Mi úgy gondoljuk, hogy erősíteni kell a helyben lakó gazdák szerepét a földforgalom ellenőrzésében. Nem ezzel van a baj. Az is tény, hogy a földforgalmi törvény komoly módosításokra szorul. Ugyanakkor ezen módosításoknak nem azt kellene tartalmazniuk, hogy ez a kamara, amiről előbb már felsoroltam a negatívumokat, tovább terjeszkedhessen és gyakorlatilag tovább tudja csökkenteni a szakmai döntések arányát az agrártárcánál, hiszen lássuk be, hogy általában csak politikai indíttatású lépésekkel találkozhatunk.

Mindezek után csak annyi kérdésem lenne államtitkár úrhoz, hogy mikor akarják politikamentesíteni az Agrárkamarát. Nagyon ráférne. Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót válaszádra Farkas Sándor államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretnék egy dolgot tisztázni: nekem nincs saját agrártárcám. Igaz, hogy a miniszter úrhoz címezte, de úgy gondolta, hogy talán hozzám intézi most ezt a kérdést. *(Magyar Zoltán: Talán érthető!)* Én kimondottan a vidéken élő emberekért és a mezőgazdaságban élőkért dolgozom, ugyanakkor az agrárminiszter a kormány agrárpolitikájáért, az agrár-vidékfejlesztésért, élelmiszerláncfelügyeletért, élelmiszeriparért, erdőgazdálkodásért, földügyért, halgazdálkodásért, ingatlan-nyilvántartásért, környezetvédelemért, természetvédelemért, térképészetért, vadgazdálkodásért felelős tagja. Ha ön ezek közül bármelyik szakterületet jelentéktelennek tartja, azzal nem csupán önmagáról állít ki szánalmas bizonyítványt *(Ungár Péter: Jaj, jaj, jaj!)*, hanem azoknak az embereknek a munkáját is semmibe veszi,

akik az agráriumban dolgoznak például azért, hogy önnek és itt mindannyiunknak legyen az asztalán étel.

(12.50)

Kellemetlen lehet az ön számára az a tény, hogy a legutóbbi, azaz az egy évvel ezelőtti agrárkamarai választáson részt vevő gazdák kiemelkedő többsége a Magosz listája mellett tette le a voksát, azonban óva intem önt attól, hogy mindezért a választókat kezdje el hibáztatni. Javasolom helyette, hogy próbáljon végre felelős képviselőként a magyar agrárium érdekében cselekedni. Kezdhethetné ezt azzal, hogy nem bohóckodásra használja fel a módosító javaslatát. *(Magyar Zoltán: Nem szoktam ilyet tenni.)* Itt van előttem, be tudom bizonyítani, hogy milyen, mondhatnám azt, hogy komolytalan - finoman: komolytalan - javaslatokat terjesztett a kormány elé. Úgy gondolom, hogy mellőzni kellene ezeket a gondolatokat, és inkább talán arról kellene beszélni, hogy hogyan lehet a gazdaságot segíteni, helyzetbe hozni, felkészíteni.

Amíg azonban az elmúlt héthez hasonlóan szellemesnek csak nagyon erőltetetten nevezhető alkotásokra futja, inkább olyan tippelős játékot kellene indítani, vajon tudják-e a gazdák egyáltalán, hogy ön országgyűlési képviselő. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „**Mikor mentesítik végre Albertirsát a napi 200 kamion forgalma alól?**” címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Pest megyei Albertirsa lakosai több mint egy évtizedes problémával kénytelenek nap mint nap szembenézni. A belterületi utakra óriási teherforgalom zúdul. A helyi Aquarius cégcsoport - a város legnagyobb és egyik legfontosabb munkáltatójáról van szó - a városon keresztül kell hogy útba indítsa a kamionjait, tekintettel arra, hogy a 4-es út számukra nem egy opció.

A problémának egyetlen oka van: 2010 óta a kormányzat nem hajlandó semmilyen forrást biztosítani egy déli elkerülő út megépítéséhez. Tudomásom szerint mintegy 10-11 kilométeres út kivitelezéséről lenne szó, s erre annál is inkább nagy szükség lenne, mivel naponta több mint 200 kamion a város belterületét elkerülve tud csak Budapest felé haladni. A beruházás nem is igényelne nagyobb összeget, mint 2-3 milliárd forintot. Ezt is több alkalommal egyeztették a tárcával. Emlékeim szerint 2010-ben még Fónagy János államtitkár úr azt válaszolta egy parlamenti meghallgatás kapcsán, hogy igyekszik azt a fejlesztési tervek közé besorolni. Az ígéretek ellenére az építkezés csak nem akart elkezdődni. 2018-ra a probléma tovább súlyosbodott. Bizonyára ismeretes ön előtt is, hogy

mintegy két héttel ezelőtt egy ásványvizet szállító kamion egy családi házba rohant, és csak a szerencsének volt köszönhető, hogy nem történt komolyabb probléma, bár az anyagi kár meglehetősen nagy volt.

Éppen ezért kérdezem államtitkár urat, mit tesznek annak érdekében, hogy ez a déli elkerülő út megépüljön. Ha nem kívánnak semmit tenni, akkor legyen olyan kedves megmondani, hogy ezt miért nem teszik; ha meg igen, akkor tessék megmondani, hogy mikor kezdik a beruházást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar közúthálózat 2010 óta a korábbiakhoz képest példátlan léptékű fejlődésen ment és megy jelenleg is keresztül, ellentétben az önök idejével, amikor az alsóbbrendű utakra szinte egy fillért sem fordítottak, sőt azt lehet mondani, hogy a főutakat is sok esetben elhanyagolták. Ezért furcsa, amikor egy MSZP-s képviselő számonkér valamit a jelenlegi kormánytól. *(Korós Lajos: Én csak kérdeztem.)*

De visszatérve a közúthálózat-fejlesztésre: a megvalósuló projekteket a Magyarország rövid és középtávú közútfejlesztéséhez kapcsolódó infrastrukturális beruházások összehangolásáról és azok 2022-ig történő megvalósításáról szóló kormányhatározat foglalja egységbe. A közútfejlesztés hangsúlyos területei egyfelől a sok évtizeden át elhanyagolt alsóbbrendű utak helyreállítása, ahogy azt az előbb említettem, és ami egyébként a magyar falvak programjában prioritásként is szerepel, másfelől a közlekedésbiztonságot és a versenyképességet regionális szinten javítani képes gyorsforgalmi úthálózat bővítése, nemzetközi összeköttetések kiépítése. E stratégiai prioritásokra tekintettel a hivatkozott határozat jelenleg nem tartalmazza az Albertirsa déli elkerülő szakasz megvalósítását, ami nem azt jelenti, hogy nem fog megvalósulni a közeli vagy távolabbi jövőben.

Azzal talán képviselő úr is tisztában van, hogy a kormányzat által támogatott közlekedési beruházások kiemelt célja a jelenleg csak kétsávos főutakon elérhető megyei jogú városok gyorsforgalmi bekötése. Például Szolnok az a város, amelynek a bekötését meg kell oldani. A két Pest megyei szakasz 2019 végére és 2020 elejére tervezett átadásai az albertirsaiak közlekedési lehetőségeit és életminőségét is várhatóan érdemben javítják majd.

Kérdésének azt az élet, miszerint a kormány kifejezetten elhanyagolja Albertirsa városát és nem fordít figyelmet a város lakóira, határozottan szeretném visszautasítani. Az elmúlt néhány évben ugyanis több száz millió forintot beruházást tudtak megvalósítani kormányzati támogatással a városban. Ilyen például a szociális támogatások, sportcsarnok építése, energiaszolgáltatás, járdaépítés, orvosi rendelő felújítása.

Tehát a kormány odafigyel az albertirsaiakra, és a későbbiekben oda fog figyelni a közútfejlesztésre és a probléma megoldására is. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! László Imre, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért kell még saját, pozitív kezdeményezésüket is elpuskázni?”** címmel. László Imre képviselő urat illeti a szó.

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! A mitológia szerint amit a frígek királya, Midász megérintett, az arannyá változott. Sajnos ezt az önök kormányáról nem tudom elmondani, lásd a CEU történetét.

A vastagbélrák egyike a legalattomosabb daganatos megbetegedéseknek. Amikor a beteg panaszaival orvoshoz fordul, már gyakorlatilag alig van a túlélésre remény. Évente közel 5 ezer áldozatot szed hazánkban ez a gyilkos kór. Rendkívüli módon örülök, hogy ez a szűrővizsgálat beindul, abszolút értelemben szükséges és indokolt. Azonban ami mögötte van, az már kevésbé. Tudjuk, hogy ez a szűrővizsgálat kétfázisú, először a háziorvosok fogják kiszűrni a vastagbélrákra gyanúsakat, majd a második fázisban a kórházakban műszeres vizsgálatok történnek. Csakhogy a háziorvosok önkéntes jelentkezés alapján vesznek részt, és még csak koncepció sincs arra nézve, hogy mi történik azokkal, akiknek a háziorvosa nem óhajtja ezt a pluszfeladatot fölvállalni. A kórházak pedig így is túlterheltek, a szakma már korábban is tiltakozott, kevés a gasztroenterológus, kevés a műszer, így ennek megfelelően normál körülmények között is hosszú várólisták alakulnak ki.

Kérdezem ezért államtitkár urat: hány háziorvos vállalta a szűrőprogramban való közreműködést? Ennek alapján a lakosság hány százaléka nem jut el a szűrővizsgálat első fázisáig sem? Hogyan kívánják megoldani a jelenleg is akadozó betegellátás mellett, hogy a kórházak a szűrőprogramból rájuk háruló pluszfeladatokat is képesek legyenek ellátni? Tisztelettel várom válaszát. Köszönöm. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, abban önök is és mi is egyetértünk, hogy a rosszindulatú daganatos halálozás csökkentése egy nagyon fontos nemzeti cél. Ezért volt fontos a 45-65 év közötti nők kétvétenként végzett ingyenes emlőszűrése, és ezért fontos az az utóbbi időben bevezetett, a 25-65 év közötti nőket érintő, adott esetben háromévenként megismételt méhnyak-szűrővizsgálat, amely szintén a rosszindulatú daganatos halálozások

csökkentésében, a betegség kialakulásának megelőzésében fontos szerepet játszhat.

Ehhez jön harmadikként - hiszen ön is mondta, hogy itt egy nagyon súlyos halálozási okról van szó - a vastagbéliszűrési program. Erre eddig 1894 háziorvos kezdte meg az akkreditált továbbképzését, ezáltal ők jelentkeztek arra, hogy alkalmasak legyenek az ön által is említett első fázisára ennek az országos szűrési programnak. A nemzeti rákellenes program keretében 2019 második félévétől szeretnék országosan a vastagbéliszűrést mindenki számára hozzáférhetően kiterjeszteni. Megszervezésre került a vastagbéliszűrésben részt vevő laboratóriumok rendszere, amelyek kolonoszkópos vizsgálatokat el tudnak végezni. Eszközfejlesztésekre is sor került 38 labort érintően, és 28 darab kolonoszkópos torony és 12 mosóautomata beszerzésére is sor került.

(13.00)

Amikor pedig majd elindul maga az országos szűrés, a korábbiakat kibővítve, mert azért megyékben voltak már előzetes szűrési programok, akkor természetesen egy országos kommunikációs kampány is fog indulni annak érdekében, hogy mindenki minél inkább vegyen részt ezeken a szűréseken. Hiszen van olyan ingyenes szűrési program, ahol csak 40-50 százalék között mozog a megjelenési arány. Bízunk benne, hogy ezek nőnek, és ezáltal sok mindenkinek tudjuk a későbbi betegségét megelőzni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: **„Hajlandó-e a kormány a 2019. évi nyugdíjat a várható infláció mértékével emelni?”** címmel. A kérdés megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Kásler Miklós emberi erőforrások miniszterét bízta meg. A kérdésre miniszter úr felkérésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

Megköszönöm együttműködésüket, az ülés vezetését átadom Lezsák alelnök úrnak.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Bocsánat, nem tudom, meg kell-e várnom a váltást. *(Jelzésre:)* Közben hosszú idő elment.

Tisztelt Államtitkár Úr! Miniszterelnök úr ősszel úgy fogalmazott, hogy a nyugdíjak értékét megőrző politikát folytat a kormány, sőt nyugdíjemelésekre törekednek. Sajnos a nyugdíjas-társadalom helyzete összességében romlik, egyrészt azért, mert egyre jobban nő a szakadék közöttük és az aktív dolgozók között. Míg a bérek 8-12 százalék között nőnek, addig a nyugdíjak 1-2 százalék közötti változása csak kullog a

felzárkózás után. Másrészt pedig azért, mert az inflációkövető nyugdíjemelés nem veszi számításba a nyugdíjas fogyasztói kosarat.

Elfogadhatatlan, hogy a nyugdíjasokat szinte teljesen kizárják a gazdasági növekedés hasznából, legföljebb csak morzsákat csöpögtetnek nekik. Tény, idén kaptak 18 ezer forint egyszeri nyugdíjprémiumot, de ez az összeg nem épül bele a nyugdíjukba. És ha 2018-ban nem lesz a GDP 3,5 százaléknál magasabb, akkor ezt a pénzt a nyugdíjasok elfelejthetik. Pedig a következő év nehezebb lesz számukra, ugyanis az infláció az előző évekenél várhatóan magasabb lesz, az előrejelzések szerint meghaladja a 3 százalékot. Ennek ellenére a kormány 2,7 százalékos nyugdíjemelést irányzott elő. Elfogadhatatlannak tartjuk, hogy a nyugdíjak emelése alacsonyabb legyen az infláció mértékénél, azt, hogy a kormány képes legyen a nyugdíjasoknak járó pénzt egész évben kamatmentesen használni.

Államtitkár úr, azt kérdezem először is, hogy hajlandó-e a kormány a 2019. évi nyugdíjat a várható infláció mértékével emelni, vagy ragaszkodik a 2,7 százalékos emeléshez. A másik kérdésem, mikor indítanak felzárkóztatási programot, hogy a nyugdíjak és az aktív dolgozói fizetések közötti bérolló ne táguljon tovább, illetve ne nőjön az olló az alacsony és a magasabb nyugdíjak között. Kérem megtisztelő válaszát. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és válaszádra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Mi 2010-ben azt vállaltuk, és ezt messze teljesíteni is tudtuk, hogy megvédjük a nyugdíjak értékét, vásárlóértékét, hogy nem fog kevesebbet érni a nyugdíj egyik évről a másikra. 2010-ben ez még egy bátor vállalás volt, lehet, hogy most ez nem tűnik annak, de akkor az volt, hiszen éppen csak túlestek a nyugdíjasok azon, hogy egyhavi nyugdíjat elvettek tőlük, és azt mondták, hogy ezt azért teszik, hogy ne kelljen még egy havi nyugdíjat elvenni tőlük. Emlékszünk erre 2008-2009-ből.

Ehhez képest mi egy olyan rendszert hoztunk létre, amiben a nyugdíjasok rosszul nem járhatnak, de jól járhatnak több indokból is. Ennek a következménye, hogy bár körülbelül 28 százalék az elmúlt években a nyugdíjak emelése, de mivel sokszor volt a nyugdíjemelés mértéke magasabb, mint a valós infláció, éppen ezért a különbözeti rész ott maradt évről évre beépülően a nyugdíjasoknál, s a nyugdíjak vásárlóértéke éppen ezért ma már 10 százalékkal magasabb, mint amilyen 2010-ben volt.

Ha fordítva történe, és az infláció lenne magasabb, abban az esetben, mint ahogy már erre is sor került, nyugdíj-kiegészítést kapnak, nyugdíjkompenzációt kapnak a nyugdíjasok. November hónapban,

visszamenőlegesen januártól megkapják azt a különbözetet, amennyivel az infláció az adott évben magasabb volt a tervezettnél. Tehát semmiképpen nem járhatnak rosszul a nyugdíjasok. Vagy többet kapnak, ha magasabb a tervezett infláció a ténylegesnél, vagy pedig novemberben visszamenőlegesen minden hónapra, mind a 12 hónapra megkapják az összeget, és természetesen a következő évi nyugdíjukba ez a többlet már beleépül.

Önöknek nem nagyon sikerült még eddig sem eltalálni az inflációt, amikor erről beszéltek, idén is azt mondták, hogy nem fognak bejönni a számok, 3 százalékkal emelkedtek a nyugdíjak, az általános fogyasztói árindex 2,8 százalékkal emelkedett, de a nyugdíjas-infláció ennél alacsonyabb, 2,7 százalék volt. A tavalyi évben is azt mondták, mint az idén, hogy magasabb lesz. Úgy látszik így december elején, hogy ebben is tévedtek, és bízunk benne, hogy a nyugdíjasoknak akár egy kis többlet is lesz.

Azt az eredményt viszont a mostani gazdaság tudta kihozni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy nyugdíjprémiumot is kaphattak az idősök, a kormány gazdálkodása pedig azt, hogy már többször Erzsébet-utalványban is részesülhettek. Igyekszünk a későbbiekben is a nyugdíjasok számára (*Az elnök ismét csenget.*) biztonságot teremteni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti pad-sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: **„Miért üzletel a kormány a 4-es metróval összefüggő család gyanúsítottjaival?”** címmel. Tordai Bence képviselő urat illeti a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár Úr! A 4-es metró ügyét az OLAF-jelentés nyilvánosságra hozásakor a Fidesz minden idők legnagyobb korrupciós botrányának nevezte, és könyörtelen fellépést ígértek. Aztán eltelt egy év, és a nagy vizsgálat odáig jutott, hogy Medgyessy Péter. Nincsenek további gyanúsítottak, cégek, pártok, üzleti szereplők; nincs semmi. Beszédcsend, annyi biztos. Jávor Benedek, a Párbeszéd EP-képviselője derítette fel, hogy a kenőpénzek eljuttatásában részt vevő cégek mögött két Strabag-lobbista, Aczél Zoltán és apósa, Ternér Géza játszottak kulcsszerepet. Ők pedig 2010 óta már a Fidesz korrupciós hálózatának részei.

Aczél és Ternér üzletelt Simicska Lajossal, aki akkor még a Fidesz főoligarchája volt, érdekelték Garancsi római-parti luxusberuházásában, feltűntek a botrányos kereskedőházak környékén, és egy dán cégen keresztül a NER-ben szárnyaló Belfryben is tulajdonjogot szereztek, így több milliárdos állami megbízásokat kapnak a Strabaggal karöltve. Látszik, hogy arra a szolgáltatóra, amit ők tudnak nyújtani, a Fideszben igény van, és ezt a szolgálatot meg is hálálják.

A korábbi kormányok ostromozása, az elszámoltatási biztosok és a kirakatpercek pedig csupán annak elkerülésére szolgálnak, hogy a Fidesz nemcsak központosította, de állami szintre emelte a korrupciót. A

NER megbízhatóbb és legsötétebb ügyleteiben használták Aczél és Ternér, a letelepedésikötvény-biznisztől a kereskedőházakig. Azokban a Rogán Antal és Szijjártó Péter által felügyelt korrupciós machinációkban, amelyek egyetlen és kizárólagos célja a Fidesz legszűkebb köreinek feltőkésítése volt. Cserébe a Fidesz még a 4-es metró ügyét is elsikálja, csak hogy megvédje korrupciós szolgáltatóit.

Államtitkár Úr! Miért üzletel a pártállam a négyesmetró-botrány gyanúsítottjaival? Miért érintetlenek a Strabag lobbistái, Aczél Zoltán és Ternér Géza? Kíváncsian várom válaszát. (*Taps a DK és a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Tordai Bence államtitkár úr..., képviselő úr. Megadom a szót válaszára Orbán Balázs államtitkár úrnak.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy vettem észre, hogy itt egy sajátos parlamenti műfajt láthattunk szóbeli kérdés formájában, ugyanis a sci-fi kategóriájába kerültünk. A Párbeszéd képviselőjeként ön ugyanis valójában az MSZP avatárjaként járt el. Ugyanis, tudja, van az a nagyon híres, népszerű külföldi film, amiben nagy kék lényeket irányítanak emberek. Itt valójában az is történt, hogy amikor ön ezt a kérdést feltette, akkor önt igazából joystickkel a háttérben az MSZP-sek irányították, azért, mert igaz az, amit mi mondunk, és igaz az, ami az OLAF-jelentésben van, hogy a négyesmetró-botrány minden idők legnagyobb korrupciós ügye. Összesen az OLAF szerint 167 milliárd forintot csaltak el, és a jelentés szerint teljesen egyértelmű, hogy a felelősség a Gyurcsány-kormányt, a Bajnai-kormányt és a szocialistákat terheli. Nyilván, ha ezzel a kérdéssel ők jönnek elő, akkor mindenki ki-neveti őket. Ezért aztán önnek kell eljárnia mint az MSZP avatárja és feltenni ezeket a kérdéseket.

Én megértem ezt a dolgot, politikailag is valószínűleg az önök számára kifizetődő, ugyanúgy, ahogy a korábbi választásokon is együtt indultak, a következő választásokon is együtt fognak indulni. Tehát értem én, csak ez igazából nem visz közelebb minket a megoldáshoz.

Ugyanis ezzel az ügyel kapcsolatban is az a helyzet, amit már korábban is mondtunk, hogy büntetőeljárás van folyamatban. Szerintünk ez egy rendkívül súlyos probléma. A kormány annyit tudott tenni ez ügyben, hogy egyrészt támogatja a hatóságok munkáját, másrészt, és ezt azért engedje meg, hogy hadd húzzam alá, befejezte a beruházást. Tehát sikerült befejezni azt a beruházást, amit előtte évtizedekig nem, és amit az előttem már korábban mondott ügyek mentén sikerült homokba vezetni a korábbi főpolgármesternek is, a szocialistáknak, illetőleg a szabad demokratáknak.

És egyébként 2010 óta 2100 milliárdot költött Budapest-fejlesztésre, ebből 700 milliárdot közlekedésfejlesztésre.

Köszönöm szépen a szót. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

(13.10)

ELNÖK: Köszönöm, Orbán Balázs államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hubay György, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszter úrhoz: **„Vajon felmérte-e a kiszivárogtató politikus, hogy cselekedetével milyen károkat okozhat egy katona és családja számára?”** címmel. Hubay György képviselő urat illeti a szó.

HUBAY GYÖRGY (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Hetek teltek el azóta, hogy az LMP társelnöke, Demeter Márta, aki egyben a Honvédelmi és rendészeti bizottság alelnöke is, durván átgázolt egy külföldön szolgálatot teljesítő katona és családja személyiségi jogain. Fittyet hányva nem nyilvános katonai adatok nyilvánosságra hozatalával járó kockázatokra, gondolkodás nélkül beáldozott egy kétéves kislányt annak érdekében, hogy hazug, lejárató kampányt tudjon indítani a miniszterelnök szintén kiskorú lányával szemben.

A képviselő asszonyt az öncélú politikai haszon-szerzés annyira elvakította, hogy nem gondolt bele, mennyire kellemetlen lehet ezen cselekedete egy olyan kisgyermek és családja számára, aki semmiről sem tehet, csak a haza szolgálatában dolgozó édesapját ment el meglátogatni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt egy sorkatonai szolgálatot teljesített magyar fiatal is tudta, hogy a katonasággal kapcsolatos információkat nem oszthat meg külső személyekkel, erre egyébként eskü is kötelezte. Ellentétben képviselő asszonnyal, aki magát honvédelmi szakembernek tartja, bár a legalapvetőbb kötelezettségekkel sincsen tisztában.

Az mindannyiunk számára világos, hogy milyen komoly biztonsági kockázattal jár nyilvánosságra hozni egy külföldi misszióban szolgálatot teljesítő katona kétéves gyermekének nevét, felfedve ezzel önmagát és teljes családját. Hogyan tud ezek után ez az ember akár súlyosabb konfliktusövezetekben harcolni, hogyha mindvégig az van a szeme előtt, hogy a családjával is zsarolhatják őt, hiszen egy felelőtlen magyar politikus bement a sajtóban gyermekének a nevét?

A képviselő asszony hatalmas hibát vétett, mikor gyermekeket használt fel arra, hogy lejárássa a miniszterelnököt, de bátorsága viszont azóta sem volt, hogy kiálljon a nyilvánosság elé, és bocsánatot kérjen a katonától és családjától.

Tisztelt Államtitkár Úr! Így kérdezem - tudva, hogy mennyire érzékeny adatokról beszélünk, és mennyire fontos egy háborús övezetben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* szolgálatot teljesítő katona adatainak védelme, felmerül a kérdés -: a képviselő asszony szivárogtatásai *(Az elnök ismét csengtet.)* milyen biztonsági kockázatot jelentenek a katona és családja számára, és kérdezem, tud-e még így teljes értékű szolgálatot teljesíteni külföldön.

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormány pártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelettel kérem Hubay képviselő urat és képviselőtársaimat, ne hozzanak ilyen nehéz helyzetbe, hogy be kelljen kalimpálnom a kérdésbe, de jelentősen túlmént az időhatáron, a házszabály engem erre kötelez.

A válaszadásra megadom a szót Németh Szilárd államtitkár úrnak.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A Magyar Honvédség négy földrészen, 14 országban, 23 misszióban lát el feladatot. Ezek a missziók az Európai Unió, a NATO vagy az ENSZ, illetve ha Irakot nézzük, akkor egy informális szövetségi rendszerben dolgoznak azon, hogy azokon a területeken, ahol háború volt, ahol polgárháború zajlott, ott helyreállítsák a békét, és a magyar katonák ezekben a missziókban az esküjüknek megfelelően szolgálnak, akár az életük árán is szolgálnak a hazájukat, érvényesítik a magyar érdekeket és vesznek részt a békefolyamatokban.

Nos, ezek a forró pontok, mert többnyire azért háborús helyzetben kell helytállniuk a magyar katonáknak, de a megváltozott biztonsági környezet - gondolok itt a hibrid és a kibercsata - egyértelművé teszi mindenkinek számára, az egyszerű ember számára is és minden katona számára, hogy milyen nagy értéke van az információknak, ráadásul azoknak a személyes információknak, amit egy katona neve vagy a családjának a helyzete jelent. Ezek az információk a titok kategóriájába tartoznak, és ez nem véletlen, hiszen magát a missziót védik ezzel, a misszió sikerét és magukat a katonákat és a katonáknak a családját.

Most ebben a helyzetben Demeter Márta szolgáltattott ki nem nyilvános katonai adatokat egy magyar katonáról, egy ENSZ-misszióban részt vevő magyar katonáról és családtagjairól. Én úgy vélem, hogy Demeter Márta vétkeesen megsértette ezt a titoktartási elvet, és az a cselekedete, amivel ő kiszivárogtatott, sőt ráadásul meghamisított adatokat, az nem maradhat következmények nélkül.

Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Taps a kormány pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: **„Miért nem az őrségiak szempontjai érvényesülnek az Őrségben?”** címmel. Bana Tibor képviselő urat illeti a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy arra kampányom során is ígéretet tettem, az Őrség hangja és szószólója is szeretnék lenni. Az utóbbi időszakban ismételtelen több kritikai hangvételű megkeresés érkezett hozzám, amelyeknek célkeresztjében újra az Őrségi Nemzeti Park állt. Többben nehezményezték, hogy a helyi sajátosságokat nem vagy csak részben ismerő munkatársak sokszor inkább gátjai az Őrség fejlődésének, mintsem annak előidézői.

Azt kell mondjam, tisztelt államtitkár úr, hogy a korábbi felszólalásaimban is már többször említett problémák arra engednek következtetni, hogy az Őrségi Nemzeti Park gazdálkodása finoman fogalmazva sem a hatékonyság mintapéldája. Visszatérő probléma, hogy a Nemzeti Park területén erdőterülettel rendelkezők az év egyik felében szinte be sem tehetik lábukat a saját tulajdonukba, hiszen a március 31-e és szeptember 1-je közötti időszakban vágási tilalom van érvényben, ez pedig komoly gondot jelent a téli tüzelő összekészítésekor a tűzifával fűtő családok számára.

Az említett időszak azonban nemcsak az erdőtulajdonosok számára jelent problémát, hanem az amúgy is magas tűzifapiaci árakat és a kínálati oldalt is negatívan befolyásolja. Kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy a családok évében miért nem a magyar családok az elsődlegesek, miért vannak szinte kitiltva fél évig saját erdejükből a tulajdonosok. Félreértés ne essék, számomra is rendkívül fontos az Őrség környezetének megóvása, azonban úgy gondolom, azok az ott élők, akik évszázadokig és jelenleg is kincsként őrzik az őseiktől kapott földet, a legnagyobb figyelemmel, valamint törődéssel viseltetnek földjeik és érdekeik iránt.

Bátorítom az Őrségi Nemzeti Parkot, hogy vizsgálódásaik fókuszába inkább azon osztrák állampolgárok tulajdonába átengedett területek kerüljenek, ahol a korábbi földművelési hagyományokkal - mint például a nadrágszárparcella - teljesen szembemelve, nagy területű egybeszántott, az emberre és a természetre is káros vegyszeres gazdálkodás folyik, továbbá azon erdőgazdaságok, ahol ipari méreteket öltött a fakitermelés, amelynek döntő hányadát az osztrák állam területén értékesítik.

Tisztelt Államtitkár Úr! Milyen érdemi lépéseket tervez a kormányzat, hogy a szülőföldjünkön élő őrségi érdekei legyenek az elsődlegesek? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bana Tibor képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Az Őrségi Nemzeti Park igazgatósága területén éppúgy, mint hazánk összes többi védett természeti területén a természet védelméről szóló törvény szabályozza a fakitermelések lehetséges időtartamát. A törvényi szabályozáson túl az igazgatóság semminemű szigorítást nem alkalmazhat és nem is alkalmaz.

A területen megvalósuló konstruktív együttműködést bizonyítja az a tény is, hogy az igazgatóság rendszeres szakmai tanfolyamok szervezésével támogatja a helyben élők szaktudásának bővítését, saját erdőgazdálkodásuk során pedig közel 60 magánszeméllyel, erdőbirtokossági társulattal vannak napi szintű munkakapcsolatban.

Az igazgatóság a munkatársait elsősorban a nemzeti park településein élők közül választja ki, akik

munkájuk mellett a helyi közösségek aktív tagjai is egyben.

Az igazgatóság a terepjáró gépjárműveit az európai uniós pályázati támogatásból, közbeszerzési eljárás lefolytatását követően szerzi be, a gépjárművek használatát a gépjármű szabályzatáról és a munkábajárásról szóló két igazgatói utasítás szabályozza. A szabályzat az igazgató vagy igazgatóhelyettesek előzetes írásbeli engedélye alapján lehetővé teszi a szolgálati gépjárművek magáncélú használatát, majd az igazgatóság kiszámlázza a használó dolgozónak, az ellenértékét pedig megtéríti a dolgozó.

(13.20)

Tisztelt Képviselőtársam! A munkába járás kapcsán a szabályozás lehetővé teszi a csoportos személyszállítást is, tehát a dolgozók szolgálati gépjárművel, szervezett keretek között, előre meghatározott útvonalakon történő munkába járást.

Az Őrségi Nemzeti Park Igazgatóság gazdálkodását és tevékenységét a jelenleg is folyamatban lévő állami számvévszéki vizsgálat ellenőrzi. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* A szervezet hatékonyságát jellemzi, hogy a tíz hazai nemzeti parki igazgatóság közül a legkisebb költségvetésből gazdálkodik, azonban minden jogszabályok előírta feladatának *(Az elnök ismét csenget.)* maradéktalanul és szabályszerűen eleget tesz. Köszönöm figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Farkas Sándor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: **„A második világháború előtti munkakörülmények várnak a dolgozókra a jövő évtől!”** címmel. Szabó Sándor képviselő urat illeti a szó.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kósa Lajos ismét alkotott, nem először, bár most segítségül hívta Szatmáry Kristófot is. Egy kora téli reggelen arra ébredtek, hogy milyen jó volna, ha megváltoztatnák a munka törvénykönyvét, azon belül is a munkaidő-beosztás szabályait. No, ez azért nem okozott osztatlan sikert a munkavállalók között, akik egész egyszerűen családellenesnek, embertelennek, aljasnak, a munkavállalókat kizsigerelőnek tartják ezt a fajta a javaslatot, mi meg mondhatnánk úgy is egyszerűen, hogy rabszolgatörvény.

Nem először fut már neki a Fidesz egyéni módosító javaslat mögé bújva, hogy a munkavállalókat kizsigerelje, és a tőkéseket, a külföldi multikat támogassa. A javaslat ugyanis arról szól, hogy három évig az orvosok, ápolók, szakácsok, pékek - és még sorolhatnám a szakmákat - majd átlagbért kapnak, és majd a harmadik év végén kapják meg a túlórapénzüket, emellett a túlórájukat is jelentősen, 400 órára kívánja emelni a javaslat. Csak ha képviselőtársam a munkavállalók között is mozogna, akkor pontosan tudhatná, hogy a gyakorlat már most is ez, tehát 400 óra és afölött túlóráznak a munkások, és ha ez lesz az

etalon, ez lesz az alap, akkor majd 6-8 órát fognak túlórázni a munkavállalók, teljesen elszakítva őket a családtagjaiktól.

Ismét kiderül tehát, hogy kik is állnak a tőkésék pártján. Önök előszeretettel hangoztatják, hogy mi itt a baloldalon szoktuk képviselni a tőkéséket. Hát, nem, tisztelt képviselőtársaim, kormánypárti képviselőtársaim, önök azok, akik a tőkét képviselik a magyar dolgozókkal szemben! Még az arroganciájuknak sem szabnak határt, hiszen maga a javaslat után kezdtek valamilyen egyeztetésbe a munkavállalók szervezeteivel, és Kósa Lajos csak cinikusan megjegyezte, hogy a javaslat fogadtatása vegyes, és még egyébként olvasni is kéne a sorok között, mert ők egyértelműen fogalmaztak.

Mindezek miatt kérdezem államtitkár urat, hogy miért a tőkét és a tőkéséket védik a tisztességes és becsületes munkavállalókkal szemben. Miért húznak kerítést a munka világában a tőkésék és a magyar dolgozók közé? És miért nem biztosítják a tisztességes megélhetést a munkavállalóknak? Várom válaszát. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szabó Sándor képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Bodó Sándor államtitkár úrnak.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Úr! Magyarország Kormányának kiemelt célja a magyar emberek gazdasági biztonsága, a foglalkoztatás lehető legszélesebb körű biztosítása. Ehhez azonban versenyképes, modern gazdaságra van szükség, ahol a napi feladatokra reagálni tudó termelés folyik. Ahhoz, hogy a vállalkozások minél nagyobb számban foglalkoztassanak munkavállalókat, és számukra minél versenyképesebb bért tudjanak fizetni, elengedhetetlen az akadályok lebontása.

A 2012-ben hatályba lépett új munka törvénykönyvünk az előző évtizedek tapasztalatait egybegyűjtve igyekezett naprakész választ adni a munka világának kihívásaira. A törvénykönyv szerzői nem láthatták előre a nemzetközivé váló gazdasági működés trendjeit. Tíz évvel ezelőtt még nem volt gyakorlat az, hogy egy üzemben a termelési ciklusok miatt nagy eltérések jelentkeznek a munkaintenzitás területén. A gondok, tisztelt képviselő úr, tehát nem a munkavállalók számával állnak összefüggésben.

A feladat ma Magyarországon az, hogy a munkavállalók számára a munkát a modern kor igényei szerint lehessen megszervezni. A hosszabb munkaidőkeret vagy a túlórák számának emelése mindazonáltal nem jelenti azt, hogy a munkavállalót korlátlanul lehetne foglalkoztatni. A törvény a munkaidő beosztását korlátok közé fogja, a keret hónapjainak száma, az elrendelhető túlórák száma valóban magasabb lett, mint volt, de ez nem a heti munkaidőt növeli meg, mert az nem változik. A javaslat nyomán a beosztás szabályai változnak csak meg.

Két fontos garanciára hívom fel a figyelmét, az egyik az EU-irányelv, a másik pedig a kollektív szer-

ződés. A kormány mindig szem előtt tartja a munkavállalók érdekeit, azokat semmilyen körülmények között nem engedi csorbulni. A javaslat elfogadása esetén a szabályozás továbbra is szigorú feltételeket támaszt majd a túlmunka és a hosszabb munkaidőkeret alkalmazására. Mindezzel pedig nem a múltba térünk vissza, hanem a jelenhez igazodunk, és a jövőre tervezzük. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bodó államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Varju László, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszter úrnak: „**A légi folyosók hatása Újpestre**” címmel. Varju László képviselő urat illeti a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hónapokban ön is tapasztalhatta, hogy a képviselőket, de főként a lakosságot jelentősen aggasztja az az átszervezés, ami a repülés területén történt. Szeptemberben, amikor az első világháború befejezésének ünnepe volt, akkor a 100 éves évfordulón, Budapesten harangzúgás volt, ami emlékeztetett erre, viszont a szoboravatásnál a XIII. kerületben, ahol magam is jelen voltam, ott egy órán belül, 60 percen belül 11 gép haladt el közvetlenül ott, a fejünk felett. Újpesten és Angyalföldön egyaránt zajlik ez, miközben önök azt mondják, a korábbi válaszaiban azt mondta, hogy tulajdonképpen ezt meg kell szokni, egy nagyvárosban élünk. Én pedig azt mondom, és a lakosság, a választók azt mondják, hogy ennek hatása azért van, vagy azért van ez a helyzet, mert önök ez év nyár végén átszervezésre adtak lehetőséget, és ezt átalakították, ezért Budapest lakossága jelentős hátrányt szenved minden értelemben, sokkal koszosabb lett a város, és sokkal zajosabb is, sokkal szennyezettebb.

Kérdezem államtitkár urat, hogy miért engedélyezték ezt. Ki engedélyezte az új légi folyosókat? Miért nem foglalkoztak a döntésük miatt megnövekedett zajterheléssel? Ha már így döntöttek, miért nem helyeztek ki minden érintett kerületbe mobil zajszintmérőt? Miért van az, hogy ennyire nem érdekli önöket Budapest lakossága, élete? És nyilván majd azt is a mi adónkból kell fizetni, amikor önök erre valamilyen választ találnak, pedig csak önök okozták ezt a bajt, önök hozták a bajt a fejünkre. Nem csoda, hogy Budapesten ez a hangulat ilyen módon alakult önökkel szemben. Köszönöm szépen. *(Taps a DK és az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varju László képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy már ön is említette, számtalanszor tájékoztatást adtam: a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülő-

tér elhelyezkedéséből, futópályáinak tájolásából adódóan a légi forgalom zaja sajnos elkerülhetetlenül terheli a fővárost és a környező települések lakóterületeit. Ma már nincs akkora összefüggő lakatlan terület-sáv, amely fölött a repülő az emberi fül számára észrevétlenül hagyhatná el vagy közelíthetné meg a futópályákat. Elmondtam már azt is, kár, hogy nem figyelt akkor, hogy a 2018. augusztus 16-án életbe lépett változásokra a kötelezően alkalmazandó uniós előírások miatt volt szükség. Itt a kormánynak mérlegelési lehetősége nem volt, hiszen a rendelkezések figyelmen kívül hagyása kötelezettségszegési eljárást vont volna maga után. Persze, önről, az ellenzéki képviselőkről általában alapos okkal feltételezhető, hogy kedvükre való lenne egy újabb hazánkkal szembeni brüsszeli eljárás (*Közbeszólások a DK és az MSZP soraiból*), annál is inkább, hiszen az ön párttársai és szövetségesei rendszeresen Brüsszelen keresztül próbálják lejáratni Magyarországot, ezzel sok esetben az erkölcsi károkozáson túl jelentős anyagi hátrányt is okozva a magyar embereknek, a magyar polgároknak.

Visszatérve a légi forgalomra: a változások bevezetését részletes vizsgálatok előzték meg, ezek alapján megállapítható, hogy a zajjal érintett területek és lakosok száma összességében csökkent, a zajszintek tekintetében pedig a rendelkezésre álló adatok szerint nincs határérték-túllépés vagy eltérés bármilyen szabálytól, előírástól. Budapesten a zajjal érintett kerületek száma is csökkent. A lakók éjszakai pihenése kapcsán pedig kijelenthető, hogy ha minden navigációs berendezés és minden futópálya korlátozás nélkül rendelkezésre áll, a mélyalvási időszakban Budapest fölött nem zajlanak le- és fölszállások. (*Schmuck Erzsébet: Dehogynem! Több tíz!*) Köszönöm szépen figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Cseresnyés Péter államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért késnek a Kormány környezetegészségügyi intézkedései, mikor lesz új Nemzeti Környezetegészségügyi Program?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

(13.30)

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Országos Közegészségügyi Központ 2017-ben közreadta a „Magyarország környezetegészségügyi helyzetének értékelése” című kiadványt. Az ebben foglaltak alátámasztják azt a régóta hangoztatott aggodalmunkat, hogy a környezet állapotának romlása és egyes káros környezeti tényezők súlyosabbá válása szoros összefüggést mutat a magyar lakosság számos krónikus, idő előtti halálozáshoz vezető megbetegedésével. Ez sajnos már nemcsak az idős korosztályt, de a fiatalokat és gyermekeinket is érinti. Ez ellen sürgősen kellene tenni.

A jelentés szerint Magyarországon az összes betegséget 6,2 százaléka tulajdonítható környezeti

kockázati tényezőnek, például a WHO egészségi irányértékét meghaladó szállópor-szennyezettség az összes természetes halálozás mintegy 3-14 százalékáért tehető felelőssé a harminc évnél idősebb lakosság körében.

De elkeserítő a helyzet a beltéri levegő minőségének alakulását tekintve is, például az 5 ezer főnél kisebb falusi településeken a lakások 38,4 százaléka penészes. Az elektromágneses terhelés, továbbá a hőhullámos napok alatti többlethalalozás, az UV-sugárzással kapcsolatos bórdaganatok előfordulása, a hormonháztartást zavaró anyagok miatt hazánkban jelentősen növekedett a pajzsmirigyrák és a prosztatarák kockázata, valamint idetartoznak a diabéteszes megbetegedések is. És a jelentés például az azbeszttel kapcsolatos ügyekkel nem is foglalkozik.

Államtitkár Úr! Nem gondolják, hogy indokolt és időszerű volna egy, a nemzeti környezetvédelmi programhoz kapcsolódó nemzeti környezet-egészségügyi program megalkotása és végrehajtása? Várom megtisztelő választát. Köszönöm. (*Taps az LMP és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Köszönöm, hogy arra felhívta a figyelmet, amit ellenzéki képviselőtársai azért szeretnek elhallgatni sokszor: életminőségünk szempontjából nagyon sok tényező van, nemcsak egy tényezőre lehet az egészségünk megőrzését leszállítani; ilyen a genetikai adottságunk, a környezetünk, hogy milyen környezetben élünk, az mennyire egészséges, az életmódunk, hogy mi magunk mennyire folytatunk egészséges életmódot, és ezek mellett jelenik meg az egészségügyi intézményrendszer, amely szintén tudja segíteni a minél több, egészségben eltöltött év megtörténtét, és nem kizárólag, hanem több más tényezővel együttesen.

Ezért sok olyan programot indítottunk, amelyek mind-mind az ön által felvetett tényezőket igyekeznek kiküszöbölni, ezen a helyzeten javítani. 2011-ben indította el a kormány a kisméretű szállópor csökkentésének ágazatközi intézkedési programját. Ez tartalmaz egyrészt a közlekedési, másrészt az ipari, harmadrészt a mezőgazdasági, negyedrész a lakossági szektorban olyan intézkedéseket, amelyek mind-mind tudják a szállópor okozta megbetegedéseket csökkenteni. Erre összességében 160 milliárd forintot fordítottunk az elmúlt időszakban.

A kültéri levegő minőségének minősítési rendszerét ön is ismeri, ugyanezt igyekszünk a beltérilevegő-minőségnél lakossági ajánlásokkal és más, a tisztiorvos, most már a Nemzeti Népegészségügyi Központ által kiadott iratokkal, ajánlásokkal segíteni.

Az előrejelző és figyelmeztető rendszer, amelyre ön is célzott, nemcsak azt a célt szolgálja, hogy a hőhullámokról, az UV-sugárzásról a lakosság értesüljön, hanem hogy a különböző szervek is, egészségügyi

szervek, önkormányzatok, katasztrófavédelem, fel tudjanak készülni az ebből fakadó többletfeladataikra.

Szintén ön említette a nem ionizáló sugárzásokat. Itt a lakosság elektromágneses térnek való kitettségének folyamatos monitorozása, az itt adott segítség szintén a Népegészségügyi Központ feladatai között szerepel. *(Az elnök cseppetessel jelzi az időkeret leteltét.)* A rákkeltő anyagokkal kapcsolatos felhasználás, megelőzés, azbesztmentesítés mind-mind hulladékgazdálkodási, környezetvédelmi programokban szerepelnek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiban: Dehogyan szerepelnek!)*

ELNÖK: Köszönöm, Rétvári Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszter úrnak: **„Milyen konkrétumok ismerhetők meg az M9-es tervezett építéséről?”** címmel. Farkas Gergely képviselő urat illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt években jó néhány alkalommal felszólaltam már az Országgyűlésben az M9-es gyorsforgalmi út tervezett szakaszaival kapcsolatban, ez ugyanis nagyban érinti választókerületem és szűkebb értelemben vett szülőföldem területét, megvalósulva komolyan hozzájárulna annak fejlődéséhez. Szülővárosom - Kecel -, valamint Kiskunhalas, Jánoshalma, és a déli határ vidékének is nagy segítség lenne a projekt megvalósulása, jó hatással lenne valódi munkahelyek teremtésére, új beruhások elindítására, befektetők idecsábítására, az országos úthálózatba való bekapcsolódásra, a régió nagyobb városainak és a fővárosnak a gyorsabb elérésére.

A projekt azonban közel másfél évtizede nem haladt érdemben vidékünkön, és még csak az előkészületeiről sem hallhattunk az utóbbi években. Például a kormány hivatalos honlapján a legfrissebb hír az M9-es autópályával kapcsolatban egy 2015. áprilisi keltezésű bejegyzésben olvasható.

Remélhetőleg most végre történik előrelépés az ügyben, ugyanis Varga Mihály miniszter úr a Nemzeti Versenyképességi Tanács múlt heti ülése után bejelentette, hogy elfogadták és a kormány elé terjesztik a versenyképesség javítására irányuló főbb javaslatokat. A miniszter úr sajtótájékoztatóján elhangzottak alapján a versenyképességi csomag részét képezi az M9-es is, pontosabb információt azonban még nem tudhattunk meg az építkezésről.

Nagyon bízom benne, hogy döntési helyzetben prioritásként fogják kezelni az M9-esnek e szakaszát is, amely érinti a választókerületemet, hiszen ez a térség sajnos jelentős infrastrukturális, gazdasági, versenyképességi elmaradásban van például a nyugati országrészekhez képest, amit olyan statisztikai adatok is alátámasztanak, mint hogy a megye egyes járásaiban a legalacsonyabb az egy főre jutó éves nettó jövedelem országos szinten.

Kérdezem ezek alapján államtitkár úrtól, hogy miért kellett ennyit várni az M9-es fejlesztésére. A mostani javaslat milyen konkrétumokat tartalmaz a gyorsforgalmi úttal kapcsolatban? Bács-Kiskun megyében pontosan milyen nyomvonalon fog haladni, és mely városokat fog érinti az M9-es? Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Farkas Gergely képviselő úr. A válaszadásra megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány az ország erősödése és a vidék helyzetbe hozása érdekében kiemelten kezeli a közlekedési infrastruktúra bővítését, korszerűsítését, jelentős forrásokat fordít a gyorsforgalmi úthálózat fejlesztésére. Célnk, hogy 2030-ra az ország bármely pontjáról harminc percen belül elérhető legyen egy négysávos útszakasz.

Az M9-es autópálya megépítése is koncepcionális eleme a gyorsforgalmi hálózat bővítésének, az ehhez kapcsolódó Dél-Alföldet érintő feladatok jelenleg még nem szerepelnek a vonatkozó kormányzathatározatokban. Természetesen, ha a kormány az M9-es autópálya e szakaszainak megvalósításáról dönt, az Innovációs és Technológiai Minisztérium meg fogja tenni a szükséges intézkedéseket.

Képviselő Úr! Az emberek mindennapi tapasztalataival megy szembe akkor, amikor Bács-Kiskun megyét az ország elhanyagolt térségeként igyekszik beállítani. A térség Fidesz-KDNP-s országgyűlési képviselőjének is köszönhetően nagyon sokat tettek annak érdekében, hogy a közösen elért eredmények, a gazdasági, foglalkoztatáspolitikai sikerek a megyében élőket is éppúgy érintik, mint az ország más térségeinek lakóit. Bács-Kiskun kiemelkedő sikere a Mercedes-gyár letelepítése például, bővítése, a beruházás és a kapcsolódó beszállítói lánc által megteremtett munkahelyek sokasága.

Ha pedig a közlekedésfejlesztést tekintjük: mintegy 50 milliárd forintból idén készült el a megyét délen átszelő, Szegedet az M6-os autópályával összekötő 55. számú főút 90 kilométer hosszú szakaszának teljes felújítása, emellett folyamatban van a Baja és Hercegszántó közötti út tervezése, 2021-ig pedig elkészülnek a mohácsi Duna-híd tervei is. Az úttjára induló „Magyar falvak” program pedig az alsóbbrendű utak felújításával fogja javítani a községek közlekedési lehetőségeit, így a Bács-Kiskunban megtalálható, községeket átszelő vagy éppen a környékükön menő több számjegyű utak felújítását is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: **„Miért a nyugdíjasokon spórol a kormány?”** címmel. Tájékoztatom képviselő urat, hogy a kérdésre a

miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Kásler Miklós, az emberi erőforrások miniszterének megbízásából, kérésére Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, képviselő úr.

(13.40)

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen; rövidebb lesz, mint a felvezetés. Államtitkár úr, azt szeretném kérdezni, hogy most már minden gazdasági, pénzügyi elemző, de maga a jegybank, a Magyar Nemzeti Bank is azt prognosztizálja, hogy a jövő évben 3 százalékos fölé lesz az infláció mértéke, sőt vannak olyan elemzők, akik megkockáztatják, hogy akár a 3,5 százalékos is el fogja érni. A nyár folyamán elfogadott jövő évi költségvetésben 2,7 százalékos inflációval terveztek - ez nyilvánvalóan azt mutatja, hogy a nyugdíjasokon kíván spórolni a kormány.

Szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat arra, hogy már az őszi folyamán világossá vált, hogy például ilyen élelmiszerárak mellett nem tartható a 2,7 százalékos infláció. A KSH nemrégiben megjelent kimutatása szerint a friss zöldségek egyéves átlagban több mint 38 százalékkal emelkedtek, a burgonyánál 36 százaléknál magasabb inflációval számolt, illetve a szárzészénál vagy a lisztnél is közel 8 százalékos inflációt mutatott ki a Központi Statisztikai Hivatal. Ebből nem nehéz levonni azt a következtetést, hogy nagy valószínűséggel 3 százalékos fölé lesz az infláció a következő évben - ez azt eredményezi, hogy ha 2,7 százaléknál marad, mint ahogy a közelmúltban kihirdetésre került kormányrendelet tartalmazza, akkor 10-11 hónapon keresztül a nyugdíjasok fognak hitelezni a kormánynak, és majd csak a jövő év novemberében számíthatnak arra, hogy egy összegben visszamenőlegesen megkapják a jussukat.

Éppen ezért kérdezem az államtitkár urat, hogy tesznek-e ilyen intézkedést, hogy kiigazítsák ezt a 2,7 százalékos januári nyugdíjemelést, hiszen volt erre példa a történelemben, 2016-ban, amikor 0,9 százalékos prognózissal számoltak, akkor 1,6 százalékra emelték. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Korózs Lajos képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Bármit is mond ön, tisztelt képviselő úr, itt a parlamentben, azért a nyugdíjasok nem fogják elfelejteni, hogy volt egy olyan párt, amelyik a nyugdíjak vásárlóértékét volt képes csökkenteni, és ez a Szocialista Párt volt, az akkori szövetségeseivel, akik képesek voltak egyhavi nyugdíjat elvenni minden nyugdíjastól, és akkor nem foglalkoztak azzal, hogy mennyivel emelkedtek az árak, csak azzal foglalkoztak, hogy miként lehet elvenni a nyugdíjasoktól.

Abban a nyugdíjasoknak van tapasztalata, hogy ha a szocialisták kormányon voltak és valamikor spórolni kellett, mert önök azt mondták, hogy megszorításokat kell végrehajtani, lehetett ez Bokros-csomag, lehetett 2008-2009, a nyugdíjasok mindig rosszul jártak, mert Horn Gyula idején meg akarták adóztatni a nyugdíjakat, az azt követő Gyurcsány-, Bajnai-korszakban pedig elvettek egyhavi nyugdíjat a nyugdíjasoktól.

Ezért volt fontos garancia minden nyugdíjas ember számára, amit 2010-ben a Fidesz és a KDNP nyújtott minden magyar nyugdíjasnak, hogy meg fogjuk őrizni a nyugdíjak vásárlóértékét. Mondtuk ezt az után a sokkhatás után, amikor önök éppen érezhető mértékben, 8 százalékkal csökkentették a nyugdíjaknak a nominális értékét, hát még a vásárlóértékét. Ezt meg is tettük, egy olyan törvényi rendszert hoztunk létre, és itt jogszabályok szabályoznak mindent, amire a képviselő úr rákérdezett, amelyben a nyugdíjasok nem járhatnak rosszul, de járhatnak jól. Nem járhatnak rosszul, hiszen ha magasabb az infláció a tervezettnél, ezt megkapják novemberben a törvény szerinti eljárásban visszamenőlegesen januártól, ha viszont alacsonyabb az infláció a tervezettnél, a különbséget, a pozitívumot megtarthatják. Így az a több mint 29 százalékos nyugdíjemelés, amit megvalósítottunk az elmúlt években, közel 10 százalékos vásárlóérték-emelkedést jelentett, hiszen a különbözetekek mindig ott maradtak a nyugdíjasoknál, ezzel a 10 százalékkal is jobban jártak, meg azzal, hogy ma már egy olyan gazdasága van Magyarországnak, amely képes úgy működni, hogy nyugdíjprémiumot és 10 ezer forintos Erzsébet-utalványt is tudunk a nyugdíjasoknak adni.

Én mindenkit megnyugtató: a törvény rendezte ezt a kérdést, a nyugdíjasok nem járhatnak rosszul, csak jól a mostani törvényi rendszerben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Székely Sándor, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: „**Kell-e félnünk az ünnepektől?**” címmel. *(Dr. Rétvári Bence: A Mikulás mit hoz a DK-nak?)* Székely Sándor képviselő urat illeti a szó.

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter úr! Nagyon nehéz ma az ellenzék tagjainak megőrizniük a higgadságukat, komolyságukat. *(Dr. Rétvári Bence: A komolyságot nem sikerül!)* Sokszor nem tudjuk, hogy sírjunk vagy nevéssünk azon, amit itt önök előadnak kormányzás címszó alatt.

Önök kilenc éve kormányoznak, a kormányzásukat megelőző évekkel ellentétben nem gazdasági világválság, hanem soha nem látott nagy globális gazdasági fellendülés volt, ráadásul Magyarország kapott sok ezer milliárd eurót arra, hogy a gazdaságát megerősítse. Szóval, kilenc ilyen év után önök nemhogy visszaállítanák a 13. nyugdíjat, amit elvitt a világválság, még arra sem futja az erejükből, hogy az infláció mértékével növeljék a nyugdíjakat.

Maguk nemhogy növelnék a béreket, hanem fordítva: egyszer csak elveszik a kafetériát, de a fizetésüket nem emelik meg annyira, hogy kipótolja a veszteségeket. Maguk nemhogy segítenék az átlagemberek lakáshoz jutását, ellenkezőleg: elveszik az utolsó olyan konstrukciót, a lakáskasszát, amivel az átlagemberek is tudnának érdemben pénzt félretenni. Maguk nemhogy csökkentenék a munkaidőt, mint mondjuk, Németország, amelyre szeretnek hivatkozni, hanem ellenkezőleg: jön a 400 órás túlóra, amit ráadásul majd csak három év múlva kell kifizetni. És ez csak az elmúlt másfél hónap termése.

Uraim, maguk csödbe viszik az országot és benne azokat, akik itt élnek, akiket maguknak szolgálniuk kellene. Maguk most egy megszorító csomagot tolnak át éppen pofátlanul és elképesztő agresszivitással, ha jól értem Szijjártó miniszter urat, leginkább a német őriáscégek kérésének tesznek ezzel eleget.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! A Fidesz kamuharcban áll a német uniós politikával, de letette a fegyvert a német iparral szemben. Maguk eladták bagóért az országunkat. Maguk gyarmattá tették Magyarországot. Ami az osztrákoknak, a törököknek, de még az oroszoknak is csak súlyos véráldozatok árán ment, azt maguk elintézték nekünk pár év alatt.

Nagyon félve és nagyon óvatosan kérdezem tehát a miniszter urat: terveznek-e további megszorító lépéseket bevezetni Magyarországon? Van-e esély olyan bérnövekedésre a következő évben, mely meghaladja a kafetéria elvételéből fakadó keresetkiesést, valamint az inflációt is? Valamint, hogy tényleg 400 órányi túlóra keretet (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) akarnak bevezetni úgy, hogy közben a túlórákat csak három év múlva akarják kifizetni? Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Székely képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Bodó Sándor államtitkár úrnak.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselő Úr! Az ünnepektől nem kell félni, a kormány politikájában pedig sem korábban nem szerepeltek, sem a jövőben nem szerepelnek megszorító intézkedések.

Magyarország Kormánya a magyar emberek jóléte érdekében olyan gazdaságpolitikát és ehhez kapcsolódóan olyan foglalkoztatáspolitikát folytat, amelynek eredményeit mára már megtapasztalhattuk. A munkából élők száma jelentősen növekedett, ezzel párhuzamosan az álláskereső aránya jelentősen csökkent, a munkabérek, így a minimálbér és az átlagbér is jóval magasabb, mint valaha volt.

A kormány nem tervez megszorításokat, sőt a kormányzati ciklust meghatározó gazdaságpolitika célja a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés fenntartása. A pénzügyi stabilitás fenntartása mellett a kormány továbbra is elkötelezett a családok támogatásának kiterjesztése, a munkaalapú gazdaság erősítése mellett.

A képviselő úr kérdéseinek második körére térve felhívom a figyelmét arra, hogy a munkaidő-szervezésre vonatkozó javaslat kétirányú módosításokat tartalmaz. A munkaidőszabályok bonyolult rendszert alkotnak, a törvényjavaslat épp ezért külön foglalkozik a túlóra és külön a munkaidőkeret kérdésével. A munkaidő-szervezés kérdését a munka törvénykönyve külön cím alatt kezeli, mint ahogy külön uniós irányelv is foglalkozik ezzel. A jogszabályok és a munkavállalók védelme érdekében szigorú kereteket alakítottak ki erre vonatkozóan.

Jelen javaslat nem a védelmi korlátokat akarja lazítani, hanem a szabályokat szándékozik a gazdasági élet kihívásaihoz, a kor munkamódszereihez igazítani. A javaslat szerint a 36 hónapos munkaidőkeret folyamán a munkaidő egyenetlenül lett beosztva. A műszakpótlékok, az éjszakai pótlékok minden hónapban kifizetésre kerülnek majd. Előfordulhat ebben a rendszerben, hogy a munkavállaló a három év átlagában nem dolgozza le a számára elrendelhető összes rendes munkaidőt, de az nem fordulhat elő, hangsúlyozom, hogy a keret lezárásakor nem kerülnek számára kifizetésre a túlórái. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezt a napirendi pontot lezárom. Mielőtt áttérünk az azonnali kérdésekre, **ügyrendi jelentkezőnk** van: Csárdi Antal képviselő úr, LMP. Öné a szó, képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Azt kell mondanom, hogy az Országgyűlésről szóló törvény és a határozati házszabály is azt írja elő, hogy a feltett kérdésekre válaszolnia kell a kormány képviselőjének, ugyanakkor azt pontosan tudjuk, hogy ha mond valamit, az nem feltétlenül válasz a kormány képviselőjétől. Én feltettem négy darab kérdést, és egyetlenegyre se kaptam választ.

Szeretném kérdezni a tisztelt elnök urat, hogy mit kíván tenni annak érdekében - és nem vagyok egyedül ezzel a problémámmal -, hogy a feltett kérdésekre válaszokat kapjunk. Emellett a kormány tisztelt képviselőinek természetesen van lehetőségük, hogy elmondják a véleményüket, de azt nem úszhatják meg a törvény szabályozása szerint, hogy a válaszok elhangozzanak. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

(13.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen az ügyrendi kérdését, képviselő úr. Nyilván a törvény nehezen fogja meghatározni, hogy mi az érdemi válasz és nem érdemi válasz. Azt javaslom, forduljon az Ügyrendi bizottsághoz vagy a Házbizottsághoz a kérdésével.

Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az **azonnali kérdésekre**. Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat

ellátása miatt válaszára Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető minisztert jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. **Megvárjuk** a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gyöngyösi képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence... *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Jobbik! Jobbik! - Gulyás Gergely: Még nem jobbikos! Nincs már messze ettől.)* Tisztelt Országgyűlés! Brenner Koloman, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mennyire hiteles a kormány politikája?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Brenner képviselő úr jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy néhány perce kiderült, a CEU megy - de mi jön helyette? Isten látja lelkemet, szívesen elvitatkoznék azon, mint olyan volt egyetemi vezető, akinek kilenc évig az volt a feladata, hogy többek között nemzetközi képzéseket akkreditáljon, hogy a CEU és a Közép-európai Egyetem milyen joggal adott ki két diplomát eddig? De azt gondolom, hogy különösen a mai nap fényében ez az ügy már régen nem erről szól.

Ez a fajta szakmai vita, amit egyébként a Velencei Bizottság, az Európa Tanács szakértői testülete is álfoglalásában leszögezett, miszerint maga a lex CEU megfelel a jogszabályoknak, de annak a bevezetési módja a külföldi egyetemeket Magyarországon hátrányosan sújtja, azt gondolom, mutatja azt, hogy milyen irányba fordult a harmadik kétharmados Orbán-rezsim, amely most az egyetemi világot és a kutatás szabadságát próbálja visszaszorítani és megszállni.

Ahogy Navracsics Tibor fideszes EU-biztos is nyilatkozta, a mai naptól, ha bármely magyar állampolgár Európában bemutatkozik, akkor az a kérdés várja, hogy milyen országból jöttél te, ahonnan egyetemeket üldöznek el. Jó-e ez így, tisztelt államtitkár úr?

A Jobbik mint nemzeti néppárt kiáll az olyan konzervatív és valóban polgári értékek mellett, mint az akadémiai szabadság és az egyetemek autonómiája. Ez ügyben a héten terjesztem az Európa Tanács kulturális, oktatási és médiabizottsága elé azt a jelentéstervezetet, amelynek a jelentéstevője én vagyok, amely pontosan erről a témáról szól: az akadémiai szabadságról és az egyetemek autonómiájáról. Érdekes kérdéseket kell majd hazám képviselőjében és védelmében megválaszolnom. A magyar kormány nem nagyon segíti ezt a munkát, mint ahogy látjuk.

Mi nem ijedünk meg attól, ha valakinek más a véleménye, semmilyen formában nem támogatjuk a Soros György által képviselt nyitott társadalom ideáját,

de egy igazi hazafi meg tudja győzni vitapartnerreit arról, hogy mi a jó és mi a rossz. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Egyetemet elüldözni rossz. És mi jön helyette, tisztelt államtitkár úr? *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Emlékeztetem a képviselő urat is, hogy az azonnali kérdések kettő percben kell hogy megfogalmazódjanak. Válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Úgy látszik, a Jobbik számára a Rubicon átlépése az volt, amikor Simicska Lajost kezdték el védeni. Ehhez képest Soros György védeése itt a parlamentben már csak egy következő lépés. Várjuk majd a harmadikat is.

Tisztelt Képviselő Úr! Egy egyetem maga dönti el, hogy hol, hogyan működik, milyen képzéseket folytat. *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Ne légy már ilyen cinikus!)* A magyar kormány egyetlen dolgot tesz és tett: egyenlő feltételeket szab a működésre minden Magyarországon működő felsőoktatási intézménynek. *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiban.)*

Egyenlő feltételek mellett működhetnek a magyarországi magyar egyetemek, és egyenlő feltételek mellett működhetnek a külföldi egyetemek Magyarországon. Több külföldi egyetem volt, amely meg akart felelni ezeknek az elvárásoknak, teljesítette azt, amit a felsőoktatási törvény előír. Ebből látható, hogy nem teljesíthetetlen feltételek vannak, hanem teljesíthető feltételek, hiszen itt a parlament is döntött már több kérdésben, amikor a törvényt betartani akaró külföldi felsőoktatási intézmények tovább folytatták magyarországi működésüket.

De vannak olyan intézmények vagy van olyan intézmény, úgy látszik, amely nem tudja vagy nem akarja betartani ezt, hanem a konfliktusban, a politikai botránykeltésben és a politikai blöffölésben érdekelt. Ez pedig, úgy látszik, a Soros-egyetem, amely nem hozott létre olyan valós képzést Amerikában, a honos országában, mint amit a törvény előír és mint amit az összes többi, külföldről érkező, Magyarországon képzést folytató egyetem betartott. Ő nem akarta valószínűleg betartani, mert politikai botrányt akart, ahogy politikai botrányt akar a Helsinki Bizottság is vagy a TASZ, vagy bármelyik más Soros-szervezet, amikor arról beszélünk, hogy a külföldi finanszírozásokat tegyék átláthatóvá.

Direkt nem teszik átláthatóvá, pontosan azért, hogy konfliktust szítsanak, és Magyarországot megpróbálják minél inkább nemzetközi téren ellehetetleníteni, hogy a fő céljukat, a bevándorlás támogatását el tudják érni Brüsszelben. Ennek a széles körű politikai játszmának a része az is, amit ön a Soros-egyetem kapcsán láthatott. Ha betartaná a törvényeket, tovább működhetne Magyarországon. *(Az elnök a csengő többszöri megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ha nem tartja be, akkor természetesen a törvények rájuk is vonatkoznak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Brenner képviselő úrnak egyperces viszonzásra van lehetősége.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Ahogy említettem a felszólalásom első felében, ezt a fajta szakmai vitát nagyon szívesen lefolytatnám, hogy mi számít valós „double degree”-nek, és hogyan, mit teljesített a CEU, amit itt államtitkár úr elmondott, hogy ezt nem teljesítette a magyar kormány megítélése szerint.

En arra a folyamatra utaltam, amit nem lehet ebből az összefüggő környezetből kiragadni, miszerint, még egyszer mondom, egész Európában a mai naptól minden magyar polgárt ezzel a hírrel fognak fogadni. Én azt elfogadom, hogy egyenlő eséllyel kell minden magyar egyetemnek és minden olyan egyetemnek, amely kettős diplomát kíván kiadni, működni, de egy olyan országban, ahol már a konzervatív értelmiséget is egyenként vadásszák le, azt gondolom, hogy nagyon rossz üzenete van ennek a lépésnek. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége államtitkár úrnak is.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Úgy gondolom, hogy egy polgári kormányzásnak más működési alapfeltétele nem lehet, mint hogy mindenkiel szemben ugyanazokat a törvényi feltételeket támasztja.

És bár Soros György Magyar Bálintnak írt levelében anno, amikor még Magyar Bálint oktatásért felelős miniszter volt, megköszönte a lex CEU elfogadását, tehát a Soros-egyetemnek lehettek más működési feltételei, egy polgári kormányzás alatt mindenkinek, minden magyar és külföldről idejövő egyetemnek ugyanazoknak a törvényi feltételeknek kell megfelelni. Senki kedvéért nem tehetünk kivételt; sem azért, mert nagyon gazdag, sem azért, mert nagyon liberális, sem azért, mert Amerikában él. Mindenki számára egyenlő törvényi feltételeket kívánunk szabni. Ebben, azt hiszem, vita nem lehet.

És mindemellett pedig igyekszünk a magyar felsőoktatásért sokat tenni. Ön is tudja: az elmúlt években a felsőoktatásban dolgozó oktatók 27 százalékos béremelést kaptak, a következő két évben pedig 40 százalékkal növeljük a hallgatói normatívát, ezáltal is erősítve a magyar felsőoktatást. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Nem abból vonnék le végzetes következtetéseket, hogy a több százezer hallgatóból 1700 hallgatóval és főként külföldi hallgatóval rendelkező Soros-egyetem most éppen be akarja tartani a magyar törvényeket vagy pedig nem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**A kormánynál prémium és fizetésemelés, az**

egészségügyben adósság, tartozás?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt Gulyás Gergely miniszter urat jelölte ki válaszára. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

(14.00)

KORÓZS LAJOS (MSZP): Igen, köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Napok óta arról szólnak a hírek, hogy Kásler miniszter úr megoldotta az egészségügy minden egyes problémáját, röpöködnének a milliárdok, bár vannak olyan tételek, amelyeket 5 millió forintból meg lehet oldani, van, amit 10-ből.

Arról persze nem szól a fáma, hogy mi van azzal a 600 milliárd forinttal, amelyet *(Dr. Völner Pál: Kivettetek az egészségügyből!)*, amelyet az egészségügyből kispóroltak az elmúlt 8 évben, és arról sem szól ez a fáma *(Dr. Rétvári Bence: 2010 előtt.)*, hogy mi történik azokkal az orvosokkal, akik nem kapnak nyugdíj mellett működési engedélyt, és hónapokig állnak sorba a minisztériumnál, mármint hogy a papírokkal természetesen. És közben az látszódnak, hogy megemelték az államtitkárok fizetését, sőt a helyettes államtitkárok számát is, ma már állítólag 117-en vannak, aközben pedig az látszik, hogy a kórházak adósságállománya már-már a múlt évi nagyságrendet is meghaladja.

A híradások szerint több mint 50 milliárd forint az adósságállomány. Élen jár ebben a Péterfy Kórház és a Honvédkórház - megjegyzem, ez év márciusában a Honvédkórháznak egyetlen fillér adóssága nem volt -, de néhány megyei kórház is felzárkózott a tartozók sorába, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kórház, tudomásom szerint, de ugyanígy hatalmas adóssággal bír a Békés Megyei Kórház, de még olyan kicsi kórháznak is, mint a hatvani Albert Schweitzer Kórház, közel 1,2 milliárd forintos adóssága halmozódott fel tíz hónap alatt. Mindezekből adódóan kérdezem miniszter urat, hogy mire számíthatnak azok az orvosok, akik sorban állnak a működési engedélyükért, hogy munkát vállalhassanak nyugdíj mellett; és mire számíthatnak a kórházak az adósság rendezése kapcsán. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Korózs képviselő úr. Megadom a szót Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak.

GULYÁS GERGELY, Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az a mondat, hogy a kormány az elmúlt években 600 milliárd forintot vont ki az egészségügyből, vélhetően vagy egy őszinte szocialista képviselő szavai lehettek 2010-ben *(Korózs Lajos a fejét rázva: Nem!)*, vagy pedig egy fideszes felszólalás lehetett szintén ebben az évben, mert akkor ez igaz volt. Azóta viszont mi jelentős pluszforrásokat biztosítottunk az egészségügy számára.

Őn itt most a béremeléseket említette, ezért nem az egészségügyi ágazatra, csak a béremelésekre, szeretném jelezni, hogy a kormány több mint 400 milliárd forintot fordított, ami a 2011-es állapotokhoz képest plusz, és ennek köszönhetően a 2012-es átlagos orvosbérhez képest 82 százalékkal nőttek az orvosbérek. Természetesen ez sem elegendő. Csak az elmúlt két évben egyébként a szakorvosok, szakgyógyszerészek bére 207 ezer forinttal emelkedett, és az egészségügyi szakdolgozók fizetése is 77 százalékkal nőtt 2012-höz képest. Természetesen az egészségügyben ezzel együtt is számtalan nehézség és probléma van; nem méntség, de nem csupán a térségben, de a világon máshol is.

A kórházak gazdálkodását alapos vizsgálatnak kell alávetni, mert azonos finanszírozás mellett egyes kórházak veszteség nélkül tudnak működni, máshol pedig újra és újra felhalmozódik az adósság. Ettől függetlenül az államnak az adósságért helyt kell állnia. Ez a helyzet az idei évben is meg fog történni. A kormány ezért aztán egyidejűleg fogja elvégezni azt a kötelezettségét, hogy megvizsgálja a kórházak gazdálkodásának nem csupán a törvényességét, hanem a célszerűségét is, viszont ezzel egyidejűleg 55 milliárd forintos támogatást biztosít a kórházak, egészségügyi szolgáltatók számára. Tehát az a konszolidáció, ami évről évre megtörténik, idén is meg fog történni.

Fontos az, hogy szeretnénk olyan működési és ösztönző támogatást továbbra is fenntartani, amely lehetővé teszi azoknak a kórházaknak történő pluszpénzjuttatást, amelyek egyébként gondos gazdálkodás folytán adósságot nem halmoztak fel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Korózs Lajos képviselő úrnak egyperces válaszra van lehetősége.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Mindenekelőtt azt szeretném előrebecsátani, hogy véleményem szerint mindaddig, amíg itt strukturális változások ebben a kérdésben nem lesznek, ezek az adósságok évről évre visszatérően nagyságrendileg ugyanezeket a számokat tudják produkálni. Ez az egyik dolog.

A másik pedig: én azt gondolom, volt 8 évük arra, hogy ezt a problémát kiküszöböljék, miniszter úr, de eleddig csak a minisztereket cserélték, és semmiféle olyan koncepcionális váltás nem realizálódott az egészségügyben, amely abba az irányba hatott volna, hogy itt ez az újratermelődség megszűnjön. Ez az egyik dolog.

A másik. Lehet, hogy itt alulfinanszírozásról van szó. Én azt nem vitatom el, hogy vannak olyan kórházak, amelyek lehet, hogy pazarlóan működnek, és vannak, amelyek takarékosan tevékenykednek, ezt nem vitatom el, de akkor a 6 évben vagy az elmúlt 8 évben, mert '12-re hivatkozott miniszter úr, az elmúlt 6 évben lett volna lehetőség arra, hogy ezt a problémát kiküszöböljék.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces viszonzválaszra miniszter úrnak is lehetősége van.

GULYÁS GERGELY, Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! 191 intézmény részesült a tavalyi évben éppen azért ilyen ösztönző támogatásban, amelyek gondosan gazdálkodtak és nem halmoztak fel adósságot, hogy ez egy pozitív elmozdulást eredményezzen. A kórházak 76 százalékánál történt pozitív elmozdulás az elmúlt egy évben.

Ettől függetlenül azzal a megállapítással egyetértetek, hogy egy jó struktúrában csak minimális adósság halmozódhat fel, és az 55 milliárd, bár lényegesen kevesebb, mint amennyit korábban kellett konszolidálni, de még mindig nagyon távol áll a minimálistól. *(Dr. Lukács László György: Nem!)*

Ennek ellenére szeretném szíves figyelmébe ajánlani, hogy csak a 2019-es költségvetési évben 101 milliárd forinttal többet fordítunk az egészségügyre, mint az elmúlt évben, és éppen az ápolónőkre vonatkozóan Kásler miniszter úr egy olyan hosszú távú béremelési programot ismertetett, amelynek köszönhetően a ciklus végéig 70 százalékot meghaladó béremelés lesz az ápolónőknél. Szerintem ezek tiszteletreméltó eredmények. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely jegyző úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Miért üldözték el Magyarországról a CEU-t?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közzeladat ellátása miatt válaszára Gulyás Gergely miniszter urat jelöltem ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

ARATÓ GERGELY (DK): *(A képviselő mikrofonja nem szól.)* Jobb híján *(A képviselő mikrofonját bekapcsolják.)* igen, elfogadom.

ELNÖK: Igen. Öné a szó, jegyző úr, képviselő úr.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Mai nap lejárt az a határidő, amíg még mód lett volna a CEU-ról szóló nemzetközi szerződés megkötésére, és itt lehetett volna tartani ezt az egyetemet. Persze, önök mondhatják, hogy hogy jön a CEU ahhoz, hogy határidőket szabjon az ön kormányának, csak hát van két dolog, drága miniszter úr! Az egyik az, hogy a felelős egyetemnek tájékoztatni kell a hallgatóit arról, hogy hol kezdhetik meg a tanulmányaikat, másrészt meg persze felháborodhatnak azon, hogy hogy jön egy egyetem ahhoz, hogy az önök kormányának határidőket szabjon, de az a helyzet, hogy ilyen kormány, mint az önöké, abból tizenkettő egy tucat, egy nemzetközi hírű egyetemet létrehozni meg komoly teljesítmény, így aztán nincsenek egyenlő szinten.

A CEU teljesítette azokat az egyébként abszurd és felesleges törvényi akadályokat, amelyeket elé állítottak, indított képzést, egy olyan képzést az Amerikai

Egyesült Államokban, amelyet ugyanaz az akkreditációs testület akkreditált, amelyik mondjuk, a New York Egyetemet, a Cornert vagy a Columbiát, de önöknek ez nem jó. Hozzáteszem, a magyar akkreditációs testület is akkreditálta a CEU itthoni képzéseit. Más kérdés, hogy ez egy olyan akkreditációs testület, amelyiknek a nemzetközi minőségbiztosítási szervezetekben való tagságát már felfüggesztették, mivel függetlensége a kormány folyamatos beavatkozása miatt megkérdőjelezhető.

Ennek alapján tehát kérdezem miniszter urat, hogy mivel szakmai érv nincs arra, hogy elüldözzék a CEU-t, milyen politikai érvek vezették önöket, milyen politikai szándék volt az, amelynek keretében kirakták a CEU-t. És még egy dolgot szeretnék megkérdezni miniszter úrtól. A CEU volt az első, de önök szakokat tiltanak be, más egyetemeket privatizálnak. Ma a CEU, holnap ki? Ki van még az önök halállistáján? Csak hogy fel tudjunk rá készülni! Köszönöm szépen. *(Taps a DK és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Válaszadásra megadom a szót Gulyás Gergely miniszter úrnak.

GULYÁS GERGELY, Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A helyzet az, hogy ha ön elolvassa a Velencei Bizottság véleményét, amelyet a Magyarországon elfogadott felsőoktatási törvényt követően hozott meg a bizottság, akkor abban ugyan valóban fog kritikákat találni, de azt egyetlen percig sem vitatja a Velencei Bizottság, hogy az a szabályozás, amely Magyarországon hatályos, az Európai Unió számtalan országában létező szabályozás. Ezért nem értem a kritikákat.

Az szerintem teljesen legitim elvárás a kormány részéről, hogy magyar akkreditáció birtokában lehessen felsőoktatási tevékenységet folytatni. A Közép-európai Egyetem rendelkezik is ezzel, tehát hogyha magyarul beszélünk, akkor azt mondhatjuk, hogy a Közép-európai Egyetem itt volt Budapesten és itt is marad. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

(14.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Arató Gergely jegyző urat illeti egy percben a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Miniszter Úr! Ez az érv olyan, mint ha azt mondaná, hogy ha egy embernek levágják az egyik lábát, az nem probléma, mert marad még neki egy másik lába. A CEU lényegét éppen ez a két lábon állás adta, ez az, amitől önök meg akarják fosztani. Az elé a választás elé állították az egyetemet, hogy vagy a magyar képzését, vagy az amerikai képzését nem folytathatja olyan módon, ahogy eddig folytatta.

A Velencei Bizottság álláspontjára hivatkozik, de azt kell mondanom, hogy nem mond igazat. A Velencei Bizottság nagyon konkrétan leírja abban az állásfoglalásában, hogy a CEU és más, egyébként régóta itt

működő intézmények tekintetében nem méltányos az önök törvénye, mert nem adott egyértelmű feltételeket, és nem adott olyan határidőt, ami önökre nézve is kötelező.

De még egyszer mondom: a CEU ezt az ostoba törvényt is teljesítette, önök nem engedik működni; nem engedik működni, mert politikailag szűri a szemüket. Egyetemet bezárni, szakot betiltatni diktatúrák szokása, tisztelt miniszter úr, nem demokráciaké. Köszönöm szépen. *(Taps a DK, a Párbeszéd és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Egyperces viszonzásra van lehetősége a miniszter úrnak.

GULYÁS GERGELY, Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Nem tudom, hogy tekinthetjük-e a Demokratikus Koalíciót Magyar Bálint szellemi örökösének, de lex CEU-t még Magyar Bálinték fogadtak el, valóban, az előbb Rétvári államtitkár úr utalt is rá. *(Közbeszólás a DK soraiban: Az Országgyűlés fogadta el.)* Magyar Bálinték javaslatára fogadta el az Országgyűlés, ahogy egyébként a felsőoktatási törvény módosítását is az Országgyűlés fogadta el. Az volt egy kivételeket jelentő szabály, amely kifejezetten a CEU-ra vonatkozott, és kifejezetten Soros Györgynek adott adományként, amelyet az adományozott meg is köszönt a kormánynak.

Mi egyenlő követelményeket és szabályokat érvényesítünk az egyetemekkel szemben, semmilyen törvényi határidő december 1-jén nem járt le. A Velencei Bizottság kritikája a rövid felkészülési időre vonatkozott; az Országgyűlés egyszer a felkészülési időt meghosszabbította, a magyar kormány pedig amerikai partnereinknek és barátainknak garanciát adott arra, hogy a Közép-európai Egyetem nyugodtan működhet Budapesten. Ez, ha jól látom, akkor a jövőben is így lesz. Szerintem fölösleges tovább húzni az időt, ma világos döntés született ebben vagy világos döntést ismerttetett az egyetem rektora. Mi ezt tudomásuk veszünk. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gulyás miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Ungár Péter, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Mi az ami nincs?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

UNGÁR PÉTER (LMP): Megvárnám a miniszter urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszternek a második **oron következő** azonnali kérdések óráján kell válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: „**Kit választ a kormány?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Bodó Sándor államtitkár urat jelölte

ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Igen, elfogadom, elnök úr.

ELNÖK: Elfogadja. Ön a szó, Csárdi Antal képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. A kérdés az, hogy kit választ a magyar kormány: a munkavállalókat vagy a multikat? Persze költői a kérdés, hiszen pontosan látjuk, gyakorlatilag ebben a pár hónapban, ami eltelt a ciklusból, gyakorlatilag most már minden ülésre jut egy-egy olyan döntés, ami tovább rombolja, rongálja a Magyarországon munkát vállalók helyzetét.

De a kérdés továbbra is fennáll, hogy miközben látjuk, hogy a kormány végrehajtja és képviseli a magyar emberek helyett azt a neoliberais gazdaságpolitikát, ami egyébként kritikátlanul kiszolgálja a gazdasági érdekeket, addig a magyar munkavállalók sorsa továbbra is sanyarú. Szeretném elmondani, hogy nem az a baj, hogy gazdasági fejlesztést akarnak. Az a probléma, hogy ezt a munkavállalókkal akarják megfizettetni.

Érdemes végigmenni ezen a kérdésen. A 2012-es munka törvénykönyvében heti 72 órás munkavégzést tettek volna jogszerűvé - ezt később persze az EU nyomására csökkentették 48-ra -, teljes mértékben ellehetetlenítették a sztrájkot, a munkavállalói érdekképviselet legerősebb eszközét, de azt gondolom, beszélhetünk a kafetéria ellehetetlenítéséről is.

Úgyhogy marad a kérdés, tisztelt államtitkár úr: miért a multik profitját képviseli a magyar kormány a munkavállalókkal szemben? Valamint: mikor érti már meg végre a kormány, hogy csak megbecsült munkavállalókkal lehet sikeres Magyarország, és megbecsült munkavállalók nélkül Magyarország versenyképessége elképzelhetetlen? Köszönöm szépen. *(Taps az LMP, a DK és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Csárdi Antal képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Bodó Sándor államtitkár úrnak.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselő Úr! Nem tudnak szabadulni ettől a kérdéstől, hogy vajon Magyarország Kormányának kinek a pártján áll, és el sem tudják képzelni azt a gazdasági szituációt, hogy valamennyi szereplőnek jól akar, márpedig ebben az esetben egész konkrétan ez a helyzet: a munka világában érdekelt valamennyi szereplő érdekeit szolgálja ez a módosítás, és engedelmével néhány részletet is szeretnék önnek tájékoztatásul elmondani, hogy leginkább értelmezhesse ezeket a gondolatokat.

Első helyen említsük meg, hogy a kikölcsönzött munkavállalókat mindenképpen támogatni kívánjuk többek között, akik munkabérének megfizetését garantálja a módosító javaslat. Amennyiben a kormány

rendeletben rögzíti a minimális kölcsönzési díj mértékét, nem fordulhat az elő, hogy a kölcsönző cég olyan alacsony szolgáltatási díjban állapodjon meg, amelyet később nem tud kifizetni, illetve nem tudja fizetni az ez után esedékes járulékokat. A munkaidő besztásának szabályait módosító javaslat lehetővé teszi, hogy a gazdasági élet termelési ciklusaihoz igazodjon az üzemműködés, és ez megint magában foglalja a munkavállalók munkarendjét is.

Magyarország gazdaságának az utóbbi években tapasztalható fejlődése tényekkel igazolható, tehát helyes úton járunk, és ezt következetesen végig is kell vinni, hiszen ez a kormányzati politikának köszönhető. Ezek között a politikai intézkedések között jelentős szerepe van a foglalkoztatáspolitikának, ahogy mondtam, hiszen a munkaalapú társadalom a gazdaság működésének a motorja. A munkahelyek száma az elmúlt időszakban jelentősen növekedett, a munkabérek radikálisan megemelkedtek, a munkakörülmények korszerűsítését célzó javaslat pedig mind a munkáltatónak, mind pedig a munkavállalónak érdeke.

Kérdésre válaszolva: látnunk kell, hogy a javaslatban szereplő módosításokból a munka világának valamennyi szereplője profitálhat, a kormánynak ezzel összefüggésben nem kell választania. Meggyőződésünk, hogy a javaslat egyszerre eredményezi a munkavállalók munkakörülményeinek javítását és a vállalkozások sikerének biztosítását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Csárdi képviselő úrnak egyperces viszonzásra van lehetősége.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az a baj, hogy önök nem tudnak számolni. Általános iskola 3. osztály: egy évben 52 hét van, minden munkavállalónak van legalább négy hét szabadsága, marad 48; ha a 48 héttel a maximális 8 óra túlórárt összeszorzozzuk, akkor 48x8 az 384. Ezzel szemben önök 400 órát írtak bele ebbe a törvényjavaslatba. Úgyhogy nekem nagyon nehéz lesz ezt önnek megmagyarázni, hogy miért is problémás ez a javaslat.

Amit összességében el lehet mondani, hogy túl ezen a friss javaslaton, az önök bérlpolitikája kiürítette ezt az országot. Önök miatt, a bérlpolitikájuk miatt van ma munkaerőhiány ebben az országban, pedig progresszív adókulccsal, tisztességes kafetériajuttatásokkal ez a helyzet javítható lenne. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP, a DK és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Csárdi képviselő úr. A viszonzás megilleti az államtitkár urat is.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő úr, azt a mondatot, hogy nem tudunk számolni, egész kerek pecrec visszautasítom, és felhívom a képviselő úr figyelmét, hogy az EU-s irányelv 416. Innentől fogva azok a számadatok, amelyeket önök itt egymás mellé rak, nehezen értelmezhetőek, de engedelmével mégis arra

hívnám fel leginkább a figyelmet, hogy az intézkedések sorában egy nagyon jelentős tényező az, hogy mindez kollektív megállapodás alapján születhet, vagyis innentől fogva valamennyi szereplő kifejtheti azokat a tényeket, érveket, amelyek egy ilyen megállapodás aláírásánál nélkülözhetetlenek.

Én kérem, legyen kedves ezeket a szempontokat is figyelembe venni, és támogassa a javaslatunkat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence jegyző úr, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: „**Mi folyik itt miniszter Úr?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Németh Szilárd államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Tordai Bence jelzésére:)* Jegyző úr jelzi, hogy igen. Öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Három éve a Párbeszéd tárta fel a rakétabotrányt, azt, hogy a Magyar Honvédség egy teljes hadsereg felszerelésére alkalmas fegyverzetet adott el néhány millió forintért egy Pilisi Vadászbolt nevű kis kft.-nek. Mi kongattuk a vészharangot, megmondtuk, hogy ebből baj lesz, feljelentést tettünk, de a kormány nem csinált semmit.

Azóta kiderült, hogy a fegyvereket a kft.-nél dolgozó két orosz fegyvercsempész egy milliárdos biznisz keretében mexikói drogbáróknak akarta eladni, hogy azok az amerikai hadsereg ellen vethessék be a magyar rakétákat, gépágyúkat és egyébeket. Az ügyletet az amerikai hatóságoknak köszönhetően sikerült megakadályozni, az orosz fegyverneppereket Magyarországon elfogták, de önök végül nem az Egyesült Államoknak, hanem Putyin Oroszországának adták ki őket, nemzetközi botrányt okozva.

Kérdéseim a Honvédelmi Minisztériumhoz: miért adnak el egyáltalán magáncégeknek éles vagy viszaélésíthető katonai fegyverzetet? Ha már mégis eladták, miért mindössze néhány millió forintért, amikor bebizonyosodott, hogy milliárdos értéket képviselnek? Miért adták el egy komolytalan, sőt gyanús kis kft.-nek? Miért hazudta azt a minisztérium 2015-16-ban, hogy minden a legnagyobb rendben van, hogy a fegyverek nem kerülhetnek rossz kezekbe? Indult-e a minisztériumban felelősségre vonás, volt-e belső vizsgálat az ügyben, vagy terveznek-e ilyet? Ha az orosz fegyvercsempészek az USA ellen követtek el bűncselekményt, az USA derítette fel az ügyet, és az USA kérte először a kiadatást, akkor miért Oroszországnak adták ki őket, hogyan értékeli ezt a döntést, amit nem önök hoztak meg, a Honvédelmi Minisztérium? Hogyan befolyásolja ez a botrány a legerősebb katonai szövetségésünkhöz, az Amerikai Egyesült Államokhoz fűződő viszonyunkat?

Kérem, hogy mind a hét kérdésre érdemben válaszoljon. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Németh Szilárd államtitkár úrnak.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Attól, hogy most a parlamentben szajkózza a hazugságait, nem úgy, mint tíz nappal ezelőtt a Honvédelmi Minisztérium előtt, ezek attól még nem lesznek igazságok. Attól még ön ugyanúgy álhíreket gyárt, ugyanúgy a fake news útjára lépett, mint az a sajtó, amellyel összefogva megpróbálják lejáratni a Magyar Honvédséget és a Honvédelmi Minisztériumot.

Szeretném önt tájékoztatni, hogy az az időszak, amikor a Magyar Honvédséget padlóra tették, az ön pártszövetségesének, az MSZP-nek, a Gyurcsány-kormányának és a Bajnai-kormányának az időszaka. Ekkor szüntették meg a Magyar Honvédség jelentős képességeit, ekkor eresztették szélnek a magyar katonákat, ekkor zárták be a honvéd kollégiumokat és középiskolákat, szolgálati helyeket, laktanyákat, és ekkor adták el a Magyar Honvédség képességeit, harci képességeit fenntartó technikát is, többek közt fegyvereket, olyan szárazföldi vagy a légiereőhöz kapcsolható védelmi rendszereket, amelyeknek most a visszapótlását a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program keretében szeretnénk megoldani.

Továbbá arról is szeretném tájékoztatni, hogy amit állít, az 2010 óta egyáltalán nem igaz. 2010 óta, amióta megtörtént a kormányváltás, azóta ha a Magyar Honvédség és a Honvédelmi Minisztérium a hatástalanított fegyvereket eladja, ha ilyen üzletet köt, akkor azt kizárólag az Amerikai Egyesült Államok, Oroszország és bármely ország által alkalmazott nemzetközi szerződések, nemzetközi törvények, az uniós és a magyar törvények értelmében teszi meg. Kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége Tordai Bence képviselő úrnak, jegyző úrnak.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): A Párbeszéd nyilvánosságra hozta azokat a dokumentumokat, amelyek bizonyítják, hogy 2012-13-ban önök adták át ezeket a fegyvereket ennek a gyanús kis kft.-nek, akik aztán az orosz barátaikkal a mexikói drogbárókhöz juttatták volna el azokat. Csak annyit mondanék a fake newsról, hogy az amerikai külügyi szóvivő azt mondta, hogy az Egyesült Államok csalódott, amiért Orbánék nem nekik adták ki Ljubisinéket. Idézem: Magyarország döntése kérdéseket vet fel az elkötelezettségéről az Egyesült Államokkal való bűnüldözési együttműködése iránt, és emiatt mind az Egyesült Államok, mind Magyarország, mind a világ polgárai kevésbé vannak biztonságban.

Hadd idézzem két főnökét: a honvédelmi miniszter azt mondta egy múlt heti konferencián, hogy Magyarországra közvetlen fenyegetést jelent Oroszország, Orbán Viktor pedig idén júliusban a NATO-csúcs után azt mondta, hogy a NATO-ra leselkedő déli

veszély a terrorizmus, a keleti veszély pedig Oroszország. Ezek fényében elég sajátságos, ahogy önök ezt az ügyet kezelik. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzulásra van lehetősége az államtitkár úrnak is.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Hiába hazudik folyamatosan, képviselő úr. A kiadatást is meg kéne nézni. Mindkét félnek kiadta Magyarország, az oroszoknak és az amerikaiaknak is, de mivel orosz állampolgárokról volt szó, ezért kerültek Oroszországba.

Másrésről van itt más kiadatás is. Magyarország kilenc alkalommal élt kiadatási kérvénnyel az Egyesült Államokkal szemben, abból nyolcszor elutasították az országunkat. Tehát a kiadatás nem úgy működik, ahogy ön gondolja, vagy amiket önök nyilvánosságra kívánnak hozni. Ezek mind-mind hazugságok és álhírek voltak. Ezzel a konkrét ügygel kapcsolatban is: ön már tíz nappal ezelőtt a Honvédelmi Minisztérium előtt beégett ezzel a történettel, s most itt tovább égeti magát és a pártját a parlamentben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Böröcz László, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: „**Milyen eszközökkel lép fel a kormány az antiszemitizmussal szemben?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A szocialista kormányok alatt több alkalommal is masírozhattak antiszemita nézeteket valló szervezetek Magyarországon; elég, ha csak a Hősök terén vagy a Várban megtartott rendezvényekre gondolunk. Az akkori kormányok azonban csak szavakban kívántak fellépni a gyűlöletkeltéssel szemben, de a tetteik nem bizonyították hangzatos szólamaikat. Ne feledjük el, hogy a szélsőséges és antiszemita megnyilvánulásoktól sem mentes Jobbik is a katasztrofális szocialista kormányzás romjain jött létre. Elég, ha csak Gyöngyösi Márton listázási javaslatára gondolunk, vagy a frakció munkatársára, Kulcsár Gergelyre, aki beleköpött a holokauszt áldozatainak emléket állító Duna-parti cipőkbe. Szávay István a hangfelvételek alapján szintén szélsőséges antiszemita nézeteket vall, és ha a hangfelvétel nem kerül ki, akkor ma is a Jobbik frakcióvezető-helyetteseként tevékenykedhetne tovább.

Az első Orbán-kormány volt az, amelyik április 16-át a holokauszt magyarországi áldozatainak emléknapjává nyilvánította. Továbbá az Orbán-kormány létrehozta a Terror Házát, amely bemutatja az antiszemita indíttatású nyilasmozgalom megrázó tetteit. 2012-ben a kormány támogatásával hozták létre az antiszemitizmus megfigyelésére a Tett és Védelem Alapítványt. Köves Slomó, az EMIH vezetője és az alapítvány egyik alapítója úgy nyilatkozott, hogy Magyarország jelentős mértékben járult hozzá az anti-

szemitizmus elleni küzdelemhez, és elismerését fejezte ki a kormányzat felé. 2017-ben a nyugat-európai országokkal ellentétben Magyarországon az alapítvány szerint egyetlen esetben sem került sor zsidók bántalmazására származásuk miatt. A kormány a közelmúltban döntött arról is, hogy közel 1 milliárd forintot különít el az európai antiszemitizmus elleni harcra.

Az elhangzottak tekintetében kérdezem tisztelt miniszter urat, hogy milyen eszközökkel lép fel a magyar kormány az antiszemitizmussal szemben. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Böröcz képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Gulyás Gergely miniszter úrnak.

GULYÁS GERGELY, Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az antiszemitizmus kapcsán a magyar kormány több alkalommal tette világossá, hogy a zéró tolerancia elve érvényesül, és ezt is kívánjuk érvényesíteni. A rendszer-változást követő időszak rossz politikai hagyománya volt Magyarországon, hogy azokat is, akik egyébként sokat tettek az antiszemitizmus ellen, meg lehetett vádolni, ha jobbközép konzervatív polgári kormányt alakítottak antiszemitizmussal. Úgy gondoljuk, hogy ennek az alaptalan vádnak a következménye volt az, hogy amikor valóban antiszemita jelenségek ütöttek fel a fejüket - döntően egyébként Gyurcsány Ferenc kormányzása idején -, akkor ezekkel nagyon nehéz volt szembeszállni.

(14.30)

Továbbra is fontosnak tartom azt, hogy az antiszemitizmus vádja elég súlyos ahhoz, hogy csak akkor éljünk vele, ha ez megalapozott, megalapozatlanul ne vádoljunk senkit ilyennel. Ha viszont megalapozott, akkor abból a következtetéseket mindenki vonja le.

Éppen ezért gondolom azt, hogy a jövőre tekintve nagyon fontos látni, hogy ma Magyarország büszke lehet arra, hogy Európában a budapesti zsidó közösség valóban békében élhet, tetteles atrocitások Magyarországon nem értek az elmúlt években zsidó embereket. Ehhez képest Nyugat-Európa ugyanezt nem mondhatja el magáról. Azt is láthatjuk, hogy a modern kori antiszemitizmus mind a gyakorlatban, mind ideológiai alapon az elmúlt években Nyugat-Európában megerősödött, gyakorlatban a bevándorlás következtében, ideológiailag pedig sokan sokféleképpen járultak ehhez hozzá a Marx-szobor avatásától kezdve, aki mégiscsak a modern kori antiszemitizmus megteremtője, egészen odáig, hogy olyan politikai erőknek is teret adnak vagy legitimálnak, ezt például a magyar politikában is látjuk, akár pártközi együttműködés szintjén is, akiket joggal lehet antiszemitizmussal megvádolni.

A kérdés szerintem fontos, éppen ezért fontos az, hogy a magyar kormány minden támogatást megad

ahhoz, hogy Magyarországon fel lehessen lépni az antiszemita cselekedetekkel szemben, és Európában is tisztán láthassuk azt, hogy mi a helyzet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Egyperces válaszra van lehetősége Böröcz képviselő úrnak.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm a választ. Fontos az, hogy abban a közösségben, amely a zsidó-keresztény kultúrán alapszik, és ha Európának már több mint kétezer éves múltjára és ezeréves Magyarországra tekintünk vissza, olyan közösségben élhessünk itthon, ahol senkit nem tudnak azért bántani, mert más identitással, vallással vagy származással rendelkezik.

Arra szeretném kérni a kormányzatot, hogy továbbra is védje meg a Magyarországon élő zsidó embereket, a Magyarországon élő zsidó kultúrát, hiszen a társadalmunk szerves részét képezik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Böröcz képviselő úr. Miniszter úr jelzi, hogy nem kíván élni a válaszlehetőségével.

Tisztelt Országgyűlés! Nacsa Lőrinc, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője... Bocsánat, helyesbíték.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője is azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak, ő következik: „**Mennyire hiteles a kormány politikája?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Gulyás Gergely miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm, elfogadom.

ELNÖK: Elfogadja, öné a szó, Z. Kárpát Dániel képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! El szeretném mondani azt, hogy Magyarországon nagyon helyes demográfiai célokat megfogalmazni, nagyon helyes egy fordulatot tűzni ki célul, amelynek értelmében a magyarság veszteséges fogyatkozása lassul, aztán meg is állhat végül, bár nyilván ez egy több évtizedes folyamat része lehet. Ugyanakkor azt látjuk a legutóbb megjelent demográfiai portré alapján, hogy ezen célkitűzések kapcsán, ha nem is vallott totális kudarcot a kormány, de a termékenységi arányszám sem képes nőni másfél éve, az élveszületések száma pedig egyenesen csökken. Tehát, bár nem vagyunk ellendrukkerek, de a bizonyítvány sajnos nem túl fényes.

Azt tapasztaljuk ugyanakkor, hogy a legnehezebb sorban élő magyar polgártársaink számára bizony a terhek növekedni látszanak, a lakhatási válság, lakhatási szegénység egyre szélesebb köröket érint. Hiszen

a CSOK-kal jellemző módon a felső középosztálytól fölfelé tud és akar kedvezni a kormány, az alapvető élelmiszerek áfacsökkentése teljes körben és a szükséges mélységben nem történt meg és nem járt együtt árcsökkentéssel, hiszen a termékskála kevesebb, mint 10 százaléka tekintetében nyúltak csak hozzá ehhez a rendszerhez.

Ami a legfájóbb, a minimálbér adójóváírásának elvételével lényegében a legnehezebb helyzetbe hozták azokat a társadalmi csoportokat, akiktől egyébként a gyermekvállalási, ha nem is boomot, de legalábbis valamifajta fellendülést lehetne ebben a helyzetben várni. Hiszen a demográfiai portré legfrissebb kiadása bebizonyította, hogy a diplomások körében sajnálatos módon nem nőtt számottevő módon a születési hajlandóság. És ha még hozzátesszük azt is, hogy a legnehezebb sorban élők három említett nehezítő faktora mellé felsorakozott a káféteria megnyirbálása is és jellemző módon baráti, ismeretségi körbe történő átcsoportosítása ezen rendszernek, akkor elmondhatjuk, hogy ez a nagyon széles, több milliós társadalmi bázis olyan nehezítéseket és olyan elképesztő terheket kell elszenvedjen, amelyek a demográfiai és a nemzetgazdasági célok ellen is hatnak.

Adódik tehát a kérdés, mit szól a kormány az adójóváírás lehetséges visszavezetéséhez. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak.

GULYÁS GERGELY, Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ugyan látom azt a politikai közeledést, amely a Jobbik és a baloldal között fennáll, mégis távol tartanám önöket attól, hogy a szocialista kormányzás legnagyobb gazdaságpolitikai hibáját akár csak elméletben elkövezzék, hiszen egyelőre úgy tűnik, hogy a gyakorlatban erre semmilyen lehetőségük, hála istennek, jó időn belül nem lesz.

Ha ugyanis az a kérdés, hogy mi volt a legnagyobb hibája a szocialista gazdaságpolitikának, akkor rendkívül hosszú az a sor, amivel sikerült 6 év alatt egy általuk is jó állapotban lévőnek minősített országot csődbe vinni. De még ezek közül is kiemelkedik az, hogy ahelyett, hogy tisztességesen emelték volna a minimálbért, adómentessé tették. Pont az ellenkezője a jó. A minimálbért emelni kell, ezért emeltük 88 százalékkal a minimálbért. Folynak most is a munkaadók és munkavállalók közötti tárgyalások. Ezek eredményeként, nem tudjuk, mi ezek eredménye, ha megállapodás van, a kormány azt eddig is jóváhagyta, ha nem, akkor a kormánynak kell saját hatáskörben dönteni. De jó esély van arra, hogy 100 százalékot meghaladó minimálbér-emelésről tudunk beszámolni 8 vagy 9 esztendő alatt; igazából, miután a '11-es volt az első, amiről mi dönthettünk, ezért 8 esztendő alatt. Szerintem ez a helyes politika.

Ehhez képest az, hogy a 15 százalékos adófizetési kötelezettség mindenkire kiterjed, szerintem helyes,

pénzügyileg tervezhető és mindenkit bevon a közös teherviselésbe. Önök lehet, hogy nem értenek egyet az egykulcsos adóval, de látni kell, hogy jót tett a gazdaságnak.

Látni kell, és ennyit a legszegényebbek ügyéről - mondom, a 88 százalékos minimálbér-emelés mellett - még mindenféleképpen érdemes mondani, hogy ma Magyarországon több mint 4,5 millióan dolgoznak. Korábban kevesebb, mint 3,7 millióan dolgoztak, és 2 milliónál kevesebben fizettek adót. Ez volt az, ami államcsődhöz vezette ezt az országot, ezt kellett elkerülni. Ezért aztán ma másodlagos szerintem az, hogy valaki, aki minimálbért keres, fizet-e jövedelemadót. Az a kérdés, hogy a minimálbér emelkedik-e rendszeren. Nekünk az a célunk, hogy radikális minimálbér-emelések legyenek, de a közteherviselés kötelezettségéből ne zárjunk ki senkit sem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Egyperces vizsonválaszra van lehetősége képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Arra kérem fideszes kollégámat, hogy legalább házon belül szedjék össze magukat. Képviselőtársa az imént az antiszemita kártyát próbálta a Jobbikkal szemben kijátszani, ön pedig balratolódással vádolja ezt a közösséget. Vegye már komolyan a feltett kérdést, miniszter úr! Ha pedig nincs meg a szakmai felkészültsége hozzá, mert látható módon nincsen, akkor adja át olyasvalakinek, aki legalább mímelni vagy imitálni tudja azt, hogy ért ehhez a területhez.

Szeretném elmondani önnek, ön most kimondta, hogy a minimálbér adóztatása jó dolog. Én pedig azt mondom, hogy a minimálbért keresőket kevésbé kellene terhelni, mint jelen pillanatban. Ebben állna a vita közöttünk, ön pedig megpróbálta filozófiai irányba elvinni ezt a kérdéskört; helytelenül, hozzáteszem. Nem egykulcsos-többkulcsos vitát folytatunk, én annyit mondtam, hogy a minimálbért keresők esetében a lakhatási szegénységet fel kell oldani, a 27 százalékos világbajnok áfát, ami a legjobban őket terheli, csökkenteni kell, bele kell nyúlni ebbe a rendszerbe, az alapvető élelmiszerek áfatartalmát, így árát is csökkenteni kell, a kafetériát pedig vissza kell adni ezeknek az embereknek, ha azt várják, hogy Magyarországon maradjanak, és itt vállaljanak gyermekeket.

Ha egészen más céljuk fogalmazódik meg, akkor még a hazugságaikba is belesülnek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces vizsonválaszra van lehetősége miniszter úrnak.

GULYÁS GERGELY, Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselő úr zokon vette, hogy balratolódással vádolom a Jobbikot, majd pedig úgy tett, mintha bármilyen tartalmi ellentmondás lenne a között, amit Rétvári államtitkár úr vagy Böröcz képviselő úr elmondott, il-

letve amit én elmondtam. Viszont elkerülte a figyelmét, hogy az előző azonnali kérdés az önök részéről Soros György egyeteme miatt aggódott. Tehát javaslom, hogy a saját frakciójából felszólaló képviselők által elmondottak tartalmára is legyen tekintettel. *(Z: Kárpát Dániel: Nem tehetsz róla, hogy nem érted.)*

Végül pedig azt a kétségkívül nem túl bonyolult matematikai műveletet ajánlom képviselő úr figyelmébe, hogy annak, aki minimálbéren van, az a kérdés, hogy mennyit kap kézhez.

(14.40)

Ha 88 százalékkal megemelkedett a minimálbér, és 15 százalékos adótartalma van, akkor lényegesen jobban jár, mintha egyébként adómentes lenne a minimálbér, de annak az összege nem emelkedett volna. Ez történt egyébként - meg kell nézni - 2002 és 2010 között: szerény mértékű minimálbér-emelések és adómentesség összességében kevesebbet jelentett, mint a minimálbéren azon jelentős emelése, amit a kormány az elmúlt években bevezetett, és ezután is támogatni fog. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Nacsá Lőrinc, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„Hogyan segíti a V4-es együttműködés a gazdasági fejlődésünket?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Menczer Tamás államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Nacsá Lőrinc bólint.)* Képviselő úr jelzi, hogy igen. Nacsá Lőrinc képviselő urat illeti a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A visegrádi együttműködés vagy a V4-ek Csehország, Lengyelország, Magyarország és Szlovákia regionális együttműködési kerete. Az együttműködés célja ezen közép-európai országok gazdasági, diplomáciai és politikai érdekeinek közös képviselete, esetleges lépéseinek összehangolása.

A visegrádi egyezmény történelmi előzménye az a középkori megállapodás, amit 1335 novemberében a visegrádi királyi palotában Károly Róbert magyar király kezdeményezésére III. Kázmér lengyel és Luxemburgi János cseh király részvételével tartottak. Az uralkodók szoros együttműködésről állapodtak meg a politika és a kereskedelem területén már ekkor is. Ennek az együttműködésnek a felújítására került sor 1991. február 15-én. Ekkor írta alá a visegrádi nyilatkozatot Václav Havel, a Cseh Köztársaság köztársasági elnöke, Lech Wałęsa, a Lengyel Köztársaság elnöke és Antall József magyar miniszterelnök.

Tisztelt Államtitkár Úr! A XXI. század kihívásait a V4-ek együtt akarják legyőzni. Ezek közül talán legfontosabbak a keresztény kultúra védelme, a biztonságunkat illető kérdések, illetve a kereskedelmet,

gazdaságot érintő és fellendítő infrastrukturális fejlesztések, amelyek lökést adhatnak a térség gazdasági intézkedésének (*sic!*) és minden ember életét könnyebbé teszik. Ezért is örömteli a hír, miszerint a Budapest-Pozsony-Brünn-Varsó gyorsvasúti összeköttetés megteremtése a visegrádi négyek közös politikai akarata. A gyorsvasút megépítése, illetve gyorsforgalmi utak, autópályák üzembe állítása mind a személyi, mind a teherforgalom számára óriási könnyebbséget jelent, ami által jelentős időmegtakarítás érhető el, és a régió versenyképességét mindenképpen növelheti. A beruházás természetesen tanulmányok és tervezések megkezdésével kezdődik, de reméljük, hogy mihamarabb az első szerelvény is elindul és a gyorsforgalmi utakon járhatnak az autók.

Fentiek alapján kérdezem tisztelt államtitkár urat, milyen ütemben várható a V4-es gyorsvasút építése, és milyen egyéb gyorsforgalmi, V4-es infrastrukturális projektekre számíthatunk. Várom megtisztelő válaszát. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Menczer Tamás államtitkár úrnak.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Önnek igaza van, a V4-ekkel kapcsolatban érdemes a védelmi, biztonságpolitikai dimenzió kivül, ami egyébként példaértékű - itt elsősorban az illegális bevándorlás elleni harcra gondolok -, érdemes a gazdasági dimenzióról is beszélni. Már csak azért is, mert a V4-ek gazdasági növekedése kétszerese az európai uniós átlagnak. Tehát jelenleg, azt lehet mondani, hogy a V4-ek adják az európai növekedés motorját.

Ebből természetesen Magyarország és a magyar gazdaság is kiveszi a részét. Én most külgazdasági oldalról szeretném ezt megközelíteni. Külgazdasági oldalról a tavalyi esztendőben rekordadatokat tapasztaltunk, ez azt jelenti, hogy meghaladta a százmilliárd eurót a magyar export. És azt is jelenti, hogy 96 beruházás érkezett a tavalyi esztendőben a beruházási ügynökségünkön keresztül Magyarországra. Mindkét adat rekordadat, és bár értelemszerűen minél magasabb egy rekord, merthogy ezek évről évre feljebb kerülnek, és sikerül a számokat megdönteni, értelemszerűen egyre nehezebb, de az idei féléves és az eddig ismert idei számok alapján jó esélyünk van arra, hogy az idei esztendőben is rekordokat tudjunk dönteni, vagy legalábbis rekordközeli eredményt érjünk el az export és a beruházások területén is.

Az is igaz a felvetését illetően, hogy az infrastruktúrával kapcsolatban az észak-déli infrastruktúra közel sem épült ki annyira, mint a kelet-nyugati infrastruktúra, és ez kétségtelen gazdasági versenyhátrány, ezen szeretnénk változtatni. Ezt felismerve a V4-ek miniszterelnökei 2018 júniusában Budapesten közös nyilatkozatot fogadtak el a nagy sebességű vasúti hálózat fejlesztéséről, és 2018. október 1-jén pedig szándéknyilatkozatban rögzítették az érintettek a

projekt megvalósításához szükséges lépéseket, illetve a projekt előkészítésének koordinációjára egy szakértői munkacsoportot hoztak létre.

Magyar részről a megvalósíthatósági tanulmányra másfél milliárd forintot különítettünk el, és a megvalósíthatósági tanulmány kidolgozása 2019 elején indulhat, 2020 közepére készülhet el. Minden további konkrétum majd a megvalósíthatósági tanulmány elkészülte után látható. Köszönöm a felvetését. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Menczer államtitkár úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége Nacsa képviselő úrnak.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a választ. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt láthatjuk Magyarországon - és szerte Európában is -, hogy vannak olyan ellenzéki pártok, amelyek a föderatív unió elképzelését támogatják, illetve a bevándorlás kérdésében a magyar emberek álláspontját nem osztják. Ezek a hangok, ezek a pártok, ezek a politikusok általában támadják a visegrádi együttműködést, illetve egy múltó ábrádnak próbálják beállítani, amit csak az illegális migráció elleni harc tart össze.

De ahogy hallhattuk, a közép-európai gazdasági növekedés az elmúlt nyolc évben is már több mint duplája az európai uniós átlagnak, és azt gondolom, ha megnézzük a V4-ek lakosságszámát, akkor az Európa Unió 12 százalékát adja ki. Azt gondolom, hogy ezt az erős gazdasági és politikai együttműködést nem lehet majd figyelmen kívül hagyni Brüsszelben sem.

Kívánok ehhez a munkához, amit mondott is, hogy a szakértő munkacsoport megkezdte a munkát a gyorsvasút tekintetében... - ehhez jó munkát kívánok, és köszönjük szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Egyperces viszonzás megilleti az államtitkár urat is.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Azzal kapcsolatban, amit mondott: a V4-eknek már sokszor a halálhírét keltették, de ez még sosem igazolódott be. Az ellendrukkerek rendszeresen mondanak ilyesmiket most is. Ezzel kapcsolatban azt tudom mondani, hogy a V4 soha nem volt olyan prosperáló és olyan szoros szövetség, mint manapság.

Visszatérve még az első felszólalására, amire nem volt időm, azt még megemlíteném, merthogy a vasúti hálózatról beszéltünk már mind a ketten, de szeretnék egy-két gondolatot a gyorsforgalmi úthálózatról is mondani, merthogy természetesen az észak-dél irányú fejlesztés itt is rendkívül fontos. Itt arról tudok beszámolni, hogy 2020-ig befejezzük az M15-ös fejlesztését, és megépítjük az új komáromi hidat, illetőleg ezenfelül 2022-re kiépítjük az M30-as és az M35-ös autópályák hiányzó szakaszait. Ezek részét képezik

a Kelet-Lengyelországot, Kelet-Szlovákiát Magyarországon keresztül Romániával összekötő Via Carpatia közlekedési korridorok.

Tehát a vasúttal és a gyorsforgalmi hálózat fejlesztésével is intenzíven foglalkozunk. Köszönöm még egyszer a felvetését. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, Menczer államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: „**Óriási drágulással jön a karácsony?**” címmel. Újra el kell mondanom, hogy a miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat...*(Korózs Lajos: Igen.)* Jelzi, hogy igen. Ön a szó, Korózs Lajos képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nyilván ön is jár vásárolni, ön is jár piacra, és láthatja, hogy milyen árak találhatók, főleg a zöldséges standoknál. Itt a mai nap folyamán többen is említették, de én magam is a kérdések órájában, amikor a 2,7 százalékos költségvetési infláció kapcsán említést tettem arról, hogy miért nem korrigálják az előrejelzésnek megfelelően a jövő évi nyugdíjemelést, akkor az a válasz érkezett, mert ez lett júliusban elfogadva - már summázva mondom ezt a választ.

Volt néhány nekifutása a kormánynak, és én ezt nem is vitatom el, például az 5 százalékra való áfacskéntés a tojás esetében, de ugyanígy a csirkehús és a sertéshús esetében is. Ezeket, hangsúlyozom, nem vitatom el. Ugyanakkor az látszik, hogy nincs hatékony kormányzati intézkedés annak érdekében, hogy érvényt szerezzenek ezeknek az áfacskéntéseknek, mert az látszott a piacon, hogy néhány hónap múlva visszakúsztak az árak azokra az árakra, amelyek az áfacskéntést megelőzően voltak. Egy év távlatában a zöldségek árai 38 százalékot meghaladó mértékben emelkedtek, a burgonya több mint 36 százalékkal emelkedett. De meg kell említeni még ezen túlmenően néhány friss zöldséget.

(14.50)

Ahogy említettem - ön bizonyára jár piacra -, azt tapasztaltam az elmúlt két hétben, hogy az egri piacon a petrezselyemgyökér ára 1600-1700 forint volt. Nagy valószínűséggel Mezőkövesden is ilyen árakkal találkozik államtitkár úr.

Éppen ezért kérdezem, hogy mit tesznek annak érdekében, hogy az áfacskéntés érvényesüljön az árakban is, és a kereskedők a csökkentett áron hozzák forgalomba a termékeiket. Köszönöm szépen, elnök úr. Várom a választát, államtitkár úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Korózs Lajos képviselő úr. Megadom a szót válaszára Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön a kérdésében, az azonnali kérdések órájában „Óriási drágulással jön a karácsony?” címmel tette fel a kérdést. Ezért szívszakadva vártam, mit fog mondani, hogy hogyan emelkedett a töltött káposzta, a halászlé, a pulykasült, esetleg a mákos bejgli ára. Ehhez képest egyetlenegy termékcsoportot tudott említeni, a zöldséget, illetve még a burgonyát, majd a friss zöldséget és azon belül az Egerben kapható petrezselyemgyökeret.

De nem említette például, hogy a cukor ára az elmúlt évben 20 százalékkal csökkent. Vagy nem említette, hogy a sertés ára lényegében nem emelkedett, vagy azt sem, hogy az egyéb húsfélék ára sem emelkedett lényegében, sőt a belsőségek ára, amelyekből karácsonykor pörköltet szoktunk csinálni, 3,1 százalékkal csökkent ebben az évben. Mi több, ha étolajjal sütjük meg a termékeket, akkor mindössze 0,4 százalék az emelkedés. De ha karácsonykor kávé is felszolgálja a kedves családtagjainak, akkor azt tudnánk mondani, hogy 0,7 százalékkal csökkent a kávé ára. Ugyanakkor, ha szaloncukrot, csokoládét vagy kakaót kívánna az asztalra tenni, mert karácsonykor azt is szoktunk, azt tudom mondani, hogy szintén nem emelkedett az ára, mert mindössze 0,3 százalék az emelkedés.

Összességében pedig az infláció mértéke 2,8 százalék ma Magyarországon. De emellé hozzáteszem, hogy a jövedelemnövekmény mértéke még az első tíz hónapban 11,7 százalék. Ennek a különbsége több mint 9 százalék; 9 százalék az infláció és a jövedelemnövekmény közötti különbség. Na, ezt nem tudták önök az elmúlt három ciklus kormányzásában elérni, mert önöknél ez a szám mindig fordított volt. Az infláció mindig magasabb volt, mint a kiáramló jövedelem. Na, ezt utánozzák, képviselő úr! *(Taps a kormánypartok padsoraiból. - Nacsá Lőrinc: De mi van a fehérrépával?)*

ELNÖK: Köszönöm, Tállai államtitkár úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége Korózs képviselő úrnak.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Látszik, hogy kabarédélután akar csinálni ebből a kérdésből, államtitkár úr. Nekem ne mondja, hogy az normális dolog, hogy kétszer annyiba kerül a petrezselyemgyökér egy országban, mint a sertéslapocka ára. Ez nem azt jelenti, hogy valami eszméletlenül jól kormányoztak önök és ennyibe kerül a sertéshús kilónkénti ára, hanem azt, hogy elszabadultak az élelmiszerárak, többek között a zöldségárak.

Ön nevétség tárgyává tette azokat a szűkölködőket, akik nem tudnak halászlét és töltött káposztát enni majd karácsonykor - mert ezzel poénkodott itt, államtitkár úr -, ahelyett, hogy inkább arra adott volna értelmes választ, hogy mi van például a tűzifa-kifizetéssel, mert nagyon sokan még befűteni sem tudnak. Az látszik, hogy közel 400 ezer ember van, aki jogosult lenne például az állam által, még a választási kampányban meghirdetett tűzifaakcióra *(Dr. Völner*

Pál: És ti mikor fizetettek tűzifát?), de ezek az emberek nem fognak hozzájutni, egyszerűen azért, mert abból a 12 ezer forintból még a szállítási költséget is nekik kéne fedezni.

Erre kellett volna választ adni, államtitkár úr! De még van egy perce. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ebben az egy percben hallgatjuk államtitkár urat.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Ön humorizál a petrezselyemgyökérrel. *(Zaj. - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Petrezselymet árul!) De ha a tendenciákat nézzük, önöknél '94 és '98 között, az első kormányzásuk idején 20 százalék fölötti volt az infláció. Utána a Fidesz négy évig kormányzott, 10 százalék alá vitte, megfelezte az inflációt. Az azt követő két ciklusban az önök kormányzása idején 5,3 százalék volt az infláció. A következő nyolc évben ezt is megfizették, mert 2,4 százalék volt 2010 és '18 között az infláció.*

Egyébként pedig önök kétszínű politikát folytatnak, és ön is, mert az MSZP *(Arató Gergely: Mennyi volt a fehérrépa, meséljél!)*, amikor kormányon van, akkor a 2,8 százalékos inflációnál követeli az árcsökkenést. Ön pedig azért kétszínű politikus, mert ön sem szavazta meg a halhús és az internet áfájának csökkentését 5 százalékra. Nem szavazta meg egyébként a tej áfájának csökkentését, 2018-ban Korözs Lajos tartózkodott. Nem szavazta meg a baromfihús, a friss tej és a tojás áfájának csökkentését, és nem szavazta meg a sertéshús áfájának csökkentését. *(Nacsa Lőrinc: A petrezselymet megszavazza!)* Ezért kétszínű politikusok önök, tisztelt képviselő úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezt a napirendi pontot is lezárom, és a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirendi utáni felszólalásra jelentkezett Becsó Zsolt, a Fidesz képviselője: „Városi gyásznap” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Salgótarján emlékezik és gyászol néhány nap múlva, december 8-án. Hatvankét évvel ezelőtt a megyeháza előtti téren egy békésnek induló tüntetés Magyarország második világháború utáni történetének egyik legborzalmasabb vérfürdőjébe torkollott.

Miért kellett ennek így történnie? - tehetnénk fel a kérdést. 1956 novemberében még csak szabadságharcunkat gyúrta le a rettenetes túlerő, a forradalom még élt, hiszen munkástanácsok álltak a gyárak, az üzemek, a munkahelyek élén. Az egész országra kiterjedő, átfogó ellenállás megrögzöttelte a Kádár-kormány tagjait és talpnyalóit. Ezért ördögi tervet eszeltek ki a kettős hatalom felszámolására, azaz a munkástanácsok megtörésére, a tömegek megfélemlítésére. Ehhez kellett egy létszámában elégséges, minden aljasságra és brutalitásra zokszó nélkül kapható karhatalom. Novemberben felállították a karhatalmi

ezredeket Budapesten. A megyeszékhelyeken és nagyobb vidéki városokban az MSZMP vezetői elsősorban a forradalom alatt sérelmet szenvedett párt- és állami vezetők, a káderekből, az illegalitásból előlépő ÁVH-sokból szervezik az első karhatalmista egységeket, közvetlen pártvezetői fennhatósággal. A megyék élén megjelennek a karhatalom kinevezett parancsnokai, Nógrádban Házi Sándor vezérőrnagy.

Egy, a városunk életét nagyban befolyásoló mondat a központi vezetőség határozatából így hangzik: „Egyes góccokat erőteljesebben kell karhatalommal védeni, és itt a szervezést is gyorsítani kell: Miskolc, Pécs, Salgótarján”. A tanácskozás jegyzőkönyvében fennmaradt még Uszta Gyula döntése, amely nem hagy kétséget a vezetők elszántságát illetően, idézem: „a karhatalom tömeges és vért nem kímélő” alkalmazására.

De vissza az egyes góccokra! Miért is kell a legjelentősebb munkásvárosokat, Miskolcot, Pécsét, Salgótarjánt erőteljesebben védeni és kiktől? Csak nem a munkásoktól? De igen, hisz pillanatnyilag övük a hatalom a valódi munkástanácsok működése által. Nos, ez a hamisítatlan kommunista skizofrénia, a munkáspárt kormány a munkáspárt vezetésével a munkásörökkel védelmi meg a munkásokat a munkáshatalomtól.

Tisztelt Emlékezők! Az új fegyveres erők tömeges alkalmazására december elején megszületett a döntés. Céljuk nyilvánvalóan a forradalom utóvédharcának megtörése, a forradalom résztvevőivel szemben pedig a kegyetlen megtorlás és elrettentés. A karhatalmi akciók egyik formája volt a sortűzek alkalmazása. Ezek szembeütő sajátossága, hogy elhatározói lényegében tömeggyilkosságra törekedtek. Megindult a bosszúhadjárat Tatabányától Egerig. A bolsevik tulajdonságú hatalom Salgótarjánban is csapdát állított. Aznap hajnalban ávós és szovjet egységek letartóztattak két munkástanács vezetőt, ami hatalmas felháborodást váltott ki a városban. A letartóztatások hírére több ezer tisztességes munkásember a megyei tanács és a salgótarjáni rendőrkapitányság épülete elé vonult. Követelték a letartóztatottak azonnali szabadon bocsátását, a szovjet csapatok kivonását, a Kádár-kormány lemondását, és szidalmazták a kivezényelt karhatalmistákat is. Az első lövés a megyei tanács előtt dördült el, ahol csak karhatalmisták tartózkodtak. Majd egy hanggránát felrobbanását követően a pánik fokozódott mindkét oldalon, sőt a rendőrség előtt felsorakozó szovjet alakulatok és a rendőrségen tartózkodók fegyverei gyilkos tüzet zúdítottak a békés tüntetőkre. Beteljesült Marosán elvtárs ígérete. Véres testekkel lett teli az utca.

A sortűz következtében 136 személyt szállítottak kórházba. Ezek közül 27 fő már holtan érkezett az egészségügyi intézménybe, 19 fő pedig a kórházban vesztette életét. Tehát 46-an - 33 férfi, 2 fiúgyerek, 11 nő - vesztették életüket a sortűz következtében, de köztük egyetlen karhatalmi egyenruhát viselő egyen nem fordult elő. A hatalom a lezajlott véres események miatt a munkástanácsot feloszlatta. December 13-án Hargitay Lajos és Hadady Rudolf agyonkínzott és szitává lőtt tetemét az Ipolyból emelték ki.

(15.00)

Salgótarján azzal váltotta ki a hatalom megküldött gyűlöletét, hogy itt a munkásság utasította el Kádár rendszerét. Mégis, amire a legbüszkébbnek kell lennünk, az az, ahogyan városunkban a munkásszolidaritás működött. Az első hívó szóra ezek indultak munkástársaik kiszabadulását követelni, pedig akkor már minden józan ember tudta, hogy az életével játszik, de az emberekben a félelemnél is erősebb volt a bajtársiasság, a szolidaritás parancsa.

Tisztelt Képviselőtársaim! Emlékezzünk az összes hősré és áldozatra! Rájuk emlékezzünk, de a gyilkosokat se felejtsük! Ha igaz, amit Márai óta tudunk, hogy mindig új élet lesz a vérből, akkor itt, Salgótarjánban igenis lesz élet, lesz jövő, de azt már nekünk és fiainknak kell olyanná alakítani, hogy azok előtt se kelljen szégyenkezniük, akiket most gyászolunk. Gyászolunk és emlékezzünk. Úgy kell visszatérni minden évben drága halottaink emlékéhez, mint '56 eszméjéhez, mert ez a záloga annak, hogy megőrizhessük azt a szabadságot, amit ők maguknak és társaiknak nem tudtak ki-harcolni, de nekünk kiszenvették.

Tisztelt Ház! Emlékezzünk a salgótarjáni hősökre (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.), akiktől örökbe kaptuk a szabadságot! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm, Becsó Zsolt képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony: „Bűntudatkeltés és történelemhamisító manipuláció” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt nyolc év alatt sem készült egyetlenegy, a magyar történelem dicső időszakait bemutató film a Magyar Nemzeti Filmalap támogatásával. Újabb évtizedet pazaroltunk tehát el, miközben egyébként a Fidesz-kormány első intézkedése volt a film területén, hogy a Magyar Történelmi Filmalapítványt megszüntette. Pedig ahogy az egyszerű viccbe is mondják, igény lenne rá, hiszen minden idők legnézettebb magyar filmje az Egri csillagok, amelynek az idén ünnepeljük az 50 éves évfordulóját, ami egyrészt ünnep, és ha az azóta eltelt 50 évet vesszük figyelembe, akkor viszont sokkal inkább szégyenkeznivalónk van.

Az igényt mutatja egy valamivel frissebb film, A Lovasíjász megalkotása is, amelyet ugyanakkor nem támogatott a Filmalap, sőt moziban sem játszották, mégis a megjelenésének az évében többen látták ezt az egy filmet, mint a Filmalap által támogatott összes filmet abban az évben. Tehát hogy ezzel kapcsolatban óriási társadalmi igény van, az ezekből a példák közül is nyilvánvaló, mégis a kormányzat egész egyszerűen nem hajlandó ezt a választói akaratot figyelembe venni.

Az, hogy a HVG hasábjain ezt az elvárást még mindig kretén nacionalista giccsnek nevezik, azon talán nem kell csodálkoznunk, ugyanakkor egy magát nemzetinek valló kormány igenis felismerhetné annak a jelentőségét, hogy milyen óriási szükség lenne a

fiatalságnak is a nemzeti identitásra, a magyar nemzeti büszkeségre való nevelésére, és ehhez mennyire fontos eszköz a kultúra általában, de ezen belül a film mennyire hatásosan meg tudja ragadni a fiatalokat. Múlt héten beteg volt az ötéves kisfiam, és vele is otthon megnéztük az Egri csillagokat, azóta is a törökök ellen játszik, amikor kardozik a testvérével, és azon vitatkoznak, hogy ki legyen a török, és ki legyen a magyar, tehát már egy négy- és ötéves kisfiúra is ilyen hatással tud lenni egy olyan film, amit 50 évvel ezelőtt forgattak.

Nyilvánvalóan nem lehet elvonatkoztatni Andy Vajna személyétől sem, aki egy világpolgárként, ki kell mondanunk, a magyar nemzeti kultúrától személyiségében is teljesen idegen ember, tehát nem várható el az, hogy amíg ő teljhatalmú vezetője mindennek, ami Magyarországon filmmel kapcsolatos, addig a magyar történelmet hitelesen bemutató filmek készüljenek. Azt pedig, hogy az SZDSZ tovább él, a Filmalap vezérigazgatójának a személyében, Havas Ágnes személyében is láthatjuk, aki köztudottan a volt SZDSZ-nek a köreihez tartozik, ráadásul a Filmalap támogatásaiból a legtöbbet nyert producer az ő volt élettársa, aki 5 milliárd - ötmilliárd - forintnyi támogatást nyert el producerként a Filmalap fennállása óta. Erre azért Budapesten is csettintenek, ahogyan a falusi szleng szól.

Legutóbb a Hunyadi-film verte ki a biztosítékot, illetve annak a forgatókönyve, amelyet Szász Jánosra bízta, valami szintén felfoghatatlan döntésnek a következtében. Hála istennek, ennek következtében már kormányzati körökben is legalábbis a médiában megjelentek bíráló vélemények, elsősorban a Pesti Srácok és a Magyar Idők hasábjain olvashattunk ilyet. Amikor oldalanként nagyjából 1 millió forintért valaki olyan forgatókönyvet ír Hunyadi Jánosról és a nándorfehérvári diadalunkról, amelyben horvát huszárokkal, lovári pattantyúsokkal és héber tüzerekkel köt szövetséget Hunyadi János, aki egyébként magának a filmnek csak a végén jelenik meg, tehát már majdnem a 90 százaléka lezajlott a filmnek, és a végén jelenik meg maga Hunyadi János, aki a magyar történelem egyik legnagyobb alakja, a nándorfehérvári diadal pedig a magyar történelem egyik legjelentősebb eseménye volt, akkor azért a felháborodásunkat igen nehéz visszafogni. Már csak azért is, mert Hunyadival kapcsolatban van egy olyan ember, van egy olyan író, nevezetesen Bán Mór, aki már letett valamit az asztalra, tisztelt képviselőtársaim, ugyanis az ő eddig megjelent kilenc kötetét több mint 150 ezer példányban adták el Magyarországon. Ez nem kis teljesítmény abban a világban, amelyben most élünk, és ez a regénysorozat sokkal hűebben mutatja be ezeket az eseményeket, mint akár Szász Jánosnak ez a fércmunkája, amelyet az is minősít, hogy egyébként például babgulyást esznek meg Amerika felfedezése előtt ebben a forgatókönyvben.

Sokkal inkább kellene tehát Bán Mórra és az ő szellemiségét képviselő írókra és művészekre számítanunk a nemzeti identitás megerősítésében, hogy a magyar embereknek ne Szulejmánról kelljen tévéorozatokat nézniük.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dúró Dóra képviselő asszony. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Fülöp Erik képviselő úr: „A korrupcióellenes ügyészség felállításáról” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. FÜLÖP ERIK (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A politika szó hallatán az átlagembert leginkább az undor és a megvetés fogja el, ez pedig nagymértékben köszönhető annak, hogy az elmúlt 30 évben a kormányzati ciklusokban egymást váltották a kisebb-nagyobb politikai korrupciós botrányok. Sajnos 2018-ban eljutottunk arra a pontra, hogy kimondhatjuk, hogy az állami korrupció intézményesített lett. Ez azért is hatalmas nagy probléma, mert nemcsak a politikát mint művészetet járatták le a korrupkt politikusok, hanem azért is, mert súlyos milliárdokat, sőt azt gondolom, szinte több száz milliárdot vesznek ki évente vagy ciklusonként a tisztességesen dolgozó magyar adófizetők zsebéből.

Azt láthatjuk, hogy a jelenlegi rendszer nem elég-séges a korrupció megfékezéséhez, a jelenlegi ügyészségi rendszeren változtatni szükséges. Teljességgel elutasítja a Mi Hazánk Mozgalom azt a fajta, elsősorban ellenzéki javaslatot, amely a korrupció elleni küzdelemben a nemzethatárainkon kívül próbálna helyezkedni, és egy külső szervezetnek, mégpedig az Európai Ügyészségnek a kezébe helyezné a magyar korrupcióellenes harcot.

Mi egyértelműen úgy látjuk és azt tartjuk, hogy a magyar embereknek egy ilyen súlyos belügyet szuverén államként, szuverén döntésként saját maguknak, saját maguknak kell eldönteni és a korrupció ellen hatékonyan harcolni. Erre vannak nemzetközi példák. Elég csak a román példára tekinteni, ahol korrupcióellenes nemzeti ügyészséget sikerült felállítani, és a korrupkt politikusbűnözőket felelősségre vonni és súlyos büntetésekkel elítélni.

Az a fajta ellenzéki kezdeményezés, amely az Európai Ügyészséghez történő csatlakozást tartaná elengedhetetlennek, azért sem helyénvaló vagy helytálló, mert gondoljunk bele, hogy az elmúlt években is az Európai Unió Csalás Elleni Hivatala, az OLAF nyomozhatott, harcolhatott a korrupció ellen Magyarországon is - láthatjuk, hogy milyen sikereket ért el. Azt gondolom, hogy jelentős eredményeket nem tudott felmutatni az elmúlt években az OLAF. Nemhogy nem tudta visszaszorítani, de egyáltalán gátolni sem tudta a korrupció, a politikai bűnözés terjedését.

A Mi Hazánk Mozgalom éppen ezért azt gondolja egyedül elfogadhatónak és célravezetőnek, ha Magyarországon egy önálló és független korrupcióellenes ügyészséget állít fel a Magyar Országgyűlés. Ezért a Mi Hazánk Mozgalom minden lehetséges eszközzel küzdeni fog, harcolni fog, hogy ez az ügyészség felállhasson, hogy valóban független, önálló, a büntetőjog és a nyomozati jog terén nagy szakértelemmel rendel-

kező ügyészek vehessék fel a korrupkt politikusbűnözőkkel a harcot, és végre ezek a személyek rács mögé kerülhessenek.

(15.10)

Nagyon fontos megemlítenünk, hogy ez nem egy egyszemélyi vezetésű szervezet lenne az elgondolásunkban, hanem egy olyan tanács, egy olyan ügyészségi felső grémium látná el a magyar korrupcióellenes ügyészség vezetését, amelybe minden ellenzéki vagy minden kormányon lévő párt delegálhatna tagokat, így kiküszöbölhető lenne az, hogy egy személy bármi-féle befolyással rendelkezessen erre a szervezetre.

Éppen ezért a Mi Hazánk Mozgalom törvénymódosító javaslatot fog kezdeményezni, pontosan azért, hogy a korrupkt politikusok elnyerhessék méltó büntetésüket, rács mögé kerülhessenek végre, a politikába vetett bizalmat és hitet visszaállíthassuk, és nem utolsósorban azt a sok-sok milliárdot, azt a több száz milliárdot, amelyet korrupkt politikusbűnözők elloptak a magyar adófizetőktől, végre visszakaphassák a magyar dolgozók. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Fülöp Erik képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ágh Péter, a Fidesz képviselője: „Celldömölk évfordulójára” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Választókerületem egyik gyönyörű városa Celldömölk. Vas megye keleti részén fekszik, a Kemenes-alján, a festői Ság hegy mellett. Celldömölk hamarosan nagy évfordulóra készül: arra emlékezik, hogy 40 éve lesz annak, hogy várossá avatták. Ebből az alkalmából itt, az ország Házában is szeretném felhívni a figyelmet a településre, hogy kifejezzem tiszteletemet mindazok előtt, akik egykor és ma celldömölkiként életükkel, munkájukkal Celldömölköt is gazdagabbá tették.

Történelme messzire nyúlik. Az Árpád-házi királyok alatt itt feküdt Pordömölk, ahol apátság működött, amelyről ma is tanúskodnak a romok. E monostor virágkora a XIV. században volt, birtokai messze terjedtek, egy ideig hiteles hely funkciót is betöltött, később azonban hanyatlásnak indult. Pordömölk mellett Nemesdömölk is a város egyik fontos alkotó-eleme, amelyet hitújítással kapcsolatos mozgalmak tettek jelentőssé. Bár sok csapás érte, új életre kelt. Ezt mutatja, hogy 1744-ben készült el evangélikus temploma, ahol több püspököt is szenteltek. Berzsenyi Dániel is itt kötötte házasságát. Ezen templom alapjaira 1897-ben építettek újat.

A harmadik fontos hely, amelyet ki kell emelnünk, ha a mai Celldömölk kialakulását vizsgáljuk, akkor az Kiscell, vagy ahogy sokáig emlegették, Kis-máriacell volt. Ennek kialakulása Koptik Odó nevéhez kötődik, aki az ausztriai Mariazellből hozott Mária-szobor révén kezdett itt templomépítésbe. A munkálatok során a kút ásása közben a kútásó fejére súlyos

kő hullott, halottnak hitték, mégis felgyógyult. E csoda eset révén egyre több zarándok érkezett. Celldömölk ma is látható szép látványossága a barokk templom, ahol Mária szobrát őrzik, 270 éve, 1748 őszén készült el. 1760-ban pedig megkezdték a kolostor építését is. Egyre többen települtek ide, köztük németajkú kereskedők, iparosok, 1790-ben már négy vásárra jogosító szabadalmat kapott. 1848-ban, ahogy Sárváron, úgy Kiscellben is Batthyány Lajos, későbbi mártír miniszterelnökünket választották országgyűlési képviselőnek.

A dualizmus alatt komoly fejlődési lehetőséget hozott a vasút, hiszen több vonal is elérte. Ebben az időszakban már egyesületek, csendőrség, adóhivatal, oktatási intézmények és a Felsőbüki Nagy Sándor adományából épült kórház is működött a településen. Miután Kiscell és Nemesdömölk összeépült, létrejött Celldömölk, amely a XX. század megpróbáltatásai alatt is mindig kereste a megmaradás lehetőségét. Az első világháborúban 81 fiát áldozta fel. 1934-ben megépítik a Ság hegyen a trianoni emlékkeresztet, amely ma is a legnagyobb ilyen emlékmű. A második világháború az elvesztett katonák mellett a város épületeit is megviselte. 1950-ben Celldömölk egyesült az ősi Alsóság településsel, amely arról is nevezetes, hogy hosszabb ideig volt ott plébános Kresznerics Ferenc, a híres nyelvész, akit ma sem felejtik el a magyarság. A második világháború után jött létre a Berzsényi Dániel Gimnázium, amely ma is jelentős a szakképző intézménnyel együtt a térségbeli fiatalok jövője szempontjából.

Csak röviden soroltam fel pár alkotóelemet, amelyek hozzájárultak ahhoz, hogy legyenek alapok, amelyek révén a mai Celldömölk létre tudott jönni. Nemsokára a település arra emlékezik, hogy 40 éve lesz annak, hogy várossá avatták. Ekkor egyesült Izsákfával is. A XXI. században is keresi a helyét, ma már fürdője és a Ság hegy révén a turisztika világában is megtalálja azt. Láthattuk azt, hogy évszázadokon keresztül mindig volt valami, valakik, akik előrébb vitték a települést. Egy dolog, azt gondolom, hogy évszázadokon át közös volt mindenkiben, aki tenni akart Kemenesalja szívéért: szerették ezt a helyet, és tudták azt, hogy személyes munkájuk által az otthonuk is gyarapodik. Köszönet ezért a város egykori és mai polgárainak.

Magyarország Kormánya számára fontosak a celldömölki emberek, így több fejlesztés megvalósítására nyílt lehetőség az itt élők érdekében. Csak pár példát sorolnék: megújult a bencés kolostor, új rendelőintézet épült, megújult a Berzsényi Gimnázium és a sportpálya, új kosárlabdacsarnok épült, az asztalitenisz-csarnok építése folyamatban van. Új épületrésszel bővült a Szent Benedek Általános Iskola, új fogorvosi és védőnői rendelők kerültek kialakításra, elkezdődött a vasútállomás felújítása, ahol P+R parkoló is épülhetett. Megszépült az izsákfai parkerdő, Izsákfán szennyvízrendszer is épült. Pályázatok révén lehetőség nyílik a helyi piac állapotának korszerűsítésére, turisztikai, óvodai és bölcsődei munkálatokra, Alsóság városrész központjának fejlesztésére és a leromlott városi területek rehabilitációjára. Köszönet ezért

a kormánynak. A legnagyobb hálával azonban Celldömölk lakosainak tartozunk, akik mindennapi munkájukkal, gyermekeik lokálpatriotizmusra nevelésével teszik a legtöbbet az otthon adó településükért.

Tisztelt Ház! Celldömölk várossá avatásának 40. évfordulóján isten éltesse a város valamennyi polgárát! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ágh Péter képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Fónagy János képviselő úr, államtitkár úr, a Fidesz részéről: „Száz éve hunyt el Quittner Zsigmond” címmel. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Pest és Buda története hosszú múltra tekint vissza. Városképeinek meghatározó jegyei már a XVIII. század végén kialakultak, a XIX. század első felének nagyszabású építkezései pedig a későbbi nagy Budapest kibontakozását jelezték előre.

A kiegyezést követően a közlekedés forradalma a vasúthálózat kiépítésével megnövelte a város szerepét az ország gazdasági vérkeringésében, a kereskedelmi tőkefelhalmozás pedig utat nyitott a nagyarányú iparfejlődés előtt. Az 1872-es városgyógyítást követően létrejött Budapest az 1890-es évekre modern nagyvárosi formát öltött. A fejlődés következtében a főváros népességvonzó ereje ugrásszerűen megnövekedett, ami alapvetően meghatározta a következő évek városfejlesztési politikáját. Budapest a polgári Magyarország fővárosi követelményeihez igazodva a korszak igényeinek megfelelően kidolgozott tervek alapján fejlődött. A Fővárosi Közmunkák Tanácsa 1872-ben készítette el a pesti oldal rendezési tervét, amelynek alapján két új főforgalmi út épült, 1874-ben adták át az Andrássy Gyula gróf által is kiemelten kezelt és ma nevét viselő pesti sugárutat, amely ma Andrássy út néven Budapest első európai színvonalú sugárútja lett.

A rendezési terv alapján 1896-ban a Nagykörút is megnyílt a nagyközönség előtt. Az építkezések révén új súlypontok jöttek létre Budapesten, a pesti oldalon kiépült a Dunakorzó palotasora, megépült számos nagyszabású épület. Ezen irányzat képviselőjeként írta be magát Budapest építészeti történetébe az a száz évvel ezelőtt elhunyt Quittner Zsigmond, aki a Fővárosi Közmunkák Tanácsa, az Országos Középítési Tanács, majd a Magyar Építőművészek Szövetségének elnökeként oroszánrészt vállalt a főváros és Magyarország középítkezéseinek irányításában.

Quittner Zsigmond 1857-ben született Budapesten. Tanulmányait a müncheni politechnikumban végezte, az 1880-as évek elején érkezett haza Budapestre, ahol számos tervpályázatot megnyert. Az első jelentős műve a Budapesti Izraelita Hitközség Andrássy út 111. szám alatti fiúárvaháza, amelynek helyén ma egy Hajós Alfréd tervei szerint épült ház áll. Az utókor számára ismertebb, Quittner Zsigmond nevével fémjelzett épületek közül kiemelkedik a VI. kerületi Fasori Gimnázium, fasori szanatórium - ez volt

később a belügi kórház -, majd pár hónappal később a magyar irodalmi élet egyik legjelentősebb helyszíné-
ként számontartott s ma is ezen a néven működő
Centrál Kávéház és épülete.

(15.20)

1889-ben tervei alapján adták át az Örökmozgó
Filmszínház épületét, majd a Hírlapírók Nyugdíjinté-
zetének palotáját az Alkotmány utcában. Az építés
1890-ben fejezte be a Budapesti Mentőegyesület szék-
házát a Markó utca 22-24. szám alatt, amely eredeti
rendeltetését megtartva ma is az Országos Mentőszol-
gálat központi épületeként funkcionál.

1891-ben épült fel a jelenleg Budapest VII. kerü-
leti önkormányzatnak otthont adó korabeli Meteor
Szálló, amelynek néhány hónapig Ady Endre is ven-
dége volt. Quittner Zsigmond és Alpár Ignác keze
nyomán 1905-re készült el Magyarország első bankjá-
nak, az egykori Pesti Magyar Kereskedelmi Banknak
az új székháza, amely épületben 1950 óta Magyar-
ország Belügyminisztériuma működik.

Quittner Zsigmond és a Vágó-fivérek munká-
jaként 1907-ben fejeződött be a londoni Gresham
Életbiztosító Társaság budapesti székházának építé-
se, amelynek helyén 2004-ben épült fel a Four Sea-
sons Hotel. Földszintjén az egykori híres Gresham
Kávéház működött, ahol a Gresham-körnek nevezett
művészeti társaság tartotta összejöveteleit. A Gre-
sham-palota 1987 óta számos más Duna-parti épü-
lettel együtt a világörökség része.

Quittner Zsigmond a millenniumi kiállításra ter-
vezett építészet alkotásaiért megkapta a Ferenc Jó-
zsef-rend lovagkeresztjét, majd a közügyek terén
szerzett érdemeinek és építőművészetének elismeré-
seként a zsidó családba született építész magyar ne-
mesi címet kapott, amelyhez a király 1905-ben a Vág-
falvi előnevet adományozta. Nyughelye Budapesten a
Salgótarjáni úti zsidó temetőben található, amelynek
felújítását jelenleg a kormány elkezdte, s reményeink
szerint az elkövetkezendő időszakban Budapest egyik
kiemelkedő idegenforgalmi és építőművészeti (*Az el-
nök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*)
helyeként lesz megtekinthető. Köszönöm a türelmét.
(Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy János képvil-
selő úr, államtitkár úr. Szintén napirend utáni felszó-
lálásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asz-
szony, az LMP képviselője: „Mire és miért vár a Kor-
mány a súlyos egészségi és környezeti kockázatot je-
lentő kiskunhalasi veszélyeshulladék telep kármenté-
sítését biztosító intézkedésekkel?” címmel. Ön a szó,
képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szé-
pen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A rendszerváltás
előtt Magyarországon a nehézipar következtében na-
gyon sok területet elszennyeztek, nagyon sok terület
maradt, ahol ott maradt a veszélyes hulladék, és ve-
szélyes anyagok maradtak ott, amelyek egyértelműen
veszélyeztetik a környezetünket. A rendszerváltás

után ezeknek a területeknek a kármentesítésére el-
indult egy országos kármentesítési program, amiről
tudjuk, hogy sok-sok milliárd forintba került. Sajná-
latos módon ezeknek a területeknek a kármentesítése
a Fidesz kormányzásának ideje alatt lelassult. Azt
nem állítjuk, hogy nem történt teljesen semmi, de
nem abban az ütemben halad, ahogyan kellene. Rá-
adásul azt is tudjuk, hogy a beruházásokat általában
zöldfelületeken valósították meg, ahelyett, hogy a bar-
namezős beruházásokat részesítették volna előnyben.

Sajnos, az utóbbi időben elég sok helyről érke-
nek lakossági panaszok hozzánk, amelyek pontosan
arról szólnak, hogy ott, a közvetlen környezetükben
már veszélyeztetve érzik magukat. Arról szólnak ezek
a panaszok, hogy ott a talajt és a természetes ivóvizet,
talajvizet elszennyezik ezek a területek. Sajnos, azt is
tudjuk, hogy ezeknek az örökölt szennyeződéseknek
az a legnagyobb veszélye, hogy sokszor az emberi
szem előtt azok rejtve maradnak a talajban, és eljut-
nak a felszín alatti vizekbe. Akkor válnak már egyér-
telművé, amikor közvetlen veszélyt jelentenek az élő-
világra és az emberi egészségre. Tehát itt valamit
biztos, hogy tenni kell.

Viszont az különösen sajnálatos, hogy nemcsak a
rendszerváltás előtti időszakban történtek ilyen
szennyezések, hanem a rendszerváltás utáni időszak-
ban is újabbak keletkeztek. Sajnos, ez azt jelenti, hogy
ezek megelőzése érdekében a kormányzat nem végez
megfelelő munkát, és nem teljes felelősséggel vélemé-
nyezi az ilyen kérelmeket. Erre példa a Kiskunhalas
határában gondatlanul tárolt nagy mennyiségű veszé-
lyes hulladék.

Tulajdonképpen Kiskunhalastól, a lakóházaktól
mintegy 100-150 méterre található egy ilyen
veszélyeshulladék-lerakóhely. Nemrégem szemé-
lyesen is jártam ott, és saját szememmel láttam, hogy
festékek, oldószerek, olajok, egészségügyi veszélyes
hulladékok, laboratóriumi vegyszerek maradványait
tárolják sérült, repedt hordókban és műanyag tá-
rolókban teljesen szabálytalanul, szigetelés nélkül a
puszta földön. Azt is lehetett látni, hogy a vegyi anya-
gok egy része kijutott a környezetbe, és a többi csak
idő kérdése, hogy ami még ott van, az is kijusson.

Azt is tudjuk, hogy az illetékes Alsó-Tisza-vidéki
Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Fel-
ügyelőség annak idején civil szervezetek tiltakozása
ellenére adta ki az engedélyt. A határozat több mint
400-féle veszélyes hulladék begyűjtésére és szállításá-
ra vonatkozott, több tízezer tonna mennyiségben.
Alig egy évvel később, 2011 elején szabálytalan hul-
ladékkezelésért már több mint 85 millió forintos
bírságot állapított meg a hatóság, ám ezt végül nem
szabták ki a Bács-Reál Kft.-re, csak figyelmeztetést
küldtek.

A helyzet azonban nem javult, így 2011 végén a
környezetvédelmi hatóság illegális hulladéktárolás
miatt betiltotta a cég további tevékenységét. A tulaj-
donos még akkor - azt azért tudjuk, hogy nagyon rafinál-
ták és dörzsöltek az ilyen cégek -, 2011-ben más
nevére íratta át a céget, a veszélyes hulladék pedig
azóta is, immár sokadik éve áll ott elhagyatottan a
telepen.

Hosszú évek alatt bírságok, perek követik egymást, de úgy látjuk, hogy ez a megoldás szempontjából csak idővesztés. Azt gondoljuk, és ebben biztosak vagyunk, hogy nem lehet megvárni egy ilyen procedúra végét, mert ez idő alatt a kockázatok, a károk és a kármentés költségigénye nagyon drasztikusan nő. A veszélyes hulladékot, amit ott találhatunk ezen a telepen, haladéktalanul biztonságos helyre kellene szállítani és ártalmatlanítani (*Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy a sérült hordókból ne szennyeződhessen tovább a környezet.

Bízunk abban, hogy mihamarabb a kormányzat dönt és megteszi a szükséges lépéseket a kár elhárítása érdekében. (*Taps az ellenzéki pártok padsorai-ban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ungár Péter, az LMP képviselője: „Afázia kérdés Magyarországon” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

UNGÁR PÉTER (LMP): (*Hangosítási hiba.*) Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Az afázia egy olyan ismeretlen fogalom, amivel nagyon keveset foglalkozunk mind a törvényalkotás, mind a kormányzat szintjén. Ez egy olyan agysérülést jelent, amelynek utóhatásaként kommunikációs problémák lépnek föl egy adott betegben, ez afáziás állapotot jelent, amikor nem tud sem úgy beszélni, sem úgy érteni, mint ahogy korábban.

ELNÖK: Bocssásson meg, valami nem működik, vagy a mikrofonja nem a sajátja. A sajátja? Az biztos? (*Ungár Péter: Nem. Arató képviselő úr is örült volna. - Derűltség.*) Kezdjük előlről, képviselő úr!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen. Köszönöm a türelmét, és elnézést kérek. Szóval, az afázia egy olyan ismeretlen fogalom, amivel nagyon keveset foglalkozunk mind a törvényalkotás, mind a kormányzat szintjén. Ez egy olyan agysérülést jelent, amelynek utóhatásaként az adott beteg nem tud kellően kommunikálni, sem beszélni, sem érteni, sem írni. Ugyanakkor belül ezek a gondolatok megmaradnak, tehát ez semmilyen szinten nem jelent szellemi fogyatékossgot. Pontosan ezért ez egy lelkileg nagyon megterhelő állapot, hívják is a némák börtönének, hiszen az adott beteg belül ugyanazokat a folyamatokat, gondolati folyamatokat éli át, mint a betegségét megelőzően, csak nem tudja ezt kommunikálni a nagyvilággal.

Az a helyzet, hogy ez egy egyre nagyobb probléma Magyarországon, hiszen egyre gyakoribb azon szív- és érrendszeri betegségeknek a száma, amelyek következményeként az afáziás állapot kialakulhat, a leggyakoribbak az agyvérzés és az agytrombózis, de egyéb okai is lehetnek.

Amennyiben ilyenkor a bénulás a jobb oldalát érinti a betegnek, akkor a beszéd, írás, olvasás és számolás készsége jelentősen csökken. Csak hogy számot

mondjak, évente 42 ezer stroke-os beteget tartanak nyilván, és ezek közül körülbelül 30 százalék semmilyen afáziás rehabilitációs eljárásban nem részesül. Jelenleg Magyarországon egyetlenegy komoly intézmény foglalkozik ilyen rehabilitációval, ez az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet. A többi kórházban pedig vagy egyáltalán nincs, vagy nagyon kevés munkaórában van lehetőség klinikai logopédus vagy neuropszichológus kihasználására.

(15.30)

Az a helyzet, hogy ezek a betegek egy törvényi probléma miatt, ha kikerülnek az egészségügyi intézményből, nem számítanak betegnek, amennyiben például egy trombózis után fizikai, egyéb tünete nincs az afázia mellett. Ez azt jelenti, hogy mondjuk, a háziorvos felírhat számukra gyógytornát vagy gyógymasszázst, de logopédusi segítséget szinte törvényileg lehetetlen fölírni ilyen esetben. A rehabilitáció adott esetben több évet jelent. Az EU-s norma az, hogy négy-öt évre heti két-három ilyen foglalkozást kellene biztosítani, ez ugyanakkor Magyarországon egyáltalán nem áll rendelkezésre. Az a tíz- vagy húszórás állami támogatás, amiben összesen ilyenkor részesül - és legtöbbször ebben is csak akkor is részesül, ha tehát fizikai tünet is jár mellé -, az egyáltalán nem elégséges arra, hogy például valaki valamilyen formában vissza tudjon térni a munkaerőpiacra.

A társadalombiztosító ráadásul csak az otthonápolás keretében tudja a logopédus óráit ingyen biztosítani. Ilyenkor, ha több tünetegyüttes van, akkor a beteg döntésre kényszerül, hogy vagy a logopédiai segítséget vegye igénybe, vagy egyéb segítséget, ami ugyanezen forrásból jönne. Ráadásul Magyarországon abszolút számban is nagyon kevés a logopédus, de ezen logopédusok nagy része olyan egyéb, jövedelmezőbb módon próbál teljesen érthető módon pénzt keresni, ami miatt nem maradnak benne az egészségügyi ellátórendszerben.

Az Afázia Egyesület az, amely ezeket az embereket tudja segíteni. Ezt Dallos Zsuzsanna hozta létre, aki egy rokkanttá nyilvánított személy, aki szintén stroke-on esett át, és azóta is az ő egyesülete az, amelyik szinte a legtöbb segítséget nyújtja ezeknek az embereknek. Innen is, a parlament falai közül is meg kell neki köszönni azt a fáradhatatlan több éves munkát, amit eziránt végzett.

Az a helyzet, hogy bár a kormány - ha lenne válassz egy ilyen felvetésre - elmondaná, hogy igaz, hogy megduplázta az Afázia Egyesület támogatását, ez így is 2018-ban csupán 7,4 millió forintot jelent. Ez éves szinten minimális összeg. Ebből ez az egyesület sem a logopédusokat, sem egyéb szakembereket nem tud finanszírozni, nem tudja finanszírozni a foglalkozásokat, ráadásul még adomány útján kellett beszerezniük azt a helyiséget is, ami nem akadálymentesített, ami az irodájukat jelenti.

Az egyesület többször fordult az alapvető jogok biztósához. Az alapvető jogok biztosa ki is mondta: nem törvényszerű az, hogy a fogyatékossgai összegek

között ilyen jelentős eltérések vannak. Továbbá törvényellenes az is, hogy a végrehajtásban, amit a törvény rendeleti úton szabályoz, a felnőttek ilyen problémája nem szerepel. Az a helyzet tehát, hogy itt van egy jogszabályi rendelkezésben egy nagyon komoly hiány, amit ez a Ház tudna orvosolni több tízezer magyar ember megsegítése érdekében; egy olyan hiány, ami lehetetlenné teszi azt, hogy ezeknek az embereknek méltó életük legyenek, visszakerüljenek a munkaerőpiacra, vagy olyan módon éljenek, ahogy azt egy erős Magyarországon megkívánánk.

S bár van ez az egyesület, ami nagyon fontos munkát végzett, és ismételten szeretnénk Dallos Zsuzsannának megköszönni a munkáját, ez nemcsak az ő munkája kellene hogy legyen, hanem a magyar kormányé is. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ungár Péter képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! „Ami, ma nem hangzott el a T. Házban, pedig kellett volna róla beszélni” címmel jelentkezett napirend utáni felszólalásra Lukács László György, a Jobbik képviselője. Őné a szó, képviselő úr, 5 perces időkeretben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Az ENSZ december 3-át a fogyatékos emberek világnapjává nyilvánította 1992-ben. Mindezt azért, hogy felhívja a balesetben, betegségben vagy katasztrófák következtében fogyatékosá vált embertársaink problémáira a figyelmet. Fel kell rá hívni a figyelmet így a mai napon is, hogy mit jelent fogyatékkal élni, mit jelent fogyatékkal élő családban élni, illetve velük dolgozni, hiszen ez az a nap, amikor legalább egy napra meg tudunk állni, és meg tudunk valamilyen módon emlékezni ennek a társadalmi osztálynak, ennek a társadalmi résznek a problémáiról.

Hogy mekkora kihívást is jelent ez a probléma, illetve a fogyatékosággal élők helyzete mennyire érinti a társadalmat, a 2016. évi mikrocenzus nagyjából meg tudta határozni egy 408 ezer főben azokat a személyeket, akik önbevallás alapján fogyatékkal élőként tekintenek magukra, illetve azokat, akik a hozzátartozóikat akként kezelik. Hogy ez eloszlásban mégis mit jelent, ez 4,3 százaléka a lakosságnak. Közülük a legnagyobb csoportot a mozgássérültek jelentik, ők 190 ezren vannak önbevallás alapján, míg a gyengénlátók közel 70 ezren, a nagyothallók 55 ezren vannak.

Hogy generálisan beszélünk erről az egyébként rendkívül sokféle fogyatékosággal rendelkező csoportról, talán nem is helyes, éppen ezért úgy gondoltam, hogy egypár olyan problémát, életszerű problémát szeretnék mutatni, ahol a társadalom érintkezik vagy egyáltalán nem érintkezik a problémával, és nem is tudja, hogy milyen nehéz ez az élethelyzet.

Az egyik - egészségügygel foglalkozó képviselőként - egy személyes megkeresésből táplálkozok. Még hozzá kevesen gondolnánk, hogy egy fogyatékos gyermek egészségügyi gondozása milyen nehézséget takar, ha fogorvosról van szó. Azt mindannyian tudjuk,

hogy szerintem a lakosság nagy többsége nem szívesen jár fogorvoshoz, ezzel a fogyatékkal élők sincsenek másképp. Szimplán náluk, az értelmi fogyatékos személyek pedig talán még nagyobb félelmet, még nagyobb gyanakvást táplálnak a fogászat, illetve a fogászati ellátás iránt. Őket nagyon gyakran egyébként még a rendes lakoságnál is lényegesen nagyobb hátrányok érik. A szolgáltatásaik nagyon nehezen, nagyon kevés helyen vehető igénybe, és az elmúlt időszakban több olyan átszervezés is volt, amellyel szinte lehetetlenné vált az igénybevételek.

Egy nagyon megható eset volt az interneten, amelyben az édesanya a fogyatékos gyermeket cipelő portást mutatta, merthogy olyan helyre került át a gyermekfogászat, ahol éppen őt kezelték, amelynek nem volt akadálymentes bejárata, így az oda kezelésre hívott gyermekeket kézben kellett minden esetben felvinni a családtagoknak vagy a portásnak, és ez így ment hosszú időn keresztül ezen a fogászati ellátóhelyen. Ez csak egy, ami mutatja, hogy mennyire nehéz az élet ezen a területen és a szociális dolgozóknak, akik ezekkel a problémákkal foglalkoznak.

A másik probléma a szakmai minőség kérdése. Nagyon sokszor az történt az ágazatban, ahelyett, hogy egy komplex megoldást talált volna az ágazat irányítója a fogyatékkal élő személyek problémájának a megoldására, rendszerint az intézményekben kirúgásokkal, összevonással válaszolt, vagy szimplán azt hagyta, hogy az egyik legrosszabbul fizetett szociális dolgozó legyenek kénytelenek dolgozni ezen a területen. Az vitán felül áll, hogy a nemzetgazdaságban a legrosszabb bérekre a szociális ágazatban dolgozók számíthatnak. Tehát nagyon gyakran kirúgással választottak az újragondolás helyett a problémákra.

Itt van a kitagolás kérdése is, amely szóba került a mai napon is már a Házban, viszont nem érintette teljes egészében. A kitagolás nyilván azért jött létre, hogy egy-egy nagy intézményt, ahol nem túl kulturált körülmények között, zsúfoltan lehetett ellátni a fogyatékkal élő személyeket, emberibb környezetbe helyezték. Jelzem, hogy a Jobbik ezt abban az esetben támogatja, amennyiben nem pszichiátriai gondozottakról van szó. Nagyon egyszerűen el lehet mondani, hogy miért: nagyon sokszor a pszichiátriai intézményben kezelt betegek a város lakói közé költöznek ki. Ez megtörtént egyébként vagy megtörténik Püspökladányban vagy Eleken. Ezekben a településeken sokszor olyan büntetett, illetve nem büntethető személyek vannak, akik kényszergyógykezelésüket töltik ott, kvázi büntetésükként, egyébként azért, mert a társadalomra és saját magukra is ön- és közveszélyesek. Ilyen személyek kitagolását talán érdemes lenne elkerülni. A kitagolás intézménye nem lenne rossz, de ezek a mögötte lévő motivációk vagy vezérlő elvek egyáltalán nem segítik a helyzet javítását.

És egy utolsó mondatban emlékezzünk meg azokról a személyekről is, akik reményt adnak a társadalomnak, hiszen a fogyatékkal élők között vannak kiváló embertársaink is. Fogyatékkal élő volt például Frida Kahlo, Stephen Hawking, Beethoven. Ők adnak szerintem mindannyiunknak reményt, a fogyatékkal élőknek, az őket gondozó családtagoknak is, hogy

igenis, lehet eredményt elérni, igenis, a társadalomnak, ahogy most is, teljes körű és megbecsült tagjai. Ezekről a kérdésekről a közeljövőben is vitát kell folytatni és beszélni kell.

És egy utolsó mondat, elnök úr, meg kell fontolni azt, hogy miként lehet a szavazati jogukat a fogyatékosoknak megfelelően biztosítani. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Ez is egy hatalmas elvárásunk.

Köszönöm szépen a türelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm, Lukács László György képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Földrablás, avagy a lét a tét” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az elmúlt hét péntekén egy könyvbemutató volt szerencsém részt venni, és erről szeretnék itt nagyon röviden beszámolni, mert úgy gondolom, hogy az Országház falai között is tanulsága volt ennek a könyvbemutatónak. Tanka Endre művéről van szó: Korunk földkérdése, létünk a tét, vagy az alcímként is könnyen értelmezhető mondanivalója: Földrablások a világban és a magyar földvédelem címen jelent meg, és egyébként a jövő nemzedékek szószólója és a Magyar Természetvédők Szövetsége által rendezett konferencián mutatkozott be ez a mű, ahol sok más terület jeles képviselője is a saját előadásában - 20-20 percben - alátámasztotta a könyvben foglaltak létjogosultságát, fontosságát és minden olyan tanulságát, amit itt a döntéshozóknak az Országgyűlésben is szerintem fontos lenne szem előtt tartani.

Kezdeném talán azzal, amit a szervezők írtak kedvcsinálóként a könyvről, mert jól összefoglalja azt, amit itt fontos elmondani. A konferencia célja Tanka Endre könyvének bemutatása, és ennek kapcsán egy rövid konferencián a két téma körülménye neves társelőadók által.

A mai civilizációs világválságban a föld, az édesvíz-készlet és a helyi energiaforrások közösségi birtoklása a túlélés feltétele. A globális tőkekoncentráció része az a törekvés, hogy a világelelmélet monopóliuma felett kizárólagosan a tőketulajdonosok rendelkezzenek. Ehhez szükséges a föld elsajátítása is. A könyv, illetve a konferencia előadói a földrablás intézményrendszerével foglalkoznak, különös tekintettel az Európai Unió és a nemzeti szabályozások összefüggéseire.

A folyamat legsúlyosabb, létromboló következménye a termőtalajok végleges pusztulása. A termőföld mennyiségének drasztikus csökkenése és minőségének a kritikus pontot meghaladó romlása együtt okozzák a nem pótolható talajpusztulást. A konferencia második része ezért a magyar talaj- és földvédelem drámai sorskérdéséről, a gyökeres fordulat intézményi követelményeiről, e területen az új nemzetstratégiai, szakmai megoldásokról szól.

Olyan előadókról kell itt még említést tennem, akik, mint mondtam, a saját szakterületüket ismerve támasztották alá a könyvben leírtakat. Bándi Gyula, a jövő nemzedékek szószólója, akitől szeretnék még majd idézni; Kurucz Mihály tanszékvezető, ELTE Állam- és Jogtudományi Kar; Tóth Gergely tanszékvezető, Pannon Egyetem, MTA Agrártudományi Kutatóközpont; Hetesi Zsolt tudományos főmunkatárs, Nemzeti Közzolgálati Egyetem Fenntartható Fejlődés Tanulmányok Intézete; Pump Judit vezető főtanácsos, Alapvető Jogok Biztosának Hivatala; Fidirich Róbert, ő volt a programszervező a Magyar Természetvédők Szövetsége keretében. Ők, ahogy említettem, mindenki a saját meglátásait tette hozzá, és sajnos nem lettünk sokkal vidámabbak vagy optimistábbak azzal kapcsolatban, miután ők is elmondták az álláspontjukat, hogy mennyi teendő van, és mennyire rosszul is állunk ezekben a kérdésekben.

Hiszen a tőke a természeti javak megszerzésén keresztül az egész társadalom felett felügyeletet gyakorol, sőt a saját tulajdonán is túlmutat ennek a hatása. Pedig úgy gondoljuk, hogy ezekről a nemzetbiztonságilag is egyébként nagyon fontos kérdésekről éppen a helyi közösségeknek kellene döntenie. Beszéltünk itt már a Ház falai között, de nem elégszer például az élelmiszer-önrendelkezésről, az élelmiszer-biztonságról ezzel összefüggésben, vagy például arról, hogy a legoptimálisabb becslések szerint is hazánk termőtalajai körülbelül 60 év múlva teljesen alkalmatlanok lesznek arra, hogy élelmiszert termeljünk rajtuk, ha továbbra is ezeket az agrotechnológiákat használjuk, illetve ha továbbra is ilyen irányba mozdul el a különböző környezeti hatásoknak az eredője. Tehát rengeteg olyan teendőnk van, amit itt döntéshozóként is meg kell szívelelnünk és komolyan kell vennünk.

Az úgynevezett földrablás, amiről a könyv leginkább szól, ennek, ha területileg nézzük, mintegy 60 százaléka a világon az afrikai kontinensre esik, és bizony akkor már érdemes elgondolkodni azon, hogy a mostani migrációs krízis, ami még sajnos belátható időn belül, mondhatom azt, hogy a mi életünkben már várhatóan nem nagyon fog megoldódni, az jelentős összefüggésben van például ezzel a földrabláskérdéskörrel, hogy igenis az ott élők nem tudnak boldogulni saját szülőföldjükön.

De érdekes azt is megemlíteni, hogy például magának az Európai Uniónak is három komoly dokumentuma és tanulmánya van, ezeket majd a következő témával foglalkozó írásbeli kérdésemhez csatolom is. Van, amelyik kimondja azt például, hogy az Európai Unió támogatáspolitikája és szabályozási rendszerei gyakorlatilag elősegítik és támogatják a földrablást. És sajnos ebben hazánk sem kivétel, de most itt nem akarok nevéket meg példákat mondani, mert nagyon átpolitikálnak vélnék ezeket.

Tehát rengeteg olyan dolog van, ami miatt az önök figyelmébe is ajánlom ezt a könyvet, és remélem, hogy akkor majd ennek tükrében felelősebb döntéseket tudunk hozni ezen kérdéskörökben.

Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Magyar Zoltán képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Cigányúton a cigányintegráció. Avagy miért 63%-os a korai iskolaelhagyók aránya a cigány fiatalok körében?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Van egy rémálomom. Ez pedig nem másról szól, mint arról, hogy az elgettősödő, peremhelyzetű járások, amelyek Magyarország egyes régióiban lassan-lassan összeérnek, és egész térségeket alkotnak, süllyedő Atlantiszként tűnnek el a társadalmi összeomlás örvényében.

Ha megnézzük azokat a folyamatokat, amelyek hatnak, akkor azt kell mondani, hogy ezekben az etnikai zárványokban kulturális, gazdasági és társadalmi összeomlás fog bekövetkezni. Nézzük, melyek ezek a folyamatok!

Egyfelől zajlik egy népességrobbanás a cigányságnak a nem integrálódott részében. Azt tudjuk, hogy a romák közül azok, akik integrálódtak, beilleszkedtek, sok esetben a többségi társadalomhoz hasonló születési mintákat produkálnak, viszont a be nem illeszkedett rétegek körében óriási ez a népességrobbanás, elég, ha itt a Debreceni Egyetem kutatócsoportjának a munkájára, vizsgálódásaira utalok. Pénzes Jánosék világosan bebizonyították, hogy az elmúlt húszegynéhány esztendőben bizony 2,5-szeresére nőtt az arányszámuk itt Magyarországon. Ez akkor nagyon durva, ha azt is megnézzük, hogy a csonka-Magyarország területén 1893-ban mindösszesen még hatvanegynéhány ezer cigány honfitársunk élt. Ha e mellé rakjuk azt is, hogy milyen dezintegrációs folyamatok hatnak, működnek mondjuk, az oktatás területén, akkor törvényszerűvé válik, hogy ez a katasztrófa be fog következni, hiszen a KSH legutóbbi felmérése alapján a 18 és 24 év közötti cigány fiatalok körében 63 százalékos a korai iskolaelhagyók aránya. Ez döbbenetes; azt is mellé tehetjük, hogy ez az arányszám 2014-ben szintén magas volt, de alacsonyabb: 57 százalékos szinten állt, tehát a romlás az elmúlt néhány évben is egyértelműen megfigyelhető.

Nem véletlen, hogy a cigány férfiak foglalkoztatottsági mutatói 45 százalékon állnak, ez a rendszer-váltás előtti 80 százalékos szinthez képest, ami megegyezett a többségi társadaloméval, hihetetlenül rossz eredmény, 58 százaléka pedig azoknak, aki közülük dolgozik, szakképzetlen munkakörben kénytelen nyilvánvaló módon alacsony bérekért dolgozni. Ha ezzel a helyzettel valamit kezdeni akarunk, és igenis, hogy akarunk valamit kezdeni, akkor tisztában kell lennünk néhány axiómával.

Az egyik ilyen alapmondat az, hogy a XXI. század legfontosabb nemzeti sorskérdése itt Magyarországon, az bizony a cigányság integrációja lesz. Aztán az is egy axióma számunkra - mi már, mondjuk, előbb mondtuk, mint ahogy Orbán Viktor erre rájött, de ebben kivételesen igaz van -, hogy a politikailag korrekt beszédmód a szellemi elnyomás legnyilvánva-

lóbb eszköze. Mi ezzel nem kívánunk élni, nem is kívánunk ehhez alkalmazkodni, és éppen ezért mondjuk ki azt is, amit mondjuk, Glatz Ferenc is kimondott: nem az előítéletek miatt van Magyarországon cigánykérdés, hanem a megoldatlan együttélési problémák miatt. És nekünk felelős módon itt az Országgyűlésben is ezekkel a kérdésekkel foglalkoznunk kell, hiszen a közeljövő társadalmi nyugalma nagyrészt azon múlik, hogy sikerül-e egyébként azokat a leszakadt társadalmi rétegeket felemelni, integrálni, beilleszteni a társadalom szövetrendszerébe, akik jelen állás szerint önhibájukból vagy éppen osztársadalmi hibákból, kormányzati hibákból, de mégiscsak kikerültek onnét.

(15.50)

Nagyon fontos lenne megakadályoznunk azt, hogy Magyarországon párhuzamos társadalmak jöjjenek létre, adott esetben akár no-go zónák is, ahol egészen más törvények érvényesülnek, mint amilyen törvényeknek itt Közép-Európában érvényesülniük kellene. A felelősség többes. Nyilvánvaló módon van egy állami felelősség, óriási szerepe van az államnak a prevenció, intervenció vagy éppen a kompenzációs lépések megtételekor abban, hogy például elég pénz jusson, elég forrás jusson azokra a tanodákra Magyarországon, amelyek óriási úrt töltenek be. Amikor azt látjuk, hogy a 2019-es költségvetésben erre 2,5 milliárdot szán a kormány, annak örülünk, de azt is hozzátesszük, hogy ez a probléma súlyához mérten édes kevés lesz.

S azt is ki kell mondani, hogy nemcsak állami felelősségről van szó, hanem ott van az egyén felelőssége is, amit sokszor el szoktak hallgatni, hiszen a könyvet senki nem veri ki ezeknek a fiataloknak a kezéből, senki nem állja el az iskola kapuját előlük, úgy-hogy ott a helyük ahhoz, hogy föl tudjanak emelkedni, integrálódni tudjanak. Azt is figyelembe kell ilyenkor venni, hogy az olyasféle fogalmak, mint mondjuk, a felelős gyermekvállalás, nem ördögtől való dolog, hiszen a nyomor halmozottan való újratermelődése osztársadalmi katasztrófát fog okozni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm a türelmet és a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ander Balázs képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azokban a hetekben, amikor a lakáscélú előtakarékoság állami támogatását elvették, a lakhatási mobilitást szolgáló kafetéria leépítésre került, illetve a munka törvénykönyve megerősökölés által vélhetően a dolgozó emberek kevesebbet tudnak a családtagjaikkal tölteni, már ha az időt vesszük alapul, elmondható, hogy érdemes egy alapvető és mé-

lyenszántó demográfiai vizsgálatot, egyfajta mélyfúrás végeznünk. Ehhez pedig kiváló segédletet nyújt a háromévente megjelenő „Demográfiai portré” című kiadvány.

Mivel itt jellemző módon KSH-mérésekről van szó, igen nehéz vitatni a számok mögött húzódó valóságot. A tavalyi végleges adatok szerint 91 577 gyermek született Magyarországon, és elmondható, hogy a születésszám 2014 óta lényegében stagnál. Szeretném kihangsúlyozni, hogy 2000-2009 között nagyjából 95-100 ezer között mozgott az élveszületések száma minden évben, majd a dicséretesnek nem nevezhető balliberális kormányzások után, 2010-13 között valóságos mélyrepülés következett 90 ezer alatti élveszületési adatokkal, ezt követően kúszott vissza valamelyest ez az adat. De úgy látszik, hogy 100 ezer közelébe sajnálatos módon nem tudott eljutni, miközben bár a termékenységi arányszám kétségkívül növekedett, és én ezt üdvözlöm - 1,24-ről nagyjából 1,49-re -, eközben a szülőképes korú hölgyek száma olyan rohamosan fogyatkozott, hogy mindez nem tudott az élveszületések számának emelkedésében kicsúcsosodni, sőt az élveszületések száma csökkent.

Az, hogy a termékenységi mutató növekszik, mint mondtam, üdvözlendő, ugyanakkor ha megvizsgáljuk az EU-n belül található volt szocialista országokat, a módszerváltás után mindegyiknél megfigyelhető volt egy drámai zuhanás a születésszámok tekintetében, 1,3 alatti termékenységi rátákkal, de a mélypontot követően azonban érdekes módon Magyarországot kivéve mindenhol meglódult az élveszületések száma. Magyarországon erre nagyjából a 2010-es évekig kellett várni, úgymond akkor értük utol ezt a regionális, kicsit nemzetközinek tűnő tendenciát. Ezt hívják a demográfusok visszapótlódásnak, ami hazánkban egy kis késéssel, de szerencsére bekövetkezett.

Ugyanakkor érdemes ezeket a régióban található országokat megvizsgálni, amelyek - idézőjelben - előttünk járnak ezen az úton. Azt találjuk, hogy több országban sajnos nem maradt tartós a termékenységi mutató növekedése, éppen ezért nekünk Magyarországon olyan intézkedéseket kellene, úgy gondolom, összpárti konszenzus alapján elfogadnunk, amelyek megőrizhetővé teszik ezeket a, mondjuk azt, hogy csak részeredményeket, hiszen a zuhanás tempóján maximum lassítani tudnak egy kicsit; az élveszületések számának tekintetében azt sem, de legalább a termékenységi mutatót illetően.

Azt is meg kell vizsgálni, hogy Európában milyen tendenciák mutatkoznak. A reprodukcióhoz közeli népesedési teljesítményeket láthatunk a skandináv országokban, Franciaországban, Nagy-Britanniában, ugyanakkor érdemes a migráció általi mérleget kivonni ezekből az eredményekből, és önmagukban vizsgálni az adatokat. A másik vetület pedig egyértelműen a dél-európai országok által vezetett sor, ahol elképesztő népesedési katasztrófának lehetünk szemtanúi. Olaszországban olyan tartomány is ismeretes, ahol 1, azaz 1 környékén áll az egy hölgyre életútja során átlagosan jutó gyermekek száma. Ez a népesség megfelelőését jelentheti egyetlen generáció alatt.

Magyarországon pedig azt is érdemes lenne megvizsgálnunk, hogy beváltak-e az Orbán-kormány számításai. Amikor azt mondom, hogy nem, egyértelműen arra utalok, hogy a CSOK-kal és egyéb kedvezményekkel jellemzően a felső középosztálytól fölfelé igyekeztek kedvezni, ugyanakkor, miközben a diplomások létszáma 10 százalékkal nőtt az utóbbi évek időszakában, a diplomások születési kedve, az, ami az általuk produkált élveszületéseket illeti, egyáltalán nem növekedett. Minimális 4 százalékos növekményt találunk itt egy 10 százalékos terebélyesedő társadalmi csoport tekintetében, hiszen szerencsére a diploma nem életkori sajátosság, ezt a társadalmi bázist tehát lehet növelni.

Ugyanakkor azt is látjuk, hogy a legfeljebb nyolc általánossal rendelkező hölgyek körében növekedett számottevően a vállalt gyermekek száma, itt is jellemzően a legszegényebb országrészekben élők esetében. Tehát amikor arra teszünk javaslatot, hogy a lakhatási szegénységet csökkentsük, a gyermeknevelési cikkek áfatartalmát egy tolerálható, de maximum 5 százalékos szintre vigyük le, akkor arra is teszünk javaslatot, hogy Magyarországon ne a társadalmi háttér és ne különböző kormányzat által kiválasztott és kedvezményezett csoportok keretein belül dőljön el, hogy hol születhet több gyermek, illetve hol nem, hanem arra teszünk javaslatot, hogy az átlagos sorban élő magyar dolgozó emberek szándékuk esetén vállalhassák a kívánt gyermekeket, ne kelljen kivándorolniuk, és fel is nevelhessék őket Magyarországon, még hozzá tisztességgel. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hajdu László, a DK képviselője: „90 éve avatták föl a pestújhelyi református templomot” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tegnap advent első vasárnapja volt, meggyújtották az első gyertyákat az adventi koszorún. Rákospalotán, Pestújhelyen és Újpalotán is ez történt. 16 templom van a kerületünkben, mindegyikben valamilyen módon az adventet ünnepelték. Egy templom, a pestújhelyi templom azonban több minden mást is ünnepelt. Ezen a napon, advent vasárnapján és éppen december 2-án, 90 évvel korábban szentelték fel ezt a templomot. Az egy véletlen, hogy ennek a gyülekezetnek vagyok a tagja több évtizede, és most a saját gyülekezetemről és templomomról szólnék itt, mindenekelőtt a jegyzőkönyv kedvéért.

Szeretném megemlíteni, az, hogy 90 éves ez a templom, nem rendkívüli, hiszen az én kerületemben van 260 éves templom is. A rendkívülit itt az jelenti, hogy Nagy-Budapest létrejöttkor Pestújhely még nem létezett. 1867-ig ez egy katonai gyakorlótér volt, mondhatni azt, hogy az 1867-es kiegyezésig itt szó szerint katonai gyakorlatokat végeztek, semmilyen épület nem volt itt, csak mező volt. Rákospalotához tartozott közigazgatásilag. Rákospalota nagyközség-

nek számított. Anno még az, amit ma Újpestként ismerünk, még szintén nem létezett, az is Rákospalotának volt a közigazgatási területe, és a Duna jelentette Rákospalota határát azon az oldalon.

De volt egy értékes rész a mai Pestújhelyen az új vasutak építésével, a pest-váci vasútvonal, a veresegyházi vasútvonal és a miskolci vasútvonal közötti nagyon értékes területen. Mai szóval telekspekulációként mintegy 204 kataszteri holdon - akkor ez volt a föld mértékegysége, használatos adata - parcellázás történt, mégpedig úgy, hogy a honvédség volt a tulajdonosa ennek, az akkori katonaság, és a katonaság és ügyvédi irodák eldöntötték, hogy nem kell a továbbiakban ez már gyakorlótérnek. Megcsinálták a terület telekosztását, és a telekosztás közben gondoskodtak arról, hogy hol legyen templom, hol legyen valamilyen szolgáltató helyiség, hol legyenek utcák, terek.

(16.00)

Tehát Rákospalota mint közigazgatási gazdája a területnek, szinte nem is tudott róla. Néhány képviselő természetesen igen. Így jött létre, annak is 120 éve éppen ebben az esztendőben, amikor az első telkeket, úgynevezett nyaralókat, a budapesti jobb módúak számára nyaraló címén adták oda valamilyen juttatás fejében nyilván, nem ingyenes osztásról volt szó. Szeretnék arról is megemlékezni, hogy 120 évvel ezelőtt azok a bátor alapítók, Bezilla Nándor volt az

az ügyvéd, mai szemmel ők Pestújhely hősei, szobrok, emléktáblák őrzik nevüket. Anno, emlékszem rá, ha megnézem a rákospalotai közigazgatási jegyzőkönyveket, nagyon elmarasztaló nagy harcok voltak.

Ennek a területnek a kiválásával Pestújhely önálló településsé 1909-ben úgy vált, hogy a Belügyminisztérium önálló községgé, településsé nyilvánította az egykori katonai gyakorlóteret, amely nyaralóként épült. Az alapítók tehát Bezilla ügyvéd úr, Szűcs István belügyminisztériumi munkatárs, Gerecse Péter régész, aki a katonai gyakorlóteret kutatta és ásatásokat végzett, és dr. Antall József apukája, a néhai miniszterelnök apukája volt az alapító. Ez a négy ember hozta létre 120 évvel ezelőtt Pestújhelyet. Advent első vasárnapján ünnepeltük templomunk 90. születésnapját és Pestújhely telekosztásának és a település élete elindításának a 120 éves évfordulóját. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, Hajdu László képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

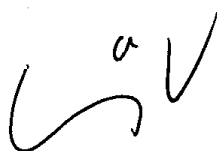
Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2018. december 10-én kerül sor. Megköszönöm munkájukat, **az ülést bezárom.**

(Az ülés 16 óra 02 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)